

Καλύτερα μιᾶς ὥρας ἐλεύθερη ζωὴ
παρὰ σαράντα χρόνια σκλαβιὰ καὶ φυλακὴ

ΡΗΓΑΣ

ΘΕΣΣΑΛΙΚΑΙ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΙ
ΕΠΑΡΧΙΑ ΒΟΛΟΥ (ΠΗΛΙΟΥ)

«Οἱ δὲ Φεράς ἐνέμοντο παρὰ Βοιθῆϊδα λίμνην Βοίθην καὶ Γλαφύρας καὶ εὐκτιμένην Ἰωλκόν, τῶν ἥρχ' Ἀδμήτοιο φίλος πάϊς ἔνδεκα νηῶν Εὐμηλος, τὸν ὑπ' Ἀδμήτῳ τέκε δῖα γυναικῶν Ἀλκηστis, Πελῖαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη.»
(Ὅμηρ. Ἰλιάς Β, 710 – 715)

Ε Π Α Ρ Χ Ι Α Β Ο Λ Ο Υ

Ο Β Ο Λ Ο Σ

ὑπὸ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΤΣΟΠΟΤΟΥ

Ἐπὶ τῇ πεντηκονταετηρίδι τῆς ἀπελευθερώσεώς του,
(1882 - 1932). Ἀλματική ἔκτοτε ἐξέλιξις καὶ
πρόοδος αὐτοῦ.

Ε Ι Σ Α Γ Ω Γ Η

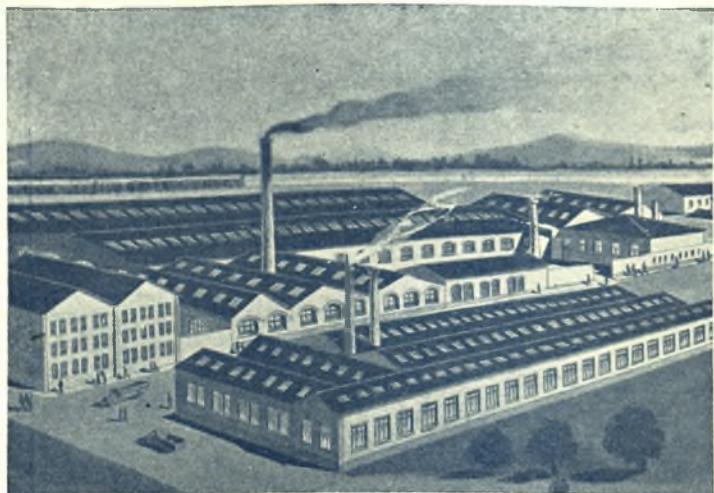
Πρὶν προβῶμεν εἰς τὸ κύριον τῆς παρούσης θέμα, θεωροῦμεν σκόπιμον, ὅπως συνοψίσωμεν ἐν ὀλίγοις τὰ εἰς διαφόρους μελέτας ἡμῶν ἐπὶ τῇ βάσει ἱστορικῶν πηγῶν ἐκτεθέντα ἤδη διὰ τὴν σημασίαν καὶ τὰς ὀνομασίας τοῦ Βόλου εἰς προγενεστέρους χρόνους, ἥτοι ἀπ' αὐτῆς τῆς προϊστορικῆς ἐποχῆς.

Μετὰ τὴν ἐν ἔτει 1889 ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως κατεδάφισιν τοῦ Φρουρίου Βόλου καὶ τὰς ὑπὸ τὴν ἐπίθλεψιν Ἀρχαιολόγων ἐνεργηθείσας ἀνασκαφάς, ἡ ἀρχαιολογικὴ ἐπιστήμη ἐτοποθέτησεν ὀριστικῶς πλέον τὴν ἀρχαίαν Ἰωλκὸν εἰς τὴν θέσιν τοῦ Φρουρίου τούτου καὶ τῶν παρ' αὐτὸ ὑπὸ τὸ ὄνομα «Παλαιὰ Μαγαζεῖα» ὀλιγίστων ἐμπορικῶν καταστημάτων καὶ ἀποθηκῶν χριστιανῶν ἐμπόρων ἐκ τῶν ἐπὶ τοῦ Πηλίου γειτονικῶν χωρίων. Ἡ Ἰωλκὸς ἀπαντῶσα ἀπὸ τῆς ἀρχαιοτάτης προϊστορικῆς ἐποχῆς καθ' ὅλην τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν, Ρωμαϊκὴν καὶ Βυζαντινὴν ἐποχὴν, παρουσιάζεται διὰ πρώτην φοράν περὶ τὸ τέλος τῆς Βυζαντινῆς ἐποχῆς (1330) ὑπὸ τὸ ὄνομα Γόλος, ἀπὸ δὲ τῶν ἀρχαιοτέρων χρόνων τῆς Τουρκοκρατίας (1540) ἀπαντᾷ καὶ δὴ συχνότερον ὑπὸ τὸ ὄνομα Βόλος. Πῶς καὶ διατὶ ἀντικατεστάθη τὸ ὄνομα Ἰωλκὸς διὰ τοῦ ἐπίσης ἀρχαίου ὀνόματος Βόλος τῆς παρακειμένης παραλίας, ἐξέθεσα εἰς διαφόρους μελέτας μου (ἴδε τὰς κάτωθι παραπομπάς) ἐπὶ τῇ βάσει ἱστορικῶν πηγῶν καὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ τοπωνυμικοῦ Βόλος καὶ εἰς διαφόρους ἄλλας Ἑλληνικὰς χώρας καὶ νήσους.¹

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΠΟΤΟΣ

1) Δ. Κ. Τσοποτοῦ: «Ἡ Θεσσαλία ὡς πυθμὴν θαλάσσης καὶ μετέπειτα χώρα παναρχαιοτάτων κατοίκων καὶ ἀρχαιοτάτου προϊστορικοῦ πολιτισμοῦ». Ἐδημοσιεύθη εἰς «Θεσσαλικά Χρονικά», τόμ. Δ', 1934, σ. 11. — Ἰδίου: «Ὁ Παγασιτικὸς κόλπος καὶ ὁ Βόλος. Ἀναίρεσις τῶν περὶ ἐγκαταστάσεως Σλαύων ἀστηρίκτων ἰσχυρισμῶν». Μελέτη εἰς ἰδιαίτερον φυλλάδιον, ὑποβληθεῖσα εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Τρίτον Διεθνὲς Βυζαντιολογικὸν Συνέδριον τοῦ 1930, σελίς 32 κ. ἑ.,

Βόλος: Έργοστάσια μηχανημάτων της Α. Β. Ε. Γκλαθάνης

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ

Βόλος: Ένας άγγειοπλάστης έργαζόμενος μετά πολλοῦ ζήλου

Ὁ συνοικισμὸς τοῦ σημερινοῦ Βόλου παρὰ τὸν ἀρχαῖον τοῦ Φρουρίου ἤρχισε πρὸ ἑκατονταετίας (1834) ὑπὸ χριστιανῶν ἐμπόρων τῶν ἐπὶ τοῦ Πηλίου γειτονικῶν χωρίων, ὡς λεπτομερῶς ἐν τῇ εἰδικῇ εἰς Φυλλάδιον μελέτῃ μου ὑπὸ τὸν τίτλον «ὁ Βόλος, ἱδρυσις κλπ.» σελ. 17 κ. ἑ. ἐκτίθεται, ἔνθα καὶ πληροφορίαι παρατίθενται ἐξ ἐμπορικῶν ἀλληλογραφιῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης περὶ τῶν εἰδῶν εἰσαγωγῆς, ἐξαγωγῆς, τῶν τιμῶν αὐτῶν, περὶ τῶν λιμένων Τουρκίας, Ἰταλίας, Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Αὐστρίας, μεθ' ὧν διεξήγοντο αἱ ἐμπορικαὶ συναλλαγαὶ τοῦ ἀρτισυστάτου Βόλου ἥδη κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἰδρύσεώς του. Κατ' εὐτυχίαν ὅθεν ἔμπνευσιν ἐωρτάσθη τὸ 1935 ἐν Βόλῳ ἡ τε πεντηκονταετηρίς τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ προσαρτήσεως αὐτοῦ μετὰ τῆς λοιπῆς Θεσσαλίας εἰς τὴν Μητέρα Ἑλλάδα καὶ ἡ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος (1934) συμπληρωθεῖσα ἑκατονταετηρίς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰδρύσεως τοῦ σημερινοῦ (νέου) Βόλου.

Μετὰ εἴκοσι περίπου ἔτων ὑπαρξιν τοῦ νεοῖδρυθέντος Βόλου, ἦτοι τῷ 1852 ἰδρύθη Πρακτορεῖον Αὐστριακῶν Ἀτμοπλοίων Λόυδ, τῷ 1853 Ἑλληνικὸν Σχολεῖον, τῷ 1854 Ἑλληνικὸν Ὑποπροξενεῖον, τῷ 1856 διωργανώθη Κοινότης τῆς πόλεως Βόλου, διοικουμένη ὑπὸ Ἐφορίας θεσπιζούσης διαφόρους φόρους ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν πράξεων καὶ οἰκοδομῶν «ὡς δικαίωμα Ἐκκλησίας καὶ φιλανθρωπικῶν ἔργων» καὶ ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τῆς Ἐκκλησίας Ἀγίου Νικολάου. Κατὰ τὸ ἔτος 1858 ὁ Βόλος εἶχε ὀγδοήκοντα περίπου οἰκίας μετὰ μονίμως ἐγκατεστημένων οἰκογενειῶν (Ν. Μάγνητος, Περιήγησις τῆς Θεσσαλίας σελ. 54), ἐκτὸς τῶν ἐμπορικῶν καταστημάτων καὶ ἀποθηκῶν ἐμπόρων κατοικούντων εἰς τὰ ἐπὶ τοῦ Πηλίου πλησιόχωρα χωρία. Τῷ 1865 οἱ κάτοικοι ἀνῆλθον εἰς τρεῖς χιλιάδας, τῷ 1866 ἀπαντῶμεν Σχολαρχεῖον. Μὲ τὴν αὐξήσιν τοῦ πληθυσμοῦ ἀπέκτησε σπουδαιοτάτην σημασίαν τὸ ζήτημα τῆς ὑδρεύσεως. Οἱ ὀλίγοι κάτοικοι τοῦ Βόλου ὑδρεύοντο ἐκ συνήθων ὀρυκτῶν φρεάτων, ἀλλὰ μὲ τὴν προϊούσαν αὐξήσιν τῶν κατοίκων κατέστη ἐπιτακτικὴ ἡ ἀνάγκη ἀναζητήσεως ἀφθονωτέρων πηγῶν καὶ ποσῖμου ὕδατος καλλιτέρας ποιότητος, τοῦτο δὲ ἐπετεύχθη διὰ τῆς κατὰ τὸ ἔτος 1867 εἰσαγωγῆς τῶν τρυπητῶν (ἀρτεσιανῶν) φρεάτων, τὰ ὅποια καὶ μέχρι σήμερον ἐξακολουθοῦσι νὰ ἐξυπηρετοῦσι τοὺς κατοίκους τοῦ Βόλου. Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἐκτίσθη ὑπὸ τοῦ Τουρκικοῦ Δημοσίου ὁ Στρατὼν καὶ παρὰ τοῦτον Φυλακαὶ καὶ Τηλεγραφεῖον (ἐπὶ τῆς νῦν Πλατείας Ρήγα Φεραίου), ἐξήτηθη δὲ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἡ ἄδεια τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἱδρυσιν Γυμνασίου ἐν Βόλῳ, ἥτις δὲν ἐδόθη. Ἀλλ' ἡ αὐξήσις τοῦ πληθυσμοῦ καὶ ἡ πρόοδος τοῦ Βόλου ἐσυνεχίζετο βραδέως ὑπὸ τὴν τουρκικὴν Κυριαρχίαν μέχρι τῆς κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους 1881 ἀπελευθερώσεως τῆς Θεσσαλίας καὶ προσαρτήσεως αὐτῆς εἰς τὴν Μητέρα Ἑλλάδα.¹

34 κ. ἑ., 38 μέχρι τέλους. — Ἰδίου: Ἀπάντησις πρὸς τὸν καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου κ. Γ. Χατζηδάκην εἰς «Θεσσαλικά Χρονικά», τόμ. Β', 1931, σελ. 203 κ. ἑ. — Ἰδίου: «Ὁ Βόλος, ἱδρυσις κλπ.», 1933, εἰς ἰδιαίτερον φυλλάδιον, σελ. 8 κ. ἑ. — Ἰδίου: «Τὸ Φρούριον τοῦ Βόλου καὶ τὸ Πήλιον κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821» εἰς «Θεσσαλικά Χρονικά», τόμ. Α', 1930, σελ. 23 κ. ἑ.

1) Τὰ προηγηθέντα τῆς ἀπελευθερώσεως, ἦτοι τὸν Ρωσοτουρκικὸν πόλεμον, τὴν ἐπανάστασιν διαφόρων μερῶν τῆς Θεσσαλίας, τὰς μάχας τῆς Μακρυνίτης καὶ τὰς σχετικὰς διπλωματικὰς ἐνεργείας τῆς Ἑλλάδος παρὰ ταῖς Μεγάλαις Δυνάμειν, ἴδε εἰς δημοσίευσμά μου ἐν τῇ ἐφημερίδι «Κήρυξ» τῆς Λαρίσης τῆς 28 καὶ 29 Αὐγούστου 1934.

Καί νῦν εἰσερχόμεθα εἰς τὸ κύριον θέμα τῆς παρούσης, ἥτοι τὴν παρακολούθησιν τῆς ἀλματικῆς ἐξελίξεως καὶ προόδου τῆς πόλεως Βόλου ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ προσαρτήσεως αὐτῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα, τοῦ ὁποῦ εὐτυχοῦς γεγονότος ἐπανηγυρίσαμεν ἤδη τὸ 1935 τὴν πεντηκονταετηρίδα μεθ' ὁλοκλήρου τῆς λοιπῆς Θεσσαλίας.

Ἔκδοσις τῶν πρώτων Ἑλληνικῶν ἐφημερίδων ἐν Βόλῳ. — Ἑνέργεια βουλευτικῶν ἐκλογῶν, ἅμα τῇ ἐγκαταστάσει τοῦ Ἑλληνικοῦ καθεστώτος. — Δημόσιαι ἀρχαί. — Σχολεῖα. — Πληθυσμὸς τοῦ 1882. — Ἰδρυσις τῆς Τραπεζῆς Ἡπειροθεσσαλίας, Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ Λιμενικοῦ Ταμείου. — Κατασκευὴ σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Βόλου—Λαρίσης. — Πολιτικὸν Νοσοκομεῖον, Ἐκκλησία Καθολικῶν. — Προξενεῖα, Ἐμπόριον καπνοῦ, σιγαρέττων. — Πληθυσμὸς τοῦ Βόλου κατὰ τὸ 1899. — Κατεδάφισις τῶν τειχῶν τοῦ Φρουρίου. — Ἐπιχωματώσεις θαλάσσης, ἐκτέλεισις λιμενικῶν ἔργων, διαρρύθμισις χειμάρρων, ἔργα συγκοινωνίας.

Ἦδη ἀπὸ τῶν παραμονῶν τῆς ἐκκενώσεως τοῦ Βόλου ὑπὸ τῶν Τούρκων ἤρχισαν ἐκδιδόμεναι Ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες, ὡς πρόδρομοι τῆς ἐγγιζούσης πολυποθήτου ἐλευθερίας, ἡ μὲν «Θεσσαλία» ἀπὸ τῆς 10 Ὀκτωβρίου, ἡ δὲ «Φωνὴ τοῦ λαοῦ»¹ ἀπὸ τῆς 2 Νοεμβρίου 1881. Ἄλλ' οὐδὲν γεγονὸς ἠδύνατο νὰ καταστήσῃ αἰσθητοτέραν τὴν ἐπελθοῦσαν ριζικὴν μεταβολὴν ἀπὸ τὴν διενέργειαν Βουλευτικῶν ἐκλογῶν, διὰ τῶν ὁποίων ὁ λαὸς τῆς πόλεως καὶ τῆς Ἐπαρχίας Βόλου θὰ ἀπέστελλε διὰ πρώτην φορὰν ἀντιπροσώπους τῆς ἐλευθέρως αὐτοῦ ἐκλογῆς εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κοινοβούλιον, ὅπως ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος διευθύνωσι τὰς τύχας τῆς κοινῆς πατρίδος. Μετὰ πάροδον λοιπὸν μόλις δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς προσαρτήσεως εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἥτοι τὴν 20 Δεκεμβρίου 1881, ἐγένοντο αἱ πρῶται βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ τῆς ἐπαρχίας Βόλου, ἐκλεγέντων ἑξ Βουλευτῶν.²

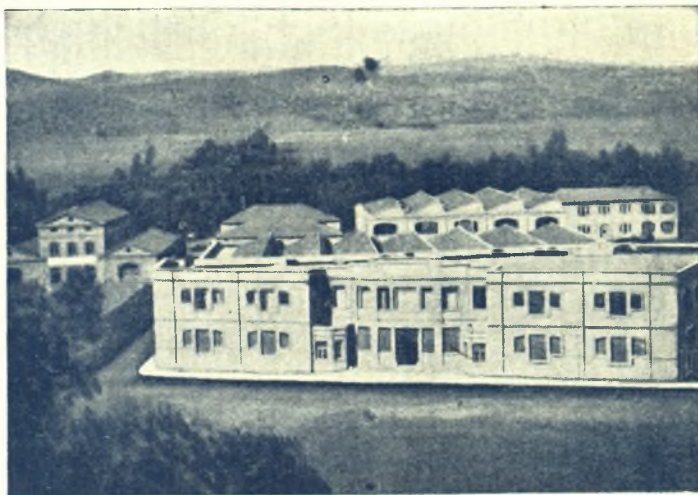
Ὁ πληθυσμὸς τοῦ Βόλου, κατὰ τὴν ἓνα μῆνα μετὰ τὴν προσάρτησιν γενομένην ἀπογραφὴν, ἦτο σχετικῶς μικρὸς, ἀνερχόμενος εἰς 4.983 κατοίκους³. Ἀλλὰ τὸ ἐπικαιρὸν τῆς θέσεως τοῦ λιμένος καὶ ἡ ζωτικότητα τῶν κατοίκων, ἐκδηλουμένη πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν, διὰ τῆς διαρκῶς ἐπιτεινομένης ἐμπορικῆς, βιομηχανικῆς, οἰκοδομικῆς κλπ. δραστηριότητος, εἴλκυσαν ἀμέσως ἑξ ἀρχῆς τὴν προσοχὴν τοῦ κεφαλαίου καὶ κατέστησαν ἐμφανῆ τὴν ἀνάγκην καὶ τὸ ἐπωφελές τῆς ἐγκαταστάσεως ἐν Βόλῳ τραπεζικῶν ἰδρυμάτων. Οὕτως ὀλίγους μετὰ τὴν προσάρτησιν τοῦ Βόλου μῆνας, ἥτοι τὴν 19ην Ἰουνίου 1882, ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τῆς ἰδρύσεως τῆς Τραπεζῆς Ἡπειροθεσσαλίας⁴, ἥτις καὶ διὰ τῶν ὑποκαταστημάτων αὐτῆς προσέφερεν εἰς τε τὸν Βόλον καὶ τὴν λοιπὴν Θεσσαλίαν σημαντικὴν οἰκονομικὴν ὑποστήριξιν.

1) «Προμηθεὺς» ὡς ἀνωτέρω ἔτους 1900, σελ. 430.

2) Αὐτόθι, ἔτους 1890, σ. 179.

3) Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, λεξικὸν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ἐν λ. Βῶλος.

4) «Φωνὴ τοῦ λαοῦ» τῆς 5 Μαΐου 1900.

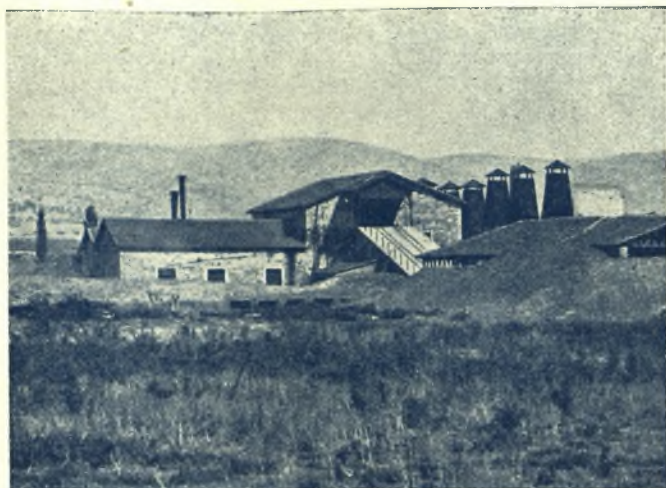

Βόλος: Ἐργοστάσιον Ὑφασμάτων Γεωργίου Παπαγεωργίου

ΒΙΟΜ. ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ - ΑΣΧΟΛΙΑΙ ΧΩΡΙΚΩΝ

Σέσκουλο: Χωρική ἀσχολουμένη στὸ φούρνισμα τοῦ ψωμοῦ

Βόλος: Ἐργοστάσιον Πλινθοκεραμοποιίας Τσαλαπάτα

ΒΙΟΜ. ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ - ΑΣΧΟΛ. ΚΑΤΟΙΚΩΝ

Βόλος: Ἐγγονάκια ἀφωσιωμένα στὸ παραμῦθι τῆς γιαγιάς

Εἰς τὴν σημασίαν καὶ τὴν σπουδαιότητα τῆς πόλεως, ὡς πρωτεύουσας τῆς Ἐπαρχίας Βόλου, ἀνταπεκρίνετο καὶ ἡ ἄμα τῇ προσαρτήσῃ σύστασις ἐν Βόλῳ Ἐπαρχείου, Δημαρχείου, Πρωτοδικείου, Εἰρηνοδικείου, Οἰκονομικῆς Ἐφορείας, Ταμείου, Ταχυδρομείου, Τηλεγραφείου, στρατιωτικοῦ Νοσοκομείου, Ἀστυνομίας, Μοιραρχίας, Λιμεναρχείου, Ὑγειονομείου, Τελωνείου, Γυμνασίου, Σχολαρχείου, Παρθεναγωγείου καὶ Νηπιαγωγείου¹. Τινὰ ἐκ τούτων, ὡς Τηλεγραφεῖον, στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον, Ἀστυνομία, Λιμεναρχεῖον καὶ Τελωνεῖον ἐλειτούργουν καὶ ἐπὶ Τουρκοκρατίας, ὡς ἀλλαχοῦ τῆς παρούσης εἰδο-μεν ἤδη.

Ἡ σπουδαιότης τοῦ Βόλου, ὡς μόνου ἐμπορικοῦ λιμένος τῆς προσαρτηθείσης Θεσσαλίας, ἐπέσυρε, ὡς ἦν ἐπόμενον, σύντονον τὴν προσοχὴν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, τῆς ὁποίας ἐν ἐκ τῶν πρώτων καὶ σπουδαι-τέρων μέτρων ἦτο ἡ σύστασις λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ λιμενικοῦ Ταμείου Βόλου πρὸς ἀνάπτυξιν καὶ ὑποστή-ριξιν τῆς ναυτιλιακῆς καὶ ἐμπορικῆς κινήσεως αὐτοῦ, ὡς θέλομεν κατωτέρω ἐκθέσει, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὴν τε-λείαν ἀδιαφορίαν τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως, ἥτις σὺ-δεμίαν πρόνοιαν ἐπεδείξατο ποτὲ ὑπὲρ τοῦ λιμένος τοῦ Βόλου.

Τὴν ἴδρυσιν τῆς Τραπεζῆς Ἡπειροθεσσαλίας ἐπηκο-λούθησε συντόμως ἕτερον σημαντικώτατον διὰ τὸν Βό-λον καὶ τὴν λοιπὴν Θεσσαλίαν γεγονός, ἡ κατασκευὴ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Βόλου - Λαρίσης, τῆς ὁποίας τὰ ἐγκαίνια ἐτελέσθησαν ἐν Βόλῳ τὴν 22 Ἀπρι-λίου 1884 μὲ ἀρίστas καὶ βασίμους ἐλπίδας περὶ τῆς ἐνισχύσεως τῆς ἐμπορικῆς τοῦ Βόλου κινήσεως καὶ τῆς προόδου ἐν γένει αὐτοῦ². Τεκμήριον ταύτης μᾶς παρέ-χει καὶ ἡ κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος 1885 ὑπὸ ἐπιλέκτων πο-λιτῶν συγκρότησις τῆς Φιλελεήμονος Ἀδελφότητος, τῆς ὁποίας ἔργον ἦτο ἡ ἴδρυσις τοῦ Πολιτικοῦ Νοσοκομείου Βόλου. Ἡ ἐμπορικὴ ζωτικότης τοῦ Βόλου προσεῖλκυσε καὶ ἄλλων ἐθνικοτήτων ἐπιχειρηματίας, ὡς μαρτυρεῖ ἡ ἐν ἔτει 1884 ἐγκατάστασις Ἐκκλησίας τῶν Καθολικῶν ἐν τινὶ οἰκίᾳ, ἐνθα ἐλειτούργησεν ἐπὶ τρία ἔτη, τοῦ θε-μελίου λίθου διὰ τὴν νῦν ὑπάρχουσαν Ἐκκλησίαν τῶν Καθολικῶν³ τεθέντος τῷ 1887. Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ὑπῆρχον ἐν Βόλῳ Προξενεῖα τῶν κυριωτέρων καὶ ἐμπο-ρικωτέρων Κρατῶν, ἥτοι τῆς Ἀγγλίας, Γαλλίας, Γερ-μανίας, Αὐστρίας, Ἰταλίας, Ρωσσίας καὶ Τουρκίας, ἥκ-μαζε δὲ κατὰ τινὰ σύγχρονον πληροφορίαν, τὸ ἐμπόριον τοῦ καπνοῦ καὶ τῶν ἐτοιμῶν σιγαρέττων⁴.

Τῷ 1889 κατηδαφίσθησαν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβε-ρήσεως τὰ Βυζαντινῆς, Ἑνετικῆς καὶ Τουρκικῆς ἐποχῆς τεῖχη τοῦ Φρουρίου Βόλου, θεωρηθέντα ἄχρηστα, ὡς μὴ δυνάμενα ν' ἀντιστῶσιν εἰς τὰ τελειότερα σύγχρονα τοῦ πολέμου ὄργανα καὶ μέσα. Διὰ τῆς καταρρίψεως τῶν τειχῶν τούτων ἀπεδείχθη ὅτι ἡ τοποθεσία αὕτη κατφεκίτο ἀπὸ ἀρχαιοτάτων προϊστορικῶν χρόνων (χαλκοῦ αἰῶ-

1) Βινικίου: «Πανθεσσαλικὸν Ἡμερολόγιον». Βόλος 1927, σ. 15.

2) «Προμηθεύς», ὡς ἀνωτέρω, ἔτους 1890, σ. 491.—Ἡμε-ρολόγιον «Ἡ Φήμη» ἔτους 1887, σελ. 123.

3) Αὐτόθι, σ. 123, 125.

4) Ἡμερολόγ. «Φήμη», αὐτόθι, σ. 123.

νος, μυκηναϊκής εποχής), καθ' ὅλην τὴν ἀρχαίαν ιστορικὴν ἐποχὴν, τὴν Ρωμαϊκὴν, Βυζαντινὴν καὶ ἐξῆς¹.

Τὴν πρόδοον τοῦ Βόλου μαρτυρεῖ εὐγλώττως καὶ ὁ εἰς ὀλίγιστα ἔτη ὑπερδιπλασιασμός τῶν κατοίκων αὐτοῦ, οἵτινες κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1889 ἀνῆρχοντο² ἤδη εἰς 11.029. Ἡ γοργὴ αὕτη αὐξήσις τοῦ τε πληθυσμοῦ καὶ τῆς ἐμπορικῆς κινήσεως κατέστησαν αἰσθητὴν τὴν ἀνάγκην κατασκευῆς λιμενικῶν ἐν Βόλῳ ἔργων, διὰ τὰ ὁποῖα ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις εἶχεν ἐπιδείξει τελείαν ἀδιαφορίαν καὶ ἄγνοιαν, καὶ μόνον μετὰ τὴν ἐκθιασθεῖσαν, ὡς ἀνωτέρω εἶδομεν, ὀριστικὴν περὶ παραχωρήσεως τοῦ Βόλου ἀπόφασίν της (26 Μαρτίου 1881), προέβησαν αἱ τουρκικαὶ ἀρχαὶ τοῦ Βόλου εἰς πᾶν μέτρον δυνάμενον νὰ προσπορίσῃ εἰς τὸ Τουρκικὸν Δημόσιον, κατὰ τὸ ὑπολειπόμενον μέχρι τῆς ἐκχωρήσεως βραχὺ χρονικὸν διάστημα, οἷονδήποτε ὕλικόν κέρδος. Τὸ σημαντικώτερον τῶν μέτρων τούτων ἦτο ἡ πρὸς τοὺς ἰδιοκτητὰς παραθαλασσίων οἰκοδομῶν καὶ οἰκοπέδων πώλησις τῆς ἀντιστοιχοῦσης εἰς αὐτὰ θαλάσσης, ὠρισμένου ἀριθμοῦ μέτρων, ὅπως μεταβάλῃσιν αὐτὴν δι' ἐπιχωματώσεως εἰς οἰκόμεδά των. Οἱ ἀγοράσαντες τοιαῦτα θαλάσσια οἰκόμεδα ἔσπευδον νὰ ἐπιχωματώσωσι καὶ τὰ καταλάθῃσι, δημιουργοῦντες οὕτω καὶ κατοχῆς τίτλους κατὰ πάσης τυχόν ἀμφισβήτησεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου. Κατὰ τὸ βραχὺ λοιπὸν τοῦτο χρονικὸν διάστημα, ἀπὸ Ἀπριλίου μέχρι Νοεμβρίου 1881, ὅλα τὰ κάρρα τοῦ Βόλου ἦσαν ἀπησχολημένα εἰς μεταφορὰν χωμάτων καὶ εἰργάζοντο μέχρι βαθείας νυκτὸς διεγείροντα θόρυβον καὶ σκόνην ἀφόρητον διὰ τοὺς παροδίους τῶν ὁδῶν, δι' ὧν διήρχοντο, ἐδημιουργοῦντο δὲ ἔριδες ἀτελεύτητοι καὶ διαπληκτισμοὶ μεταξύ τῶν καρραγωγέων καὶ τῶν παροδίων τούτων. Οὕτω λοιπὸν ὁλόκληρον σχεδὸν τὸ τμήμα, τὸ ἀπὸ τοῦ ἄξονος (μέσου) τῆς ὁδοῦ Ἰάσονος μέχρι τῆς οἰκοδομικῆς γραμμῆς τῆς παραλιακῆς ὁδοῦ Ἀργοναυτῶν, ἐπεχώσθη διὰ τῆς πρωτοβουλίας καὶ πυρετώδους σπουδῆς καὶ δαπάνης τῶν ἰδιοκτητῶν ἀντιστοίχων τότε παραλιακῶν οἰκοδομῶν καὶ οἰκοπέδων. Οὕτως εἶχον τὰ πράγματα, ὅτε ἡ Ἑλλὰς κατέλαβε τὸν Βόλον τὴν 2 Νοεμβρίου 1881.

Ἡ ἐξαιρετικὴ θέσις τοῦ Βόλου, ὡς μοναδικοῦ λιμένος τῆς προσαρτηθείσης Θεσσαλίας, ἐπέσυρεν, ὡς εἵπομεν καὶ ἀνωτέρω, ἀμέριστον καὶ σύντονον τὴν προσοχὴν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Ἐνεκα τοῦ ἀβαθοῦς τῶν ὑδάτων τῆς θαλάσσης παρὰ τὴν προκυμαίαν αἱ φορτώσεις καὶ ἐκφορτώσεις τῶν ἐμπορευμάτων ἐγίνοντο ἐπὶ Τουρκοκρατίας δι' ἀποβαθρῶν ξυλίνων, στηριζομένων ἐπὶ λιθίνων θεμελίων καὶ εἰσχωρουσῶν εἰς τὴν θάλασσαν μέχρι τῆς σημερινῆς περίπου προκυμαίας. Τοιαῦται ξύλιναι ἀποβάθραι ὑπῆρχον 5-6 ἰδιόκτητοι, ἀνήκουσαι εἰς τοὺς ἰσαριθμούς τότε μεγαλεμπόρους τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς ἐμπορευμάτων καὶ ἐξετείνοντο ἔμπροσθεν τῶν ἀποθηκῶν καὶ κατοικιῶν αὐτῶν. Μετὰ τὴν προσάρτησιν τοῦ Βόλου ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἀναγνωρίζουσα τὴν σπουδαιότητα τοῦ λιμένος, προέβη ἀμέσως εἰς τὴν ἱδρυσιν Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ Λιμενικοῦ Ταμείου Βόλου πρὸς πορισμὸν τῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν

Βόλος: Ἔργοστ. Ὑφασμάτων. Λεβιάθαν, Μουτζοῦκος καὶ Σία

ΒΙΟΜ. ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ - ΑΣΧΟΛΙΑΙ ΧΩΡΙΚΩΝ

Τρίκκερι: Ἐτοιμασία τῆς προίκας τῆς κόρης στὸν ἀργαλειό

1) Ἐφημερ. Ἀρχαιολ. ἔτους 1906, σελ. 211, 214 κ. ἑ. 217, 222, 225, 233. — Δ. Κ. Τσοποτοῦ: «Ἡ Θεσσαλία ὡς πυθμὴν θαλάσσης κλπ.» εἰς «Θεσσαλικά Χρονικά», τόμος Δ', 1934, σελ. 12 κ. ἑ.

2) Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν, Λεξικὸν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ἐν λ. Βόλος.

Βόλος: Ὁ Σταθμός Θεσσαλικῶν Σιδηροδρόμων ἐν Παλαιοῖς

ΑΡΤΗΡΙΑΙ ΚΙΝΗΣΕΩΣ-ΧΑΡΑΚΤ. ΟΙΚΟΔΟΜΑΙ

Πορταριά: Ἡ εἴσοδος ἐνὸς παλαιοῦ ἀρχοντικοῦ σπιτιοῦ

τῶν λιμενικῶν ἔργων ἀναγκαίων χρηματικῶν πόρων, γενομένων καὶ τῶν σχετικῶν μελετῶν ὑπὸ τῶν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ὑπηρεσίαν διατελούντων μελῶν τῆς Γαλλικῆς ἀποστολῆς (Κελενέκ κλπ.). Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν βραδύτερον τῶν μελετῶν τούτων καὶ ὑπὸ τοῦ τότε Νομομηχανικοῦ, ἐξετέθησαν εἰς δημοπρασίαν ἐπὶ τῇ βάσει ἀρχικοῦ προϋπολογισμοῦ ἐξ ἐνὸς καὶ ἡμίσεος περίπου ἑκατομμυρίου δραχμῶν,¹ ἐστοίχισαν δὲ μετὰ τῶν προσθῆτων δαπανῶν περὶ τὰ 3 ἑκατομμύρια. Ἐναρξίς τῶν ἔργων ἐγένετο τῷ 1892, τὰ ἐγκαίνια τῆς θεμελιώσεως τῶν κρηπιδωμάτων τῆς προκυμαίας² τὸν Μάρτιον τοῦ 1895 καὶ ἀπεπερατώθησαν τῷ 1901. Τὸ ὅλον πλάτος τοῦ διὰ τῆς ἐπιχωματώσεως παραχθέντος νέου τμήματος τῆς πόλεως εἶναι 90 καὶ τὸ μήκος 1200 μέτρων. Ἐκ τῶν 90 δὲ τούτων μέτρων πλάτους τὰ 51 περίπου ἀποτελοῦσι τὰ ὡς ἀνωτέρω παραχθέντα ἰδιωτικὰ οἰκόπεδα μετὰ τοῦ ἡμίσεος πλάτους τῆς ὁδοῦ Ἰάσονος, τὰ δὲ ὑπόλοιπα 40 μέτρα, ὅσα ἀποτελοῦν τὸ πλάτος τῆς ὁδοῦ Ἀργοναυτῶν (προκυμαίας) ἐπεχωματώθησαν δαπάναις τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν λιμενικῶν ἔργων.

Τὰ κρηπιδώματα τῆς προκυμαίας ἐθεμελιώθησαν εἰς βάθος 4 μέτρων ἀπὸ τῆς μέσης στάθμης τῆς θαλάσσης, ἐκτὸς τῆς ἐκ σκύρων βάσεως τῶν θεμελιῶν τούτων πάρχους ἑτέρου 1½ μέτρου.

Τὸ παρὰ τὰ κρηπιδώματα τῆς προκυμαίας βάθος τῆς θαλάσσης ποικίλλει ἀπὸ 1,50-2,50 μέτρων. Ἐκτὸς τῆς προκυμαίας καὶ τῶν κρηπιδωμάτων τῆς, κατεσκευάσθη συγχρόνως καὶ λιθίνη Ἀποβάθρα (Προβλής) μήκους 250 καὶ πλάτους 60 μέτρων, ὡς προέκτασις τῆς ὁδοῦ Ἰωλκοῦ, τὸ δὲ δι' ἐκσκαφῆς ἀποτελεσθὲν βάθος τῆς περιβαλλούσης τὴν Ἀποβάθραν θαλάσσης εἶναι 6 μὲν μέτρων εἰς τὴν κεφαλὴν τῆς Ἀποβάθρας καὶ τὰς ἑκατέρωθεν πλευρὰς μέχρι μήκους 90 μέτρων, ἐκεῖθεν δὲ μέχρι τῶν κρηπιδωμάτων τῆς προκυμαίας τὸ βάθος τῆς θαλάσσης εἶναι 4 μέτρων, εἰς τὸ τελευταῖον δὲ τοῦτο βάθος ἐξεβαθύνθη καὶ ὁ πυθμὴν τοῦ μεταξὺ Ἀποβάθρας καὶ Τελωνείου λιμενίσκου.

Τὰ λιμενικὰ ταῦτα ἔργα συνεπληρώθησαν βραδύτερον (1903-1912) διὰ νέων τοιούτων, ἥτοι διὰ κατασκευῆς Κυματοθραύστου ἐκ τεχνητῶν ὀγκολίθων, εἰσχωροῦντος εἰς τὸν λιμένα ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἄκρου τῶν παραλίων κρηπιδωμάτων (προκυμαίας) μήκους ἐν ὄλῳ χιλίων περίπου μέτρων καὶ πλάτους τεσσάρων. Ὁ Κυματοθραύστης οὗτος καλύπτει τὸν λιμένα καὶ τὴν Ἀποβάθραν ἀπὸ τοὺς προκαλοῦντας τρικυμίας νοτίους καὶ νοτιανατολικούς ἀνέμους.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω καθαρῶς λιμενικῶν ἔργων ἐγένετο καὶ ἡ διαρρύθμισις τῆς κοίτης τῶν δύο χειμάρρων, μεταξὺ τῶν ὁποίων κεῖται ἡ πόλις τοῦ Βόλου, καὶ ἡ συμπλήρωσις καὶ ἐνίσχυσις τῶν ὀχθῶν αὐτῶν πρὸς ἀποτροπὴν ἐκχειρίσεων καὶ τῶν ἐκ τούτων πλημμυρῶν. Τὰ

1) Τὰ περὶ τῶν λιμενικῶν ἔργων, ἄνευ παραπομπῆς τινος, ἐνταῦθα ἐκτιθέμενα προέρχονται ἐκ πληροφοριῶν, τὰς ὁποίας πάνυ εὐγενῶς μοι ἐχορήγησεν ἡ Λιμενικὴ Ἐπιτροπὴ Βόλου, καθὼς καὶ ὁ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν χρηματίσας μέλος αὐτῆς Ἰωάν. Ν. Ἀντωνόπουλος, πρὸς οὗς ἐκφράζω καὶ ἐντεῦθεν τὰς εὐχαριστίας μου. Τὰς πληροφορίας ταύτας συνεπλήρωσα καὶ ἐκ τοῦ τύποις ἐκδεδομένου τεύχους ὑπὸ τὸν τίτλον: «Ἰω. Γράβαρη καὶ Ἀ. Γκίνη, ἑκθεσις περὶ τῶν » συμπληρωματικῶν ἔργων τοῦ λιμένος Βόλου. Ἐν Βόλῳ » 1903» καὶ ἐξ ἄλλων βοηθημάτων, ὅπου παρατέμπω ἐκαστοτε.

2) «Φωνὴ τοῦ Λαοῦ» τῆς 29 Μαρτίου 1895.

διαρρυθμιστικά ταῦτα τῶν χειμάρρων ἔργα ἐστοίχισαν περὶ τὸ ἑκατομμύριον δραχ. εἰς τὸ λιμενικὸν Ταμεῖον. Πρὸ τῆς διαρρυθμίσεως ταύτης τῶν χειμάρρων ἡ πόλις τοῦ Βόλου ὑπέκειτο εἰς πλημμύρας, τῶν ὁποίων αἱ σημαντικώτεραι ἦσαν αἱ τῆς 14 Σεπτεμβρίου, 2 καὶ 15 Ὀκτωβρίου 1883 καὶ τῆς 6 Σεπτεμβρίου 1887, ἐπενεγκοῦσαι μεγάλας ζημίας.¹

Δαπάναις τοῦ ἰδίου λιμενικοῦ Ταμεῖου Βόλου ἐπεχωματώθη ἀποφραχθεὶς διὰ τοῦ ἀναγκαίου κρηπιδώματος καὶ προστεθεὶς εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ Βόλου, καὶ ὁ ἐκτεταμένος χώρος ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἄκρου τῆς ὁδοῦ Δημοτηριάδος μέχρι σχεδὸν τοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου.

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν μετὰ τοῦ λιμένος Βόλου ἀνάπτυξιν τῆς χερσαίας συγκοινωνίας συνετέλεσε τὸ λιμενικὸν Ταμεῖον δαπανῆσαν περὶ τὰς 800 χιλιάδας δραχμῶν διὰ τὸ λεγόμενον δίκτυον τῶν ὁδῶν Πηλίου, κατασκευάσαν πρὸς τοῦτοις καὶ τὴν ἀμαξιτὴν ὁδὸν Βόλου - Ἀλμυροῦ.

Τῶν ἀνωτέρω λιμενικῶν ἔργων ἀποδειχθέντων ἐν τούτοις ἀνεπαρκῶν διὰ τὴν διαρκῶς αὐξουσαν εἰς πληθυσμὸν καὶ ἐμπορικὴν κίνησιν πρόοδον τοῦ Βόλου, ἀπεφασίσθη ἡ ἐκτέλεσις νέων τοιούτων. Ἐκ τούτων τὸ ἥδη ἀπὸ τοῦ 1926 ἐκτελούμενον πρῶτον τμήμα περιλαμβάνει τὴν διαπλάτυνσιν τῆς ὑπαρχούσης Ἀποβάθρας (προβλήτος) ἀπὸ 60 εἰς 100 μέτρα καὶ τὴν ἐκβάθυνσιν τῆς τε ἀνατολικῆς λεκάνης (μεταξὺ Κυματοθραύστου καὶ Ἀποβάθρας), καθὼς καὶ τῆς ἐσωτερικῆς, δυτικῆς, λεκάνης τοῦ λιμένος (μεταξὺ τῆς ἰδίας Ἀποβάθρας τοῦ λιμένος καὶ τῆς ὁμοίας τοῦ Σιδηροδρόμου) μέχρι βάθους 9 μέτρων καὶ εἰς ἑκτασιν 150-200 μέτρων ἐκατέρωθεν τῆς Ἀποβάθρας ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς πρὸς τὰ κρηπιδώματα τῆς προκυμίας. Ἡ δαπάνη τῶν ἔργων, ἀποπερατωθέντων ἤδη τῇ 1932 (κατὰ πληροφῶριαν τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς Βόλου), ἀνῆλθεν εἰς 40 ἑκατομμύρια δραχμῶν, ἥτοι διπλασίαν τῆς προϋπολογισθείσης, ὀφειλομένην καὶ εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1922 καὶ ἐξῆς ἑκπτώσιν τῆς δραχμῆς. Κατεσκευάσθησαν ὡσαύτως ἀσφαλτοστρωμένα ὁδοστρώματα ὄλων τῶν παραλιακῶν ὁδῶν τῶν καταηγουσῶν εἰς τὸν Προβλήτα.

Τὸ δεύτερον τμήμα τῶν ὡς ἀναγκαίων κριθέντων λιμενικῶν ἔργων περιλαμβάνει τὰ ἐξῆς ἔργα: α) τὴν ἀνέγερσιν ἐπὶ τῆς ὡς ἀνωτέρω διαπλατυθείσης Ἀποβάθρας (Προβλήτος) Τελωνείου, Λιμεναρχείου, Ὑγειονομείου, Ἀποθηκῶν καὶ ὑποστέγων ἐμπορευμάτων. β) τὴν ἐπ' αὐτῆς προέκτασιν τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν Θεσσαλίας καὶ Πηλίου. Τὸν ἐφοδιασμὸν αὐτῆς διὰ Τιτάνων καὶ Γερανῶν φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως καὶ τὴν ἐγκατάστασιν σταθμῶν ὑδρεύσεως τῶν πλοίων. γ) τὴν ἄρσιν τῆς ἀποβάθρας τῶν σιδηροδρόμων Θεσσαλίας, τὴν κατασκευὴν δευτέρας Ἀποβάθρας (Προβλήτος) καὶ κρηπιδωμάτων ἔμπροσθεν τοῦ παλαιοῦ Τελωνείου καὶ τὴν αὐτόθι ἀνέγερσιν ἀποθηκῶν καὶ ὑποστέγων. δ) τὴν κατασκευὴν τρίτης Ἀποβάθρας (Προβλήτος) τραπεζοειδοῦς σχήματος εἰς ἀπόστασιν 200 μέτρων ἀπὸ τῆς δευτέρας διὰ τὴν ἐκφόρτωσιν τῶν γαιανθράκων. ε) τὴν κατασκευὴν Μώλου μήκους 600 μέτρων, προβάλλοντος ἀπὸ τῆς ἀριστερᾶς ὁχθῆς τοῦ πρὸς δυσμὰς τοῦ Φρουρίου κα-

Βόλος : Ἡ μεγάλη κίνησις εἰς τὸ Λιμάνι τῆς πόλεως

ΑΡΤΗΡΙΑΙ ΚΙΝΗΣΕΩΣ - ΠΑΛΑΙΑ ΣΠΙΤΙΑ

Ἅγιος Ὀνούφριος : Ἐνα χαρακτηριστικὸ ἀρχοντόσπιτο

1) Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω δύο, μνημονεύονται προσέτι καὶ αἱ ἐξῆς ἄλλαι πλημμυραὶ ἐν Βόλῳ: ἡ τοῦ Αὐγούστου 1839, Σεπτεμβρίου 1847, Σεπτεμβρίου 1854, Μαΐου 1862, Ἰουλίου 1874, Νοεμβρίου 1877 καὶ Σεπτεμβρίου 1887. — Ζωσιμᾶ Ἐσφηγμενίτου: «Προμηθεὺς» ἔτους 1900, σελ. 491, ὑποσημ.

“Άγιος Λαυρέντιος: Τὸ χαρακτηριστικὸ «μαφέσι»

ΠΗΛΙΟΡΕΙΤΙΚΕΣ ΕΝΔΥΜΑΣΙΕΣ

“Άγιος Λαυρέντιος: Τύπος βρακοφόρου χωρικοῦ

τερχομένου χειμάρρου καὶ ἀποσκοποῦντος τὴν ἐκτροπὴν τῶν ἐκ τοῦ χειμάρρου τούτου προσχώσεων καὶ στ) τὴν ἄρσιν τοῦ μεγάλου σκέλους τοῦ ὑπάρχοντος Κυματοθραύστου καὶ τὴν κατασκευὴν δύο νέων τοιούτων, τοῦ μὲν ἑνὸς ἀρχομένου ἀπὸ τοῦ ἄκρου τῆς ὁδοῦ Ἀργοναυτῶν (διατηρουμένου τοῦ μικροῦ σκέλους τοῦ σημερινοῦ κυματοθραύστου) μὲ κατεύθυνσιν πρὸς τὸ ἀπέναντι ἀκρωτήριον (Πευκάκια), ὀλικοῦ μήκους 950 μέτρων, τοῦ δὲ ἑτέρου ἀρχομένου ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου τούτου μὲ κατεύθυνσιν πρὸς τὸ τέρμα τοῦ πρώτου σκέλους, ὀλικοῦ μήκους 175 μέτρων. Μεταξὺ τῶν δύο Κυματοθραυστῶν ἀπομένει, κατὰ τὸ σχέδιον, στόμιον πλάτους 125 μέτρων διὰ τὸν εἰσπλουν καὶ ἔκπλουν τῶν πλοίων. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ δευτέρου τούτου τμήματος τῶν λιμενικῶν ἔργων συνταχθήσονται λεπτομερέστερα σχέδια καὶ ὁ σχετικὸς προϋπολογισμός.¹

Ἀλματική καθ' ὅλα πρόοδος τῆς πόλεως Βόλου ἀπὸ τῆς προσαρτήσεώς της εἰς τὴν Ἑλλάδα.— Προσθήκη καὶ ἄλλης πρὸς τὴν ὑπάρχουσαν Τράπεζαν. — Ὁ διὰ φωταερίου νέος φωτισμὸς τῆς πόλεως. — Ἐργοστάσια. — Λιμενικὴ κίνησις. — Σύστασις Κακουρυγοδικείου. — Ἔργα συγκοινωνίας. — Δημοτικὸν Θέατρον. — Ἐγκαίνια Ἀποβάθρας.— Ἐμπορικὸς Σύλλογος Βόλου. — Αὐξήσις τοῦ πληθυσμοῦ. — Ὁ Ἑλληνοτουρκικὸς πόλεμος τοῦ 1897, ἡ κατοχὴ τοῦ Βόλου ὑπὸ τῶν Τούρκων, ἡ ἀποχώρησις αὐτῶν τὸ ἐπόμενον ἔτος.

Τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἤδη Κεφαλαίῳ ἐκτεθέντα περὶ τῶν ἐκτελεσθέντων διαφόρων λιμενικῶν καὶ συγκοινωνίας ἔργων, μαρτυροῦσι τὴν τάσιν καὶ ἱκανότητα τῆς πόλεως πρὸς αὐξήσιν καὶ ἐν παντὶ πρόοδον. Τὴν εἰκόνα ταύτην θὰ προσπαθῶμεν νὰ συμπληρώσωμεν διὰ τῶν κατωτέρω ἐκτεθησομένων, ἐφ' ὅσον αἱ ὑπάρχουσαι στατιστικαὶ καὶ λοιπαὶ πληροφορίαι ἐπιτρέπουσιν ἡμῖν τοῦτο, ἔστω καὶ κατὰ προσέγγισιν.

Πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐμπορικῶν ἀναγκῶν τοῦ Βόλου ἱδρυσεν αὐτόθι τῷ 1894 καὶ ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ὑποκατάστημα, προστεθείσης οὗτω καὶ ἑτέρας Τραπεζῆς πρὸς τὴν ὑπαρχούσῃ ἤδη ἀπὸ τῶν πρώτων μετὰ τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα προσάρτησιν μὴνῶν, Τραπεζῇ Ἡπειροθεσσαλίας, ὡς ἀνωτέρω εἶδομεν.

Καὶ Δημοτικὸν Θεάτρον τὰ θεμέλια ἐτέθησαν κατὰ τὸ ἔτος 1894.

Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ὑπῆρχεν ἐν Βόλῳ διὰ τὴν δημοσίαν ἐκπαιδευσιν Γυμνάσιον τετρατάξιον, Σχολαρχεῖον, τρία δημοτικὰ σχολεῖα ἀρρέων, τρία παρθενωγωγεῖα, Νηπιαγωγεῖον, ἐν ἰδιωτικὸν Λύκειον, μία Μωαμεθανικὴ προπαιδευτικὴ Σχολὴ ἐν τῷ τότε Φρουρίῳ, χορηγοῦντος τοῦ Δήμου Παγασῶν, καὶ μία Ἰσραηλιτικὴ σχολή, πολλῶν τῶν τέκνων τῶν Ἰσραηλιτῶν ὁμῶς φοιτῶντων εἰς τὰ δημόσια καὶ δημοτικὰ ἐκπαιδευτήρια τοῦ Βόλου.

1) Κατὰ τὰς ἐσχάτως ὑπὸ τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Βόλου παρασχεθείσας πληροφορίας, δὲν ἐγένετο εἰσέτι ἑναρξίς κατασκευῆς τοῦ δευτέρου τμήματος τῶν λιμενικῶν ἔργων, ἕνεκα ἐλλείψεως χρημάτων, ὀφειλαμένης καὶ εἰς τὴν υπερβολικὴν δαπάνην, τὴν ὁποίαν ἀπήτησεν ἡ ἐκτέλεσις τοῦ πρώτου τμήματος, στοιχίσαντος κατὰ τὰ ἀνωτέρω, διπλάσια τῶν προϋπολογισθέντων.

ΘΕΣΣΑΛΙΚΑΙ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΙ
ΕΠΑΡΧΙΑ ΒΟΛΟΥ (ΤΡΙΚΚΕΡΩΝ)

Ἡ Βιομηχανία ἐξ ἄλλου τοῦ Βόλου ἀντεπροσωπεύετο κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο (1894) ὑπὸ δέκα τριῶν ἀτμοκινήτων ἐργοστασίων, ἥτοι 5 ἀτμομύλων, 3 ἀτμοκινήτων σιδηρουργείων, 3 βυρσοδεψείων, 1 Μηχανουργεῖο τοῦ Σιδηροδρόμου¹ καὶ 1 Μηχανουργεῖο καὶ Χαλυβδουργεῖο παράγοντος γεωργικά ἐργαλεῖα καὶ γεωργικάς μηχανάς.

Ἡ κίνησις τοῦ λιμένος συνίστατο εἰς τὸν κατάπλουν καὶ ἀπόπλουν 668 ἀτμοπλοίων, 94 πολεμικῶν διαφόρων Κρατῶν, καὶ 2128 ἱστιοφόρων, ἐξ ὧν ἀπέπλευσαν 2033.

Ἀξιοσημεῖωτον πρόοδον ἀπετέλεσε καὶ ἡ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο κατάθεσις τοῦ θεμελίου λίθου διὰ τὸ ἐργοστάσιον τοῦ Ἀεριόφωτος, τῆς πόλεως Βόλου φωτιζομένης ἕως τότε διὰ 250 φανῶν πετρελαίου. Κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος 1895 ἐγένετο ἡ ἑναρξίς τῆς λειτουργίας τοῦ Ἀεριόφωτος.

Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἤρχισεν ἡ λειτουργία τοῦ νεο-συσταθέντος Κακουργιοδικείου, ἤρχισαν ἐπὶ τοῦ λόφου τῆς ἐπισκοπῆς αἱ ἐργασίαι διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ἀμαξιτῆς ὁδοῦ Βόλου-Πορταριάς (10.067 μέτρ.) δαπάνη κληροδοτήματος τοῦ ἐκ Πορταριάς ἀειμνήστου Βασάνη, ἐγένοντο ὡσαύτως τὰ ἐγκαίνια καὶ ἡ ἑναρξίς τῆς λειτουργίας τοῦ Σιδηροδρόμου Βόλου-Λεχωνείων, πλάτους 0,60 τοῦ μέτρου καὶ μήκους 12 περίπου χιλιομέτρων, ὡσαύτως τὰ ἐγκαίνια τῆς θεμελιώσεως τῶν κρηπιδωμάτων τοῦ λιμένος² ὡς εἶδομεν καὶ ἄνωτέρω.

Μέχρι τῆς ἐποχῆς ταύτης ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια καὶ τινων ναῶν ἐν Βόλῳ, περὶ τῶν ὁποίων ἀκριβεστέρα μνεία γενήσεται κατωτέρω ἐν τῷ οἰκίῳ κεφαλαίῳ³ ἐκ τῶν ἐνδεικτικῶν τῆς συνεχιζομένης προόδου τοῦ Βόλου εἶναι ἡ αὔξησις τοῦ πληθυσμοῦ, ὅστις κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1896 ἀνῆλθεν ἤδη εἰς 16.788 κατοίκους, τὰ ἐγκαίνια τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου, τελεσθέντα τὴν 2 Φεβρουαρίου 1897, ὡσαύτως τὰ ἐγκαίνια τῆς Ἀποβάθρας παρὰ τὴν ἡμιτελῆ εἰσέτι προκυμαῖαν, καὶ οὐχὶ μικροτέρας σημασίας ὑπῆρξεν ἡ ἴδρυσις τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Βόλου⁴. Κατὰ τὸ ἔτος ὁμοῦς τοῦτο ἐξαιρετικῶς ἀτυχὴ γεγονότα ἐπληξαν τὴν Ἑλλάδα, μετ' αὐτῆς δὲ καὶ τὸν Βόλον. Συνεπεία τῆς ἥττης τῆς Ἑλλάδος ἐν τῷ κατὰ τῆς Τουρκίας πολέμῳ τοῦ 1896, τὰ ὑπὸ τὸν Ἐτὲμ Πασᾶν εἰσβαλόντα εἰς Θεσσαλίαν τουρκικὰ στρατεύματα κατέλαβον καὶ τὸν Βόλον τὴν 26 Ἀπριλίου 1897. Ὅπως ἀποφύγῃσι τὰς ἀγριότητας ἰδίως τῶν ἀτάκτων Τούρκων (θασιβοζούκων), ἠναγκάσθησαν πολλαὶ οἰκογένειαι νὰ καταφύγῃσιν εἰς Ἀθήνας καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος, ἐπῆλθε δὲ νέκρωσις εἰς τὴν πρόοδον καὶ ἐμπορικὴν ζωὴν τῆς πόλεως ἐπὶ ἓν ἔτος καὶ πλέον, ἥτοι μέχρι τῆς 25 Μαΐου 1898, ὅτε συνεπεία ἐπεμβάσεως τῶν Δυνάμεων καὶ τῆς ὑπογραφείσης μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας εἰρήνης, ἐξεκενώθη πάλιν ὑπὸ τῶν Τουρκικῶν στρατευμάτων ὁ Βόλος καὶ ἐπανῆλθεν εἰς τοὺς κόλπους τῆς μητρὸς Ἑλλάδος⁴.

Πρὶν προβῶμεν εἰς τὴν παρακολούθησιν τῆς περαι-

Ἅγιος Λαυρέντιος: Τὸ «καλεμκερί» καὶ «κοντογοῦνι»

ΠΗΛΙΟΡΕΙΤΙΚΕΣ ΕΝΔΥΜΑΣΙΕΣ

Ζαγορά: Ὁ Καλῆς μετ' ἡ χαρακτηριστικὴ φορεσιά

1) «Φωνὴ τοῦ Λαοῦ» 31 Δεκεμβρίου 1894. — «Προμηθεὺς» 1894, σελ. 514.

2) «Φωνὴ τοῦ Λαοῦ» 31 Δεκεμβρίου 1894. — Αὐτόθι 26 Ἰανουαρίου, 29 Μαρτίου, 21 Ἀπριλίου καὶ 20 Αὐγούστου 1895. — «Προμηθεὺς» 1895, σ. 624 καὶ 703. — Ἡ ὁδὸς Βόλου-Πορταριάς μετὰ τῆς εἰς τὴν Ἀγορὰν (παζάρι) προεκτάσεώς της 13 περίπου χιλιομέτρων.

3) Αὐτόθι ἔτους 1898, σελ. 239.

4) «Προμηθεὺς» ἔτους 1897, σελ. 122, ἔτους 1898, σελ. 258.

Πήλιον: Τὸ χάνι τοῦ Ζήση εἰς δρόμον τῆς Ζαγοράς

ΠΑΝΔΟΧΕΙΑ - ΠΑΛΑΙΟΙ ΠΥΡΓΟΙ

Παλιούρι: "Ενας πολὺ παλαιὸς πολεμικὸς Πύργος

τέρω ἐξελίξεως καὶ προόδου τῆς πόλεως, παραθέτομεν ἁμέσως κατωτέρω ἐν συνόψει τὰς διὰ τῆς ἀνεγέρσεως ναῶν θρησκευτικὰς τῶν κατοίκων ἐκδηλώσεις.

Τῷ 1891 ἠγέρθη ὁ προσωρινὸς ξύλινος ναὸς τῆς Μεταμορφώσεως, ἐν τῷ ὁποίῳ ἡ πρώτη ἀναίμακτος λειτουργία ἐτελέσθη τὴν 9 Ἰουνίου ¹.

Τὸ ἐπόμενον ἔτος 1892 Μαΐου 17 ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῶν Ἀγίων Θεοδώρων, ἀνεγερθέντος ἐπὶ θεμελίων Βυζαντινοῦ ναοῦ ². Μετὰ ἔν παλιν ἔτος, ἥτοι τὴν 16 Μαΐου 1893 ἐτελέσθη ἡ πρώτη λειτουργία ἐν τῷ νεοδημητρίῳ ναῷ τοῦ Νεκροταφείου ³. Τὴν 30 Σεπτεμβρίου 1895 ἐτελέσθη ἡ πρώτη λειτουργία ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῶν φυλακῶν Βόλου ⁴. Τὴν 21 Δεκεμβρίου 1896 ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀναλήψεως εἰς τὸ μικρὸν ἀμαξοστάσιον (ἐμβάδοῦ 24 τ. μ.) τὸ ἕως τότε χρησιμεῦον πρὸς τοποθέτησιν τῆς νεκροφόρου τοῦ Δήμου ἀμάξης ⁵.

Τῇ 19 Ἀπριλίου 1898 ἐτελέσθη ἡ πρώτη λειτουργία ἐν τῷ ξυλίνῳ ναΐσκῳ (ἐμβάδοῦ μ. 12X6) τοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου ⁶.

Οἱ ἀνωτέρω μνημονευθέντες, ὡς προσωρινοὶ ξύλινοι ναοὶ τῆς Μεταμορφώσεως, Ἀναλήψεως καὶ Ἀγίου Κωνσταντίνου, ἀνηγέρθησαν ἐντὸς ὀλίγιστων ἐτῶν λίθινοι ἐκ θεμελίων.

Καὶ ὁ ναὸς τοῦ Ἀγίου Νικολάου ἀποτεφρωθεὶς τὴν 21 Ἰουνίου 1898 ἀνφοδομήθη ἐκ νέου ἐντὸς 53 ἡμερῶν, ἥτοι ἀπὸ τῆς 12 Ὀκτωβρίου μέχρι τῆς 5 Δεκεμβρίου, παραμονῆς τοῦ Ἀγίου Νικολάου τοῦ ἰδίου ἔτους. Ὁ ναὸς οὗτος (ἐμβάδοῦ 24X13,40 μ.) κτισθεὶς, ὡς προσωρινός, ἐξηκολούθησε μέχρι ἐσχάτων (1934) ἀμετάβλητος, διότι ἡ ἀποπεράτωσις τοῦ σχεδιασθέντος καὶ παρὰ τὸν προσωρινὸν τοῦτον διὰ συνδρομῶν κατ' ἀρχὰς τῶν πολιτῶν τοῦ Βόλου θεμελιωθέντος τῷ 1901 μεγάλου ναοῦ, διήλθε περιπετείας ἐπὶ 23 ἔτη, συνετελέσθη δὲ ἐπὶ Δημαρχίας τῶν Δημάρχων Παγασῶν, ἀειμνήστων Σπύρου Δ. Σπυρίδου καὶ Κωνστ. Γ. Καρτάλη, στοιχίσαντος οὐκ ὀλίγα ἑκατομμύρια δραχμῶν εἰς τὸν Δήμον Παγασῶν, τὰ δὲ ἐγκαίνια τοῦ περικαλοῦς καλλιτεχνικοῦ τούτου ναοῦ ἐτελέσθησαν τὴν 2 Δεκεμβρίου 1934.

Εἰς τοὺς ἀνωτέρω ναοὺς προσετέθησαν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη καὶ οἱ Ἅγιοι Ἀνάργυροι τῆς συνοικίας Καπακλή καὶ ὁ τῆς Εὐαγγελιστρίας τοῦ προσφυγικοῦ συνοικισμοῦ Νέας Ἰωνίας.

Ἡ Ἐπισκοπὴ Δημητριάδος καὶ δικαιοδοσία αὐτῆς.

Κατὰ τὴν Βυζαντινὴν ἐποχὴν ἀπαντῶμεν Ἐπισκόπους Δημητριάδος, τῶν ὁποίων ἡ δικαιοδοσία ἐξετείνετο ἐπὶ τε τοῦ Πηλίου καὶ τοῦ Ἀλμυροῦ ⁷. Μετὰ δὲ τὴν ἐξαφάνισιν τῆς πόλεως Δημητριάδος κατ' ἀνάγκην μετέφεραν οἱ Ἐπίσκοποι τὴν ἔδραν αὐτῶν εἰς Μονὰς τῆς περιφέρειας Βόλου (Πηλίου), ὅπου εὕρισκομεν αὐτὴν κατὰ τὴν Τουρκοκρατίαν. Κατὰ τοὺς ἐκ Μηλεῶν τοῦ Πηλίου Δημητρεῖς, οἱ Ἐπίσκοποι Δημητριάδος εἶχον εἰς ἀρχαιοτέρας ἐποχὰς τὴν ἔδραν των εἰς τὸ Μοναστήριον τὸ κείμενον ἐπὶ τοῦ παρὰ τὸν Ἀνω-Βόλον λόφου τῆς Ἐπισκοπῆς,

1) «Προμηθεὺς» ἔτους 1891, σ. 244.

2) Αὐτόθι ἔτους 1892, σ. 342.

3) Αὐτόθι, ἔτους 1893, σ. 440.

4) Αὐτόθι, ἔτους 1895.

5) Αὐτόθι ἔτους 1897, σ. 105.

6) Αὐτόθι ἔτους 1898, σ. 234, 280, 290.

7) Acta et Diplomata Monasteriorum. Vol. 4. Tom. 1, σελὶς 330, 335 κ. ἐ. 393, 396, 398.

ἐπὶ δὲ τῆς ἐποχῆς αὐτῶν (1791) οἱ Ἐπίσκοποι διέμενον ἐν Ζαγοράῃ «ἐνεκα τῶν ἐνοχλήσεων τῶν Τούρκων», μὴ περιορισθείσης ὁμῶς τῆς περιφέρειας τῆς Ἐπισκοπῆς, ὡς δηλοῖ καὶ ὁ μέχρι σήμερον τίτλος τῶν Ἀρχιερέων «Δημητριάδος, Ζαγοράς καὶ Ἀγυιάς».

Ἡ πνευματικὴ δικαιοδοσία τοῦ Μητροπολίτου Δημητριάδος, ἐκτείνεται νῦν ἐπὶ τοῦ Πηλίου (ἐπαρχίας Βόλου) καὶ Ἀγυιάς, καθὼς καὶ ἐπὶ τῶν παρὰ τὸ Πήλιον κειμένων πεδινῶν Δήμων: τῶν Φερῶν (Βελεστίνου), τοῦ Συκουρίου (Τοπουζλάρ) κλπ. Ἀρμενίου (Γκερλῆ) κλπ. καὶ Ὀγχίστου (Μαΐμουλίου) κλπ.¹.

Περαιτέρω ἐξέλιξις τοῦ Βόλου μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν Τούρκων τοῦ 1898 ἐκκένωσιν αὐτοῦ. — Ἐγκαίνια τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς. — Ἰδρυσις Στατιστικοῦ Τμήματος τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Βόλου. — Θεμελίωσις τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου. — Ἀνέγερσις διαφόρων Ἐργοστασίων. — Ἐπέκτασις τῆς Σιδηροδρομικῆς Γραμμῆς Βόλου — Λεχωνείων μέχρι Μηλεῶν. — Ἐναρξίς κατασκευῆς Κυματοθραύστου. — Ἀνέγερσις τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου. — Ἡλεκτροφωτισμὸς τῆς πόλεως. — Εἰδικὸν Ταμεῖον Ὀδοποιΐας. — Ἐπαγγελματικὸν καὶ Βιοτεχνικὸν Ἐπιμελητήριον. — Σωματεῖα καὶ Σύνδεσμοι Ἐπαγγελματιῶν. — Φιλανθρωπικὰ Ἰδρύματα. — Ἐκπαιδευτήρια. — Δημόσια Γραφεῖα. — Τράπεζαι. — Εἰσαγωγή καὶ Ἐξαγωγή Ἐμπορευμάτων. — Κίνησις τοῦ λιμένος Βόλου. — Διαρκὴς αὐξησις τοῦ πληθυσμοῦ τῆς πόλεως Βόλου. — Ἐπίλογος.

Διεκόψαμεν ἀνωτέρω τὴν παρακολούθησιν τῆς περαιτέρω ἐξελίξεως τοῦ Βόλου, ἐνεκα τῆς ὑπὸ τῶν Τούρκων καταλήψεως αὐτοῦ, συνεπεία τοῦ ἀτυχοῦς τῆς Ἑλλάδος κατὰ τῆς Τουρκίας πολέμου τοῦ 1897. Μετὰ 13 μηνῶν κατοχὴν καὶ νέκρωσιν τῆς τε κοινωνικῆς καὶ ἐμπορικῆς ζωῆς τῆς πόλεως, ἐξεκένωσαν πάλιν οἱ Τούρκοι τὴν 25 Μαΐου 1898 τὸν Βόλον, ἀνακτήσαντα τὴν ἐλευθερίαν διὰ τῆς ἐπιστροφῆς αὐτοῦ εἰς τοὺς κόλπους τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος. Δὲν ἐβράδυνε δὲ νὰ ἀναλάβῃ ἐκ τῆς διαταράξεως τῆς προκληθείσης ἐκ τῆς τουρκικῆς κατοχῆς καὶ συνεχίσῃ τὴν προοδευτικὴν του ἐξέλιξιν εἰς τὴν παρακολούθησιν τῆς ὁποίας προβαίνομεν.

Χαρακτηριστικὰ τῆς ἀναζωογονηθείσης ἐμπορικῆς κινήσεως καὶ κοινωνικῆς δράσεως, ἐλλείπει ἄλλων στατιστικῶν πληροφοριῶν, εἶναι καὶ ὅσα μετὰ διετίαν, ἥτοι ἐν ἔτει 1900, ἐτελέσθησαν ἐν Βόλῳ. Οὕτω τὸν Μάρτιον τοῦ ἔτους τούτου ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος Βόλου προέβη εἰς τὴν σύστασιν ἰδίου Στατιστικοῦ Τμήματος, προσενεγκόντος πολυτίμου ὑπηρεσίας εἰς τὴν γνῶσιν τῆς τε ἐμπορικῆς κινήσεως τοῦ Βόλου καὶ τῆς γεωργικῆς καὶ κτηνοτροφικῆς καταστάσεως τῆς Θεσσαλίας, καθὼς καὶ τῆς ἐξελίξεως τῆς ἰδιοκτησίας τῆς γῆς. Τὸν Ὀκτώθριον

1) Δημητριάδων (Δανυλ Ἱερομονάχου καὶ Γρηγορίου Ἱεροδιακόνου): Γεωγραφία νεωτερικὴ. Βιέννη 1791. Τόμ. Α', σελ. 225. — Ζωσιμᾶ Ἐσφηγμενίτου: Ἡμερολόγιον «Ἡ Φήμη» ἔτους 1886, σελίς 6, ὑποσημ. α' καὶ ἔτους 1888, σελ. 111, 114. — Ἰδε καὶ Μελετίου: Γεωγραφία, τόμ. Β', σ. 442, ὑποσημ. α'. — Δωροθέου Σχολαρίου: «Ἔργα καὶ Ἡμέραι». Ἀθῆναι 1877, σ. 205.

Πορταρία: Τὰ δροσόλουστα καὶ μαγευτικὰ Θεοξένεια

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ

Ἅγιος Λαυρέντιος: Τὸ Ξενοδοχεῖον Ἀποστ. Λιάτζουρα

“Ανω Βόλος: Μία γραφικωτάτη συνοικία χιονισμένη

ΓΡΑΦΙΚΑ ΧΩΡΙΑ - ΧΩΡΙΚΑ ΕΙΔΥΛΛΙΑ

“Ανω Βόλος: Ή ἐπάνοδος τοῦ καλοῦ ἀρραβωνιαστικοῦ

τοῦ ἰδίου ἔτους ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τῆς συστάσεως Ἑμπορικῆς Σχολῆς τοῦ ἰδίου Ἑμπορικοῦ Συλλόγου καί ἡ ἑναρξίς τῶν μαθημάτων αὐτῆς, ὡσαύτως ἡ θεμελίωσις τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου ἐπὶ τοῦ οἰκοπέδου τοῦ παλαιοῦ Γυμναστηρίου. Ἡ ἀνέγερσις τοῦ Νοσοκομείου τούτου συνετελέσθη διὰ χρηματικῆς εἰσφορᾶς τοῦ ἐκ Τσαγκαράδος τοῦ Πηλίου καταγομένου αἰδίου Ἀχιλλοπούλου, συνεπεία δὲ ταύτης ἀνομάσθη «Ἀχιλλοπούλειον Δημοτικὸν Νοσοκομεῖον»¹. Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος συνεχωνεύθη ἡ Τράπεζα Θεσσαλίας εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, τῆς ὁποίας τὸ ἐν Βόλῳ ὕποκατάστημα ἐξηκολούθησε τὰς πιστωτικὰς ἐργασίας εἰς μεγαλύτεραν κλίμακα.

Τῷ 1901 ὑπῆρχον ἐν Βόλῳ ἑπτὰ Ἀτμόμυλοι, τέσσαρα Βυρσοδεφεῖα, δύο Ἑργοστάσια Γεωργικῶν ἐργαλείων, τὸ δὲ ἐπόμενον ἔτος 1902 ἐπεξετάθη ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ Βόλου - Λεωνιδίων κατὰ 15 εἰσέτι χιλιόμετρα μέχρι Μηλεῶν. Ἐπὶ τῆς Γραμμῆς ταύτης κατεσκευάσθησαν ἑξ ἑκάστη καὶ μία σιδηρὰ γέφυρα 20-35 μέτρων μήκους². Περί τῆς ικανοποιητικωτάτης ἀναπτύξεως τῶν ἔργων τῆς Συγκοινωνίας μετὰ τοῦ Πηλίου καὶ τοῦ ἑσωτερικοῦ τῆς Θεσσαλίας θὰ παραθεώμεν κατωτέρω ἀκριβεστέρας λεπτομερείας. Τῷ 1904 ἐγένετο ἑναρξίς τῆς κατασκευῆς τοῦ Κυματοθραύστου, τοῦ ὁποίου λεπτομερεστέρα μνεία ἐγένετο ἀνωτέρω.

Τῷ 1906 μετεφέρθη ἐκ Λαρίσης εἰς Βόλον ἀτμοκίνητον Ὑφαντουργεῖον καὶ κλωστήριον μαλλίνων ὕφασμάτων δι' ἀνδρικὰ καὶ γυναικεῖα φορέματα.

Τῷ 1907 ἤρχισε τὰς ἐργασίας του καὶ μέγα ἀτμοκίνητον κλωστήριον βαμβακερῶν νημάτων³.

Τῷ 1908 ἐτέθησαν τὰ θεμέλια τοῦ Ἀθανασακείου Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου, ἀνεγερθέντος δαπάνῃ τοῦ αἰδίου Ἀλεξ. Ἀθανασάκη, τὴν δὲ 24 Μαΐου τοῦ ἐπομένου ἔτους 1909 ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια αὐτοῦ. Ἡ διαίρεσις καὶ τὰ περιεχόμενα τοῦ Μουσείου, ἐν οἷς καὶ αἱ μοναδικαὶ εἰς τὸ εἶδος των ἔγχρωμοι ζωγραφισταὶ πλάκες τῶν ἀρχαίων Παγασῶν, ἐκτίθενται εἰς ἐιδικὰς μελέτας τοῦ τότε ἐφόρου τῶν ἐν Βόλῳ Ἀρχαιοτήτων Α. Ἀρθανοπούλου⁴.

Τῷ 1911 ἰδρύθη πρὸς τῷ ἀνωτέρῳ μνημονευθέντι, νέον ἀτμοκίνητον Ὑφαντουργεῖον μετὰ Κλωστήριου, παράγον διάφορα μάλλινα ὕφασματα.

Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος (1911) ἤρχισεν ἡ κατασκευὴ τοῦ ἡλεκτρικοῦ ἐργοστασίου, τὸ ὁποῖον προμηθεύει τὸν Βόλον μὲ φῶς καὶ κινητήριον δύναμιν⁵.

Βραδύτερον ἰδρύθησαν ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω μνημονευθέντων ἐργοστασίων καὶ τὰ ἑξῆς: δύο Καπνεργοστάσια, ἕκαστον μὲ πετρελαιομηχανὰς 25 ἵππων, ἀπασχολοῦντα δὲ ἀμφότερα 285 περίπου ἐργάτας καὶ ἐργατρίδας, μέγα Ἑργοστάσιον Τσιμέντων μὲ μηχανὰς 1.200 ἵππων καὶ 500 ἐργάτας, μέγα Ἑργοστάσιον Κεραμο-

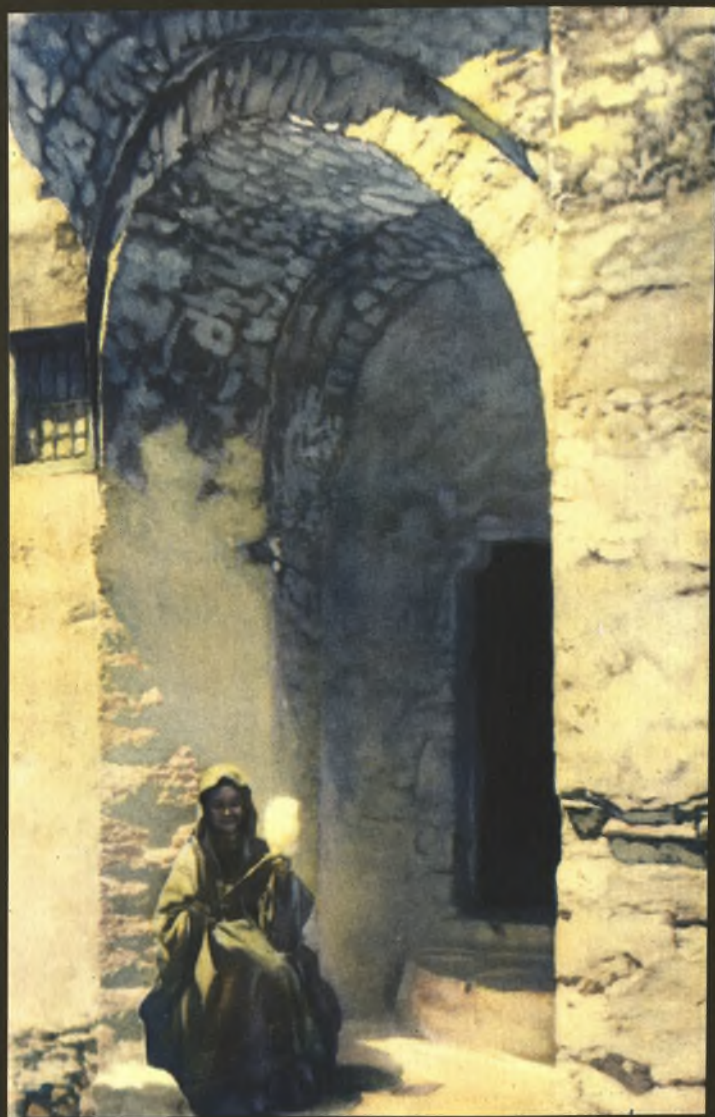
1) «Φωνὴ τοῦ Λαοῦ» τῆς 17 καὶ 18 Ὀκτωβρίου καὶ 19 Δεκεμβρίου 1900. — «Προμηθεὺς» ἔτους 1900, σελ. 478. — Τὴν ἀνέγερσιν ἰδίου κτηρίου διὰ τὴν Ἑμπορικὴν Σχολὴν ἴδε κατωτέρω.

2) Δ. Κ. Τσοποτοῦ: Handelsbericht d. Deutschen Konsulate in Volo, 1901, σελ. 6, ὁμοίως ἔτους 1902, σ. 15 κ. ἑ., εὐρισκόμενα παρὰ τῇ Βιβλιοθήκῃ τῆς Βουλῆς.

3) Αὐτόθι, ἔτους 1906, σ. 20 κ. ἑ. — Ἴδε καὶ ἀνωτέρω τὰ προϋπάρχοντα δέκα τρία ἐργοστάσια.

4) Πρακτικὰ Ἀρχαιολ. Ἑταιρ. Ἀθηνῶν, ἔτους 1909, σ. 131 κ. ἑ. — Α. Ἀρθανοπούλου: «Θεσσαλικά Μνημεῖα».

5) Δ. Κ. Τσοποτοῦ: Handelsbericht κλπ. ὡς ἀνωτέρω, ἔτους 1911.

ΘΕΣΣΑΛΙΚΑ ΤΟΠΙΑ
ΤΡΙΚΚΕΡΙ
ΕΝΑ ΙΔΙΟΡΡΥΘΜΟ ΣΓΙΤΙ

ποιίας, Ἐργοστάσιον Οἰνοπνευματοποιίας με ἀτμομηχανὴν 70 ἵππων, δύο Ἐργοστάσια Ταπητουργίας με 25 ἱστούς καὶ 50 Ἐργατρία, ὡσαύτως αἱ ἀνώνυμοι ἑταιρεῖαι «Ἀσθεστος» καὶ «Ψυγεῖα Ἀγριάς» καὶ ἄλλα τινά.

Σύλλογοι, Σωματεῖα, ἰδρύματα παντὸς προορισμοῦ μαρτυροῦσι περαιτέρω τὴν ἐξέλιξιν καὶ τάσιν τῆς κοινωνίας τοῦ Βόλου πρὸς πρόοδον. Τοιαῦτα μεταξύ ἄλλων εἰσὶν :

Ἐμπορικὸς Σύλλογος Βόλου ἀπὸ τοῦ 1897, καὶ τοῦτου Στατιστικὸν Τμῆμα λειτουργήσαν ἀπὸ τοῦ 1899 ἐπὶ τινὰ μόνον ἔτη καὶ ἐρευνῆσαν τὴν ἐμπορικὴν καὶ ναυτιλιακὴν κίνησιν τοῦ λιμένος Βόλου, τὴν γεωργικὴν καὶ κτηνοτροφικὴν παραγωγὴν τῆς Θεσσαλίας, τὴν κατανομήν τῆς Θεσσαλικῆς γῆς (μικρὰ καὶ μεγάλη ἰδιοκτησία) καὶ τὴν ἀντοχὴν ἢ ἀπώλειαν τῶν ἕως τότε, ἄνευ συνδρομῆς τοῦ Κράτους, σχηματισθεισῶν μικρῶν γεωργικῶν ἰδιοκτησιῶν καὶ ἄλλα.

Ταμεῖον Προστασίας Ἐλαιοπαραγωγῆς ἀπὸ τοῦ 1922

Ὅμοιον Προστασίας Καπνοπαραγωγῆς ἀπὸ τοῦ 1925.

Ἐπαγγελματικὸν καὶ Βιοτεχνικὸν Ἐπιμελητήριον Βόλου.

Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν Ἐπιμελητήριον Βόλου, λειτουργοῦν λίαν εὐδοκίμως, εἰς τὸ ὁποῖον ὀφείλομεν καὶ τὰς περὶ ἐξελίξεως τοῦ Βόλου ἀπὸ τοῦ 1920 καὶ ἐξῆς πληροφορίας, καθὼς καὶ τὰς περὶ τῶν ἐκτελεσθέντων καὶ ὑπὸ ἐκτέλεισιν εἰσέτι ἔργων ὁδοποιίας καὶ συγκοινωνίας μετὰ τοῦ Πηλίου καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Θεσσαλίας, τὰς ὁποίας παραθέτομεν ἀμέσως κατωτέρω.

Σωματεῖα καὶ Σύνδεσμοι ὑπὲρ τοὺς 20 οἱ ἐξῆς :

Οἰνοπαντοπωλῶν, γαλακτοπωλῶν, ξυλανθρακεμπόρων, ἀρτοποιῶν, πωλητῶν ἐγχωρίων προϊόντων, κρεοπωλῶν, ξενοδόχων ὕπνου, ξενοδόχων φαγητοῦ, ζαχαροπλαστῶν, καφεπωλῶν, καταστηματαρχῶν ραπτῶν, κουρέων, ὑποδηματοποιῶν, ποτοποιῶν, ξυλουργῶν, ἰχθυοπωλῶν, καπνοπωλῶν.

Τὰ ἀνωτέρω Σωματεῖα μετὰ διαφόρων Ἐνώσεων τῶν χωρίων τοῦ Πηλίου ἀποτελοῦσι τὴν ἐν Βόλῳ ἐπίσης ἐδρεύουσαν :

Συνομοσπονδίαν τῶν Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν Μαγνησίας.

Φυτοπαθολογικὸς Σταθμὸς Λεχωνείων.

Φιλανθρωπικὰ διάφορα ἰδρύματα, ὡς τὸ Ἀχιλλοπούλειον Δημοτικὸν Νοσοκομεῖον (μετὰ δύο περιπτέρων, Φθισιατρείου καὶ μεταδοτικῶν νοσημάτων), τὸ Ὀρφανοτροφεῖον μετὰ ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς, Βρεφοκομικὸς Σταθμὸς, Γηροκομεῖον καὶ Πτωχοκομεῖον τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος, Ἀσυλὸν τοῦ Παιδιοῦ Βόλου, Λύκειον Ἑλληνίδων, εἰς ὃ διδάσκονται εἰς κοράσια διάφορα ἐργόχειρα, Ἐρυθρὸς Σταυρὸς, ἢ ἐν Χριστῷ Ἀδελφότης, ἔχουσα προορισμὸν τὴν βελτίωσιν τοῦ συσσιτίου καὶ ἀποφυλάκισιν καταδίκων.

Ἐκπαιδευτήρια: Γυμνάσιον ἀρρένων καὶ ἕτερον θηλέων, Πρακτικὸν Λύκειον, πλήρη Ἑλληνικὰ Σχολεῖα ἀρρένων 3, θηλέων 1, Δημοτικὰ Σχολεῖα ἀρρένων 6, θηλέων 6, μικτὰ 2, προσφυγοπαίδων 3, καὶ Ἐμπορικὴ Σχολὴ λειτουργοῦσα ἀπὸ τοῦ 1900, ἐγκατασταθεῖσα δὲ ἀπὸ τοῦ 1916 εἰς ἴδιον κτίριον, ἀνεγερθὲν δαπάνῃ κληροδοτήματος τοῦ διὰ τὰ πατριωτικὰ αὐτοῦ αἰσθήματα αἰετοῦ διακριθέντος ἀοιδίμου Ἰωάννου Καρτάλη καὶ φέρουσα ἔκτοτε τὸ ὄνομα «Καρτάλειος Ἐμπορικὴ Σχολή». Πρὸς τούτοις καὶ ἰδιωτικὰ Σχολεῖα δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τινὰ μικτὰ ἀρρένων καὶ θηλέων μετὰ τάξεις Ἑλ-

Ἅγιος Λαυρέντιος : Ἐνα γραφικώτατο σπιτί τοῦ χωριοῦ

ΓΡΑΦΙΚΑ ΧΩΡΙΑ — ΦΙΛΟΞΕΝΙΕΣ

Τρίκκερι : Τρικκεριώτισσα ὑποδεχομένη ἐγκαρδίως ξένον

Βόλος : 'Ο άνοικοδομηθείς ιερός ναός 'Αγίου Κωνσταντίνου

ΙΕΡΟΙ ΝΑΟΙ — ΠΟΛΙΟΥΧΟΙ ΑΓΙΟΙ

Βόλος : 'Ο προστάτης της πόλεως "Άγιος Νικόλαος

ληνικού Σχολείου και Γυμνασίου, καθώς και μία Γαλλική Σχολή θηλέων, ιδρυθείσα έν Βόλφ τῷ 1904 (Καλογραιών) ¹.

Δημόσια Γραφεία και δημοσίας αρχάς είχαν ὁ Βόλος κατά τό 1925 τάς ἐξῆς : Πρωτοδικεῖον, ὕφ' ὃ ὑπάρχονται αἱ ἐπαρχίαι Βόλου, Σκοπέλου καί 'Αλμυροῦ, Εἰσαγγελίαν, Εἰρηνοδικεῖον, Πταισματοδικεῖον, Κακουργοδικεῖον, Δημαρχεῖον, Διεύθυνσιν 'Αστυνομίας, Τελωνεῖον, ὕφ' ὃ ὑπάρχονται διάφορα τοῦ Πηλίου ὑποτελωνεῖα, Ταχυδρομεῖον, Τηλεγραφεῖον, Λιμεναρχεῖον, 'Υγειονομεῖον, Λιμενικήν 'Επιτροπήν καί Λιμενικόν Ταμεῖον, Μονοπώλιον, Οἰκονομικήν 'Εφορίαν, Δημόσιον Ταμεῖον, 'Υποθηκοφυλακεῖον, 'Αγορανομεῖον καί Δασαρχεῖον ².

Τράπεζαι. 'Υποκαταστήματα: 'Εθνικῆς Τραπεζῆς τῆς 'Ελλάδος, Τραπεζῆς 'Αθηνῶν, 'Ιονικῆς Τραπεζῆς, 'Εμπορικῆς Τραπεζῆς τῆς 'Ελλάδος, καί ἄλλαι τινες Τράπεζαι (Κοσματοδοπούλου, Θεσσαλίας κλπ.) καί Τραπεζιτικά γραφεῖα, ἀτυχήσαντα ³.

Μεγάλη 'Εμπορικὴ Πανήγυρις τελούμενη κατ' ἔτος έν τῇ Πλατείᾳ Ρήγα τοῦ Φεραίου, ἐξυπηρετεῖ τάς μετὰ τοῦ Πηλίου, τῆς λοιπῆς Θεσσαλίας καί τῶν γειτονικῶν νήσων ἐμπορικὰς τοῦ Βόλου συναλλαγάς.

Ταμεῖον 'Οδοποιίας Πηλίου πρὸς ἐπέκτασιν καί συμπλήρωσιν τοῦ δικτύου συγκοινωνίας, πόροι τοῦ ὁποῦ εἶναι αἱ εἰσφοραὶ τοῦ Κράτους, τοῦ Δήμου Παγασῶν, τοῦ Λιμενικοῦ Ταμεῖου Βόλου καί τῶν Κοινοτήτων τοῦ Πηλίου, προσέτι δὲ φόροι εἰδικοί ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς καί μεταφορᾶς τῶν προϊόντων τοῦ Πηλίου ⁴.

Λεπτομερεστέρας περὶ αὐτῶν πληροφορίας καθὼς καί περὶ τῶν μετὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Θεσσαλίας συγκοινωνιακῶν ὁδῶν Βόλου, παραθέτομεν ἐνταῦθα, ἀντιγράφοντες αὐτάς ἐκ τῆς πρὸς τὴν «'Ιστορικὴν καί Λαογραφικὴν 'Εταιρείαν τῶν Θεσσαλῶν» ἐκθέσεως ἀπὸ 12 'Ιανουαρίου 1935 τοῦ 'Εμπορικοῦ καί Βιομηχανικοῦ 'Επιμελητηρίου Βόλου, ἐχούσας ὡς ἐξῆς :

Συγκοινωνία μετὰ τοῦ Πηλίου

Πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἐτῶν ὁ Βόλος ἦτο σχετικῶς καθυστερημένος εἰς τὴν συγκοινωνίαν του μετὰ τοῦ Πηλίου, τοῦ ὁποῦ τὰ 24 χωρία ἠδύναντο νὰ ἀποτελέσωσι σπουδαίαν ἀφετηρίαν Τουριστικῆς κινήσεως κατὰ τὸ θέρος λόγω τῆς καταφύτου τοποθεσίας των καί τοῦ ὑγιεινοῦ καὶ ξηροῦ κλίματός των. 'Η ἀνεπαρκὴς αὕτη συγκοινωνία περιωρίζετο ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς μίαν στενὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν (ντεκοβίλ) ἀπὸ Βόλου μέχρι Μηλεῶν, ἥτις, ἐπειδὴ ἦτο καὶ ἄγονος, ἐπεχορηγεῖτο ὑπὸ τοῦ Κράτους, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀπὸ τρεῖς μόνον ἀμαξιτὰς ὁδοὺς, ἦτοι μίαν δημοσίαν βαίνουσαν παραλλήλως τῆς στενῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Βόλου- 'Αγριάς μέχρι Λεχωνεῶν καὶ ἑτέραν δημοσίαν ἀπὸ Βόλου μέχρις 'Ανω-Βόλου καὶ τρίτην οὐχὶ δημοσίαν, ἀλλὰ γενομένην διὰ δωρεᾶς τοῦ αἰμνήστου Βατσάνη, ἀπὸ Βόλου μέχρι Πορταριάς. 'Αργότερον ἐγένετο ἐπέκτασις τῆς δημοσίας ὁδοῦ ἀπὸ 'Ανω-

1) Θωμᾶ Βινικίου, Πανθεσσαλικὸν 'Ημερολογιακὸν Λεύκωμα. Βόλος 1927, σ. 173, 286, 330 δ, 364 κ. ἐ., 377. — Π. Γκρέκου, εἰς ἡμερησ. ἐφημερίδα Βόλου «Θεσσαλικά Χρονικά» τῆς 16—23 Μαρτίου 1927. — 'Εφημερίς «Λαϊκὴ Φωνὴ» Βόλου τῆς 1 'Ιανουαρίου 1935.

2) 'Εφημερίς Βόλου «'Η Θεσσαλία» τῆς 21 'Ιανουαρίου 1925.

3) Αὐτόθι.

4) 'Εφημερίς Βόλου «'Η Θεσσαλία» τῆς 31—12—934, ὅπου κατονομάζονται καὶ αἱ διάφοροι ἐκτελεσθεῖσαι ἢ ἐπὶ ἐκτέλεσιν ὁδοί.

Λεχωνείων μέχρι παραλίας Μαλάκι, καθώς και επέκτα-
 σης της οδοῦ Βόλου - Πορταριάς μέχρι Μακρυνίτης, ταύ-
 της γενομένης διὰ δωρεᾶς Ζήση Λιβανοῦ, συγχρόνως δὲ
 σχεδὸν ἤρχισε δαπάναις τοῦ Δημοσίου καὶ ἡ σύνδεσις
 τοῦ Βόλου μὲ τὴν Ζαγοράν διὰ μεγάλης ἀμαξιτῆς οδοῦ
 Πορταριάς - Ζαγοράς. Τὸ πρὸ ἐτῶν ὅμως συσταθὲν ἐν
 Βόλῳ Ἐπαρχιακὸν Ταμεῖον ὁδοποιῖας Πηλίου ἀνέλαβε
 τὴν κατασκευὴν πλήρους δικτύου ἀμαξιτῶν ὁδῶν καθὼς
 καὶ συντήρησιν αὐτῶν μεταξὺ ὧν σχεδὸν τῶν χωρίων
 τοῦ Πηλίου καὶ τοῦ Βόλου, διαθέτον ἐκτὸς τῶν ἰδίων
 πόρων καὶ τὸ μετὰ τοῦ κ. Πολυμέρη συναφθὲν μεγάλον
 δάνειον ἐξ ἑκατὸν χιλιάδων λιρῶν Ἀγγλίας. Οὕτω κα-
 τεσκευάσθησαν αἱ ἐξῆς ὁδοί :

α) Ἀνω Λεχωνείων - Δρακείας, β) Ἀνω Λεχωνείων -
 Ἀγίου Λαυρεντίου διὰ ἰδιωτικῆς δωρεᾶς καὶ ἐπικουρίας
 τοῦ Ταμεῖου, γ) Ἀνω Λεχωνείων - Μαλάκι - Καλῶν Νε-
 ρῶν - Γοντζέας - Ἀργαλαστής, δ) Ἀργαλαστής - Χόρτου,
 ε) Χορευτοῦ - Ζαγοράς, στ') Μηλεῶν - Τσαγγαράδος,
 ζ) Τσαγγαράδος - Κισσοῦ - Μούρεσι καὶ η) Μηλῖνας -
 Προμήρι - Λαύκου. Διὰ τοῦ πλήρους τούτου δικτύου καὶ
 μερικῶν ἄλλων εἰσέτι μικρῶν τοπικῶν συνδετικῶν ὁδῶν,
 αἵτινες εὐρίσκονται ὑπὸ μελέτῃν ἢ χάραξιν, λύεται πλέον
 τὸ πρόβλημα τῆς συγκοινωνίας τῶν χωρίων τοῦ Πηλίου
 μεταξὺ τῶν καὶ μετὰ τοῦ Βόλου. Συντόμως δὲ θὰ ἀνα-
 φανῇ ἡ μεγίστη ὠφέλεια τῶν κατοίκων τοῦ Πηλίου καὶ
 τοῦ Βόλου ἐκ τῆς ἀναπτύξεως τῆς τουριστικῆς κινήσεως
 καὶ εὐθηνῆς μεταφορᾶς τῶν ὁπωρικῶν καὶ ἐλαιῶν τοῦ
 Πηλίου εἰς τὰ κέντρα καταναλώσεως.

Συγκοινωνία μετὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Θεσσαλίας.

Ἡ πόλις τοῦ Βόλου θὰ ἔχη πλήρες δίκτυον συγκοινο-
 νιῶν μετὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Θεσσαλίας, ὅταν ἀπο-
 περατωθῇ καὶ ἡ ἡμιτελὴς ἤδη ἀμαξιτὴ ὁδὸς Λαρίσης.
 Ἡ κυριωτέρα συγκοινωνία εἶναι τὸ δίκτυον τῆς σιδη-
 ροδρομικῆς γραμμῆς τῆς Ἑταιρείας τῶν Θεσσαλικῶν
 Σιδηροδρόμων, ἰδρυθεῖσα ἀπὸ τοῦ 1883 παρὰ τοῦ κυ-
 ριωτέρου Μετόχου ταύτης ἀειμνήστου Μαυροκορδάτου.
 Τὸ δίκτυον τοῦτο ἀρχίζει ἐκ Βόλου μὲ μίαν κυρίαν γραμ-
 μὴν μέχρι Βελεστίνου, ἔνθα διαχωρίζεται εἰς δύο τοιαύ-
 τας, μίαν πρὸς Λάρισαν καὶ ἑτέραν πρὸς Καλαμπάκαν.
 Ἡ πρὸς Λάρισαν διασχίζει σχεδὸν τὰ δύο τρίτα τῆς
 πεδιάδος Λαρίσης μὲ σταθμοὺς Ἀρμένιον, Μελίαν, Βού-
 νομον καὶ καταλήγει εἰς Λάρισαν. Ἡ πρὸς Καλαμπά-
 καν γραμμή, κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς κατασκευῆς τοῦ
 Θεσσαλικοῦ Σιδηροδρόμου, ἔφθανε μέχρι Καρδίτης,
 ἀργότερον δὲ ἐπεξετάθη μέχρι Καλαμπάκας. Αὕτη δια-
 σχίζει τὴν πεδιάδα Φαρσάλων - Σοφάδων - Καρδίτης -
 Τρικκάλων μὲ κυριωτέρους Σταθμοὺς Περσουφλῇ, Ἀϊ-
 θαλῇ, Ὁρμάν Μαγούλα, Φάρσαλα, Σοφάδες, Καρδί-
 τσα, Στεφανουσαῖους, Φανάρι, Τρίκκαλα, καὶ καταλήγει
 εἰς Καλαμπάκαν. Ἐτερον δευτερεῦον μέσον συγκοινο-
 νίας τοῦ Βόλου μετὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Θεσσαλίας εἶ-
 ναι ἡ ἀμαξιτὴ ὁδὸς μέχρι Βελεστίνου καὶ ἡ ἐκεῖθεν καρ-
 ποποίησις αὐτῆς μέχρι Φαρσάλων καὶ μέχρι Λαρίσης,
 χρησιμοποιουμένων ὅμως μόνον κατὰ τὸ θέρος, διότι
 κατὰ τὸν χειμῶνα δὲν εἶναι βαταὶ αἱ ὁδοὶ αὗται. Ἐτέρα
 τοπικὴ συγκοινωνία, ἔχουσα σημασίαν διὰ τὸν Βόλον,
 εἶναι ἡ ἀρίστα διατηρουμένη δημοσία ἀμαξιτὴ ὁδὸς Λα-
 ρίσης - Τρικκάλων - Καλαμπάκας. Αὕτη λειτουργεῖ συνε-
 χῶς καθ' ὅλον τὸ ἔτος διὰ δρομολογιακῆς συγκοινωνίας
 αὐτοκινήτων ἀπὸ τοῦ 1927 καὶ ἐντεῦθεν, ὅτε ἔγινεν ἡ
 ἐπὶ τοῦ Πηνειοῦ γέφυρα Κουτσοχείρου, καὶ ἔχει πυκνο-

Βόλος: Ἡ Ἱερὰ Ἐκκλησία τῆς Μεταμορφώσεως

ΙΕΡΟΙ ΝΑΟΙ ΤΟΥ ΒΟΛΟΥ

Βόλος: Ὁ Μητροπολιτικὸς Ναὸς τοῦ Ἀγίου Νικολάου

Βελεστίνοσ: Μία γραφικωτάτη αὐλὴ ἑνὸς παλαιοῦ σπιτιοῦ

ΓΡΑΦ. ΧΩΡΙΑ - ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΙ ΑΓΙΟΙ

“Αγιος Λαυρέντιος: “Ο “Αγιος “Απόστολος ὁ Νέος

τάτην κίνησιν ἰδίᾳ ἐπιβατῶν προτιμώντων τὴν διαδρομὴν αὐτὴν, ἐπειδὴ συντομεύει τὸ ταξιδιὸν των κατὰ 4-5 ὥρας καὶ ἀποφεύγουσιν οὕτω τὴν μεγάλην καμπύλην, ἣν διαγράφει ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ ἀπὸ Καλαμπάκας μέχρι Βόλου, καὶ τοὺς πολλοὺς ἐνδιαμέσους Σταθμούς. Ἐτέρᾳ συγκοινωνίᾳ τοῦ Βόλου μετὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Θεσσαλίας εἶναι καὶ ἡ δημοσία ἀμαξιτὴ ὁδὸς Βόλου - Ἀλμυροῦ, ἣτις ἤρχισε νὰ ἐπεκτείνεται μέσον Σούρης - Γαρδικίου πρὸς Λαμίαν, ἵνα ἐνωθῇ μετὰ τῆς μεγάλης ὁδοῦ Ἀθηνῶν - Λαρίσης.

Ἐμπορικὴ καὶ Βιομηχανικὴ ἐξέλιξις τοῦ Βόλου ἀπὸ τοῦ 1920 καὶ ἐξῆς.

Ἡ πόλις τοῦ Βόλου ἀπὸ τοῦ 1920 καὶ ἐντεῦθεν ἔλαβεν μεγάλην ἀνάπτυξιν πρὸ παντὸς βιομηχανικῆν καὶ κατὰ δεύτερον λόγον ἐμπορικὴν. Εἰς τοῦτο συνετέλεσαν κυρίως δύο παράγοντες, πρῶτον ἡ αὔξησις τοῦ πληθυσμοῦ τῆς πόλεως διὰ τῆς ἐγκαταστάσεως 15.000 προσφύγων τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς καὶ δευτέρον ἡ ἐπιστροφή τῶν γηγενῶν ἐφέδρων πολεμιστῶν μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐξαετοῦς σχεδὸν ἐπιστρατεύσεως τῶν ἐπιθυμούντων νὰ ἀνοίξωσι νέας ἐπιχειρήσεις καὶ νὰ κινητοποιήσωσι τὰ μέχρι τότε νεκρὰ ἰδιωτικὰ κεφάλαια καὶ τραπεζιτικὰ τοιαῦτα.

Οὕτω μετὰ τὸ 1922 λόγῳ τοῦ ὅτι ὑπῆρχον καὶ εὐθηναὶ ἐργατικαὶ χεῖρες τῶν προσφύγων κλπ. ὀργανώθησαν καὶ ἐπεξετάθησαν τὰ παλαιὰ τοιαῦτα Ἐργοστάσια ὡς καὶ ἀρχαιότερα τούτων Σιδηροβιομηχανίας Μ. Κ. Σταματοπούλου καὶ υἱοί, Γκλαθάνης καὶ Καζάζης, Καπνοβιομηχανία Ἀδελφῶν Μ. Ματσάγγου, ὕφαντουργεῖον οἴκου Παπαγεωργίου καὶ Λεβιάθαν Μουρτζούκου, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἰδρύθησαν πλείστοι νέαι ὡς τῶν Ζαχαροπῆκτων Πηλίου, τσιμέντων «Ὀλυμπος», Μεταξουργεῖα, Βυρσοδεψεῖα καὶ πλείστα Μηχανουργεῖα κατασκευῆς πετρελαιομηχανῶν, Ἐπιπλοποιεῖα κλπ.

Ἀπὸ ἐμπορικῆς ἀπόψεως ἐπίσης ἡ πόλις τοῦ Βόλου ἐξελίχθη ἀρκούντως διὰ τῆς ἰδρύσεως δύο Τραπεζῶν ἀπὸ τὸ ἰδιωτικὸν κεφάλαιον Βόλου - Πηλίου καθὼς καὶ πλείστων νέων ἐπιχειρήσεων καὶ καταστημάτων ἀποικιακῶν, ὕφασμάτων, ψιλικῶν, ἐγχωρίων προϊόντων, ξυλμπορικῶν, σιδηρικῶν, πλείστων παραγγελιοδοχικῶν νέων γραφείων καθὼς καὶ Ἀσφαλιστικῶν, καὶ ἐν γένει εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ἐμπορικῆς δράσεως.

Συνέπεια τῆς ἀλματικῆς ταύτης ἀναπτύξεως τῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορίου τοῦ Βόλου ὑπῆρξεν ἡ ἀπόφασις τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς, ὅπως διὰ δανείου ἐκτελεσθῇ μεγάλα Λιμενικὰ ἔργα, ἵνα ἀνταποκριθῇ ὁ λιμὴν τοῦ Βόλου εἰς τὴν δοθεῖσαν καὶ μέλλουσαν ἀνάπτυξιν αὐτοῦ.

Τὴν εἰκόνα ταύτην τῆς προόδου καὶ σταθερᾶς πρὸς τὰ πρόσω ἐξελίξεως τοῦ Βόλου καθιστῶσιν ἐμφανεστέραν οἱ ἐν τέλει τῆς παρούσης ἐκθέσεως παρατιθέμενοι ἀριθμοὶ τῶν στατιστικῶν πινάκων εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς ἐμπορευμάτων διὰ τοῦ λιμένος Βόλου καὶ τῆς ναυτιλιακῆς κινήσεως κατὰ τὰ ἔτη 1900—1933, ἔνθα πρὸς ὀρθὴν ἐκτίμησιν τῆς πραγματικῆς αὐξήσεως τῶν ἀριθμῶν πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν καὶ ἡ παρατιθεμένη εἰς ἕκαστον ἔτος τιμὴ τοῦ χρυσοῦ φράγκου (δραχμῆς) εἰς ὑποτιμημένας χαρτίνας δραχμάς.

Ὁ πληθυσμὸς τοῦ Βόλου παρουσιάζει ἐπίσης τὴν αὐτὴν σταθεράν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς του αὔξησιν. Οὕτω :

Τῷ 1858 εἶχεν οἰκίας	80	Τῷ 1907 εἶχε κατ.	23.563
» 1881 » κατ.	4.983	» 1920 » »	30.046
» 1889 » »	11.029	» 1928 » »	41.705
» 1896 » »	16.788		

Κατὰ τὸ πρῶτον ἡμισυ τῆς ἑκατονταετηρίδος ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Βόλου (1834-1881) ἡ αὐξησις τοῦ πληθυσμοῦ καὶ ἐν γένει ἡ πρόοδος αὐτοῦ ἦτο βραδεῖα, διότι διετέλει ὑπὸ τὴν Τουρκοκρατίαν, ἣτις οὐδεμίαν πρόνοιαν διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς ἀρτισυστάτου πόλεως ἐλάμβανεν, ἀπ' ἐναντίας μάλιστα πλείστα προσκόμματα παρενέβαλε κατὰ τὰ πρῶτα τῆς ἰδρύσεως ἔτη, ὡς ἐν τῷ οἰκείῳ τῆς παρούσης κεφαλαίῳ εἶδομεν. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω δὲ ἀριθμῶν καταφαίνεται, ὅτι ἡ αὐξησις τοῦ πληθυσμοῦ ἤρχισεν ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ προσαρτήσεως τοῦ Βόλου εἰς τὴν Μητέρα Ἑλλάδα (Νοέμβριος 1881), καθὼς καὶ αἱ λοιπαὶ αὐτοῦ πρόοδοι, τὰς ὁποίας ἀνωτέρω ἐγνωρίσαμεν λεπτομερέστερον.

Ἐπὶ λόγος. Ὡς πρόσκοπος ἐν τῇ προόδῳ εἰς παν-
αρχαιοτάτην ἤδη ἐποχὴν (Ἰωλκός) τοῦ μετέπειτα κατα-
γασαντος τὴν ἀνθρωπότητα Ἑλληνισμοῦ, ἀποτελεῖ καὶ
νῦν, εὐχόμεθα δέ, ὅπως ἀποτελέσῃ ἑσαεὶ ἡ πόλις Ἰωλ-
κός-Βόλος ζωτικὸν παράγοντα καὶ συντελεστὴν τῆς
προόδου, εὐημερίας καὶ ἀσφαλείας τῆς μιᾶς ἀδιασπά-
στου καὶ ἐνδόξου Ἑλληνικῆς ἡμῶν πατρίδος.¹

ΠΙΝΑΞ Α'.

Ἑμπορικὴ Κίνησις τοῦ Λιμένος Βόλου ἀπὸ τοῦ 1900 - 1933.

Ἔτος	Ἑξαγωγή ἐκ τοῦ ἐξω- τερικοῦ καὶ ἐσωτερι- κοῦ ἐν συνόλῳ εἰς δραχμὰς χαρτίνους	Ἑξαγωγή εἰς τὸ ἐξω- τερικὸν καὶ ἐσωτερι- κὸν ἐν συνόλῳ εἰς δραχμὰς χαρτίνους	Τιμὴ τοῦ χρυσοῦ φράγκου εἰς δραχμὰς χαρτίνους
1900	11.770.385	11.167.390	—
1901	16.680.451	20.645.654	—
1902	17.300.339	21.728.867	1,58—1,64
1903	16.563.329	20.960.743	—
1904	11.200.412	21.498.901	1,31—1,34
1905	17.991.237	22.734.828	1,21—1,15
1906	19.285.639	22.578.569	1,07
—	—	—	—
1920	73.451.810	82.365.924	1,37
1921	47.175.996	49.894.734	2,80
1922	81.871.775	81.814.408	6,65
1923	194.674.227	131.826.305	12,05
1924	320.119.006	212.921.561	9,90
1925	420.424.082	277.328.494	12,15
1926	405.094.152	419.509.997	15,47
1927	490.330.270	410.871.264	14,74
1928	678.940.000	330.902.881	14,90
1929	695.639.772	364.163.470	14,87
1930	581.181.011	280.995.423	14,87
1931	454.784.746	272.551.977	14,87
1932	358.105.015	186.333.774	—
1933	366.851.051	268.545.445	—

Σημ. Διὰ τὰ ἔτη 1900—1906 ἴδε Ἑμπορικοῦ Συλλό-
γου Βόλου, Τμήμα Στατιστικόν, τοῦ ἔτους 1907, σελ. 27,
διὰ τὰ ἔτη 1907—1919 στερούμεθα πληροφοριῶν, διὰ δὲ τὰ
ἔτη 1920—1933 οἱ ἀριθμοὶ ἐλήφθησαν ἐκ τῶν Δελτίων καὶ
σημειώσεων τοῦ κατ' Ἀπρίλιον 1919 ἰδρυθέντος Ἑμπορι-
κοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Βόλου καὶ ἐκ Στα-
τιστικῶν Πινάκων τοῦ ἰδίου, συνημμένων εἰς τὴν ἑκθεσί-
ν του πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις «Ἱστορικὴν καὶ Λαογραφικὴν Ἑται-
ρείαν τῶν Θεσσαλῶν».

Τὴν ἀνωτέρω ὑποτίμησιν τῆς δραχμῆς κατὰ τὰ ἔτη
1902—1906 ἴδε Δ. Κ. Τσοποτοῦ: Handelsbericht κλπ. ὡς
ἀνωτέρω, ἔτους 1906, σελ. 22, εὐρισκόμενον ἐν τῇ Βιβλιο-
θήκῃ τῆς Βουλῆς.

1) Ἀπασαὶ αἱ ἀνωτέρω ἐκτιθέμεναι πληροφορίαι ἐκτεί-
νονται μέχρι τοῦ 1934, ὁπότε εἶχε γραφῇ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον.

Πορταριά: Ἡλιόλουστος αὐλὴ ἐνὸς ἀρχοντόσπιτου

ΓΡΑΦΙΚΑ ΧΩΡΙΑ - ΙΕΡΟΙ ΝΑΟΙ

Ἅγιος Λαυρέντιος : Ὁ Ναὸς Ἁγ. Ἀποστόλου τοῦ Νέου

Πήλιον: Τὸ ἄνωθεν τῆς Δράκειας Σανατόριον Καραμάνη

ΣΑΝΑΤΟΡΙΑ - ΑΠΟΨΕΙΣ

Δράκεια: Μία γραφικωτάτη συνοικία τοῦ χωριοῦ

ΠΙΝΑΞ Β'.

Ναυτιλιακή Κίνησης τοῦ Λιμένος Βόλου.

*Ετος	Κατάπλοι καὶ ἀριθμὸς πλοίων	*Απόπλοι ἀτμοπλοίων τόνων	Κατάπλοι καὶ ἀριθμὸς ἱστιοφόρων	*Απόπλοι ἱστιοφόρων τόνων
1901	3.672	767.382	3.163	438.008
1902	3.417	422.026	3.395	421.283
1904	3.399	591.514	3.373	590.062
1906	3.188	507.588	3.249	507.854
1907	3.394	553.799	3.443	558.407
1908	3.263	588.124	3.318	596.535
1909	2.964	569.487	2.960	570.553
1910	2.832	493.579	2.786	494.902
1911	2.296	368.797	2.293	368.869
—	—	—	—	—
1918	850	231.738	7.225	114.218
1919	1.390	506.538	6.803	100.066
1920	2.095	673.768	5.601	98.430
1921	2.288	789.233	4.355	92.345
1922	2.425	960.180	3.868	75.021
1923	2.949	1.294.993	4.395	82.646
1924	3.565	1.715.638	3.207	77.856
1925	3.901	2.100.476	3.252	92.490
1926	3.521	1.757.891	2.982	78.722
1927	3.911	1.714.675	4.810	99.539
1928	4.226	2.099.277	4.937	101.422
1929	3.614	2.151.770	4.908	99.071
1930	3.474	2.131.221	4.686	99.068
1931	3.630	2.164.330	4.535	99.951
1932	3.133	1.996.750	4.310	95.487
1933	3.392	2.004.593	3.777	79.563

Σ η μ. Διὰ τὰ ἔτη 1901—1906 ἴδε 'Εμπορ. Συλλόγου Βόλου, Στατιστικὸν Τμήμα ἔτους 1907, σελ. 27. Διὰ τὰ ἔτη 1907—1911 ἴδε Δ. Κ. Τσοποτοῦ: Handelsbericht des Deutschen Konsulates in Volo 1911, εὐρισκόμενον εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Βουλῆς. Διὰ τὰ ἔτη 1912—1917 δὲν ἦσαν προσιτοὶ Στατιστικοὶ Πίνακες. Διὰ τὰ ἔτη 1918 καὶ 1919 ἴδε Π. Γρέκου εἰς ἡμερησίαν ἐφημερίδα Βόλου «Θεσσαλικά Χρονικά» τῆς 24 Μαρτίου 1927. Διὰ τὰ ἔτη 1920—1933 οἱ ἀριθμοὶ ἐχορηγήθησαν ὑπὸ τοῦ 'Εμπορ. καὶ Βιομηχαν. 'Επιμελητηρίου Βόλου πρὸς τὴν «Ἱστορικὴν καὶ Λαογραφικὴν 'Εταιρείαν τῶν Θεσσαλῶν».

ΠΙΝΑΞ Γ'.

'Εμφαίνων τοὺς ἐκ τῆς 'Επαρχίας Βόλου διατελέσαντας Βουλευτάς, Γερουσιαστάς καὶ 'Υπουργοὺς ἀπὸ τοῦ ἔτους 1881 καὶ ἐντεῦθεν.

(Οἱ πίνακες Γ', Δ' συνετάχθησαν παρὰ τοῦ κ. Σωκράτους Βαμβάκου, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐπισημῶν καταλόγων τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Νομαρχίας Λαρίσης).

α) Βουλευταὶ

- 1) Καρτάλης 'Ι., Θ'. 1881, 'Ι'. 1885, 'ΙΑ'. 1887, 'ΙΖ'. 1905.
- 2) Γεωργιάδης Ν., Θ'. 1881, 'ΙΒ'. 1890, Β'. ἀναθ. 1910.
- 3) Φιλάρετος Γεώργιος Θ'. 1881, 'Ι'. 1885, 'ΙΒ'. 1890, 'ΙΔ'. 1895, Α'. ἀναθ. 1910.
- 4) Κασσαθέτης 'Ιερώνυμος, Θ'. 1881.
- 5) Κοκωλῆς Ν., Θ'. 1881, 'ΙΑ'. 1887, 'ΙΒ'. 1890, 'ΙΓ'. 1892.
- 6) Φρόνιμος 'Απόστολος, Θ'. 1881.
- 7) 'Αξελὸς Νικόλ., 'Ι'. 1885, 'ΙΓ'. 1892, Α'. ἀναθ. 1910.
- 8) 'Αγγελίδης "Αγγελος, 'Ι'. 1885.
- 9) Κιτιλῆς Ζήσης, 'Ι'. 1885.
- 10) 'Ιωαννίδης Εὐστάθιος, 'Ι'. 1885.
- 11) Κανταρτζῆς 'Αργύριος, 'ΙΑ'. 1887, 'ΙΓ'. 1892.
- 12) Σχινᾶς Νικόλαος, 'ΙΒ'. 1890, 'ΙΔ'. 1895.
- 13) Σταμούλης Εὐάγγελος, 'ΙΑ'. 1887.
- 14) Κουτσουμπλῆς Δημήτριος, 'ΙΑ'. 1887.
- 15) Καρτάλης Γ., 'ΙΓ'. 1892.
- 16) Παρρησιάδης Νικόλαος, 'ΙΓ'. 1892.

- 17) Τοπάλης Κωνσταντῖνος, ΙΔ'.1895, ΙΕ'.1899, ΙΣΤ'.1902, ΙΗ'.1906.
- 18) Σταματιάδης Νικ., ΙΔ'.1895, ΙΣΤ'.1902, ΙΖ'.1905.
- 19) Γιαννακόπουλος Ἰωάννης, ΙΔ'.1895.
- 20) Καρτάλης Ἀντών., ΙΕ'.1899, ΙΣΤ'.1902, ΙΖ'.1905, ΙΗ'.1906, ΚΑ'.1915, Γ'.ἔθν. 1920.
- 21) Κασσαβέτης Ἀλέξ., ΙΕ'.1899, ΙΗ'.1906, Β' ἀναθ. 1910, ΙΘ'.1912, Κ'.1915, Β'.1928.
- 22) Φιλιππίδης Ἀργύριος, ΙΕ'.1899.
- 23) Παπαϊωάννου Νικόλαος, ΙΕ'.1899.
- 24) Γίδας Δημήτριος, ΙΕ'.1899, Γ'.ἔθν. 1920.
- 25) Γιαννακόπουλος Φιλ., ΙΣΤ'.1902, Δ' ἔθνοσ. 1923
- 26) Καρακίτης Δημήτριος, ΙΣΤ'.1902.
- 27) Φιλιππίδης Κωνσταντῖνος, ΙΣΤ'.1902.
- 28) Λαναράς Γεώργιος, ΙΖ'.1905, ΙΗ'.1906.
- 29) Κανταρτζῆς Κωνσταντῖνος, ΙΖ'.1905.
- 30) Γάτσος Νικόλαος, ΙΖ'.1905, ΙΗ'.1906, ΚΑ'.1915.
- 31) Ἀποστολίδης Βασίλειος, Δ'.1933, Ε'.1935.
- 32) Ἀφεντούλης Γεώργιος, Β'.1928, Γ'.ἀναθ. 1936.
- 33) Ἐφραιμίδης Α., Δ'.ἔθνοσ. 1923, Α'.1926, Β'.1928.
- 34) Κοσμάς Ἰωάννης, Β'.1928.
- 35) Κουντούρης Δημήτριος, Β'.1928.
- 36) Καρτάλης Γεώργιος, Ε'.ἔθν. 1935, Γ'.Ἀναθ. 1936.
- 37) Σαράτσης Δημήτριος, Δ'.ἔθνοσ. 1923.
- 38) Σταμούλης Πανταζῆς, Δ'.1935, Ε'.ἔθν. 1935, Γ' ἀναθ. 1936.
- 39) Ψιάρρης Δημήτριος, Δ'.ἔθν. 1923, Γ'.Ἀναθ. 1936.
- 40) Χρυσοχοΐδης Κ., Β'.Ἀναθ. 1910, ΙΘ'.1912, Κ'.1915.
- 41) Φιλιππίδης Γεώρ., Γ'. 1923, Δ'.1933, Ε'. ἔθν.1935.
- 42) Ἀντωνόπουλος Νικ., Γ'.1932, Δ'.1933, Ε'. ἔθν.1935. Γ'. Ἀναθ. 1936.
- 43) Ἀποστολίδης Περ., Β',ἀναθ.1910, Ε'. ἔθν. 1935.
- 44) Ἀποστολίδης Ἀνδρέας, Α'. 1926.
- 45) Γιαννακόπουλος Κων'τῖνος, Β'. ἀναθ. 1910.
- 46) Γκλαθάνης Βάγγος, Α'.1926.
- 47) Κουκιάδης Δημήτριος, Β'. ἀναθ. 1910.
- 48) Καρτάλης Κωνσταντῖνος Α'.1926.
- 49) Μπουφίδης Μιλτιάδης, Α'.ἀναθ. 1910, Β'. ἀναθ. 1910,., Θ'. 1912, Κ'. 1915.
- 50) Πάντος Ἰωάννης, Ε'. ἔθν. 1935.
- 51) Ζαρλῆς Νικόλαος, Α'.ἀναθ. 1910, Κ'.1915.
- 52) Ζαρζάμπας Φίλιππος, Β'. ἀναθ.1910.
- 53) Ζησόπουλος Κων'τῖνος, Β'. ἀναθ.1910.
- 54) Θέος Κ., Α'.1926.
- 55) Ἰωαννίδης Ἀλ., Γ'.1932.
- 56) Μάξιμος Σεραφεῖμ, Α'.1926.
- 57) Μέρος Ἀλέξανδρος, Α'.1926.
- 58) Μαργαρίτης Νικόλαος, Γ'.ἔθν. 1920.
- 59) Νικολαΐδης Ἀκιθιάδης, ΚΑ'.1915.
- 60) Πάντος Ρήγας, ΚΑ'.1915, Γ'. ἔθν. 1920.
- 61) Πορφυρογένης Μ., Γ'.1932, Γ'. ἀναθ. 1936.
- 62) Σπυρίδης Κων'τῖνος, ΙΘ'.1912, Κ'.1915, Γ'. ἔθν. 1926, Δ'. ἔθν. 1923, Α'.1926, Β'.1928, Γ'.1932.
- 63) Σαπουντζῆς Δημήτριος, ΚΑ'.1915.
- 64) Σχινᾶς Γεώργ., Β'. ἀναθ.1910, Γ'.ἔθν. 1920.
- 65) Τσαξίρης Γ., Α'.ἀναθ.1910, Β'.ἀναθ. 1910, ΙΘ'.1912.
- 66) Τριανταφυλλίδης Σοφοκλ., Α'. ἀναθ.1910.
- 67) Χρυσοβελώνης Ἰωάν., Α'.ἀναθ.1910, Β'.ἀναθ. 1910.

β) Γερουσιασταὶ

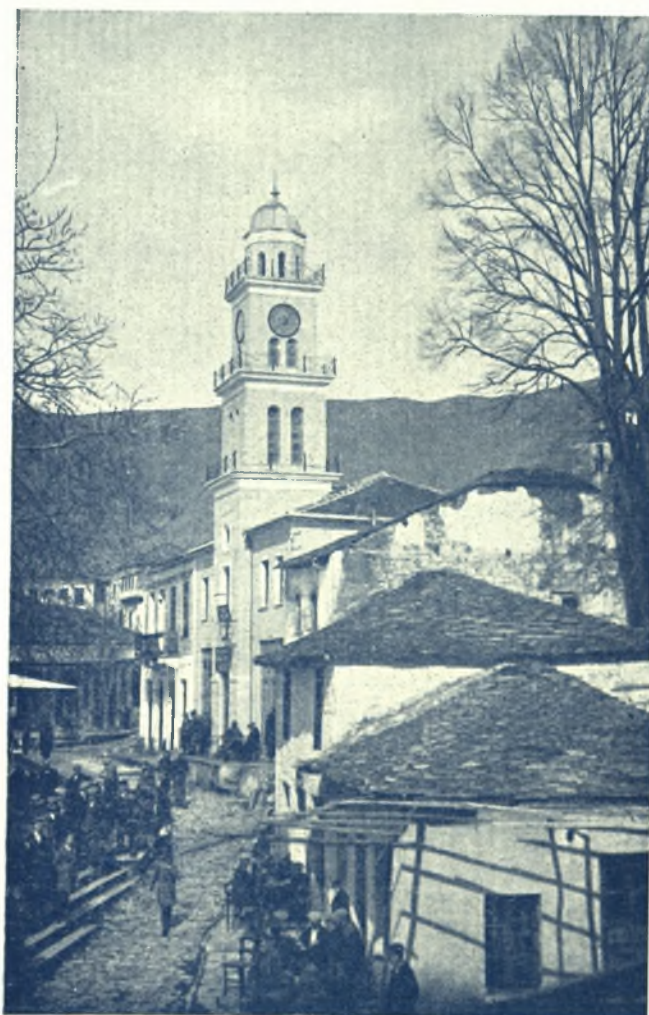
- 1) Φιλάρετος Γεώργιος. 4) Γάτσος Νικόλαος.
- 2) Κουσταγγέλης Ἀπόστ. 5) Χρυσοχοΐδης Κωνστ.
- 3) Χ' Κωνσταντῖνου Παν.

Τσαγκαράδα: Ἡ μεγαλοπρεπὴς κορυφή τῆς Κούτρας

ΓΡΑΦΙΚΑ ΤΟΠΙΑ - ΑΠΟΨΕΙΣ

Ἅγιος Λαυρέντιος: Τὸ μεγάλο παζάρι τοῦ χωριοῦ

Κανάλια: Ἐπιστροφή χωρικῶν ἐκ τῆς κοπιώδους ἐργασίας

ΑΣΧΟΛΙΑΙ ΧΩΡΙΚΩΝ - ΠΟΛΕΜΙΣΤΑΙ

Ὅμας Πηλειοριτῶν πολεμιστῶν τοῦ πολέμου 1912 — 1913

γ) Ὑπουργοὶ

- 1) Φιλάρετος Γεώργιος.
- 2) Τοπάλης Κωνσταντῖνος.
- 3) Καρτάλης Ἀντώνιος.
- 4) Κασσαθέτης Ἀλέξανδρ.
- 5) Σαράτσης Δημήτριος
- 6) Ἀποστολίδης Ἀνδρέας.
- 7) Σπυρίδης Κωνσταντ.
- 8) Καρτάλης Γεώργιος.
- 9) Κυριαζῆς Δαμιανός.

ΠΙΝΑΞ Δ'.

Ἐμφαίνων τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας
τῆς Ἐπαρχίας Βόλου.

α) Δήμοι

- 1) Δήμος Παγασῶν.

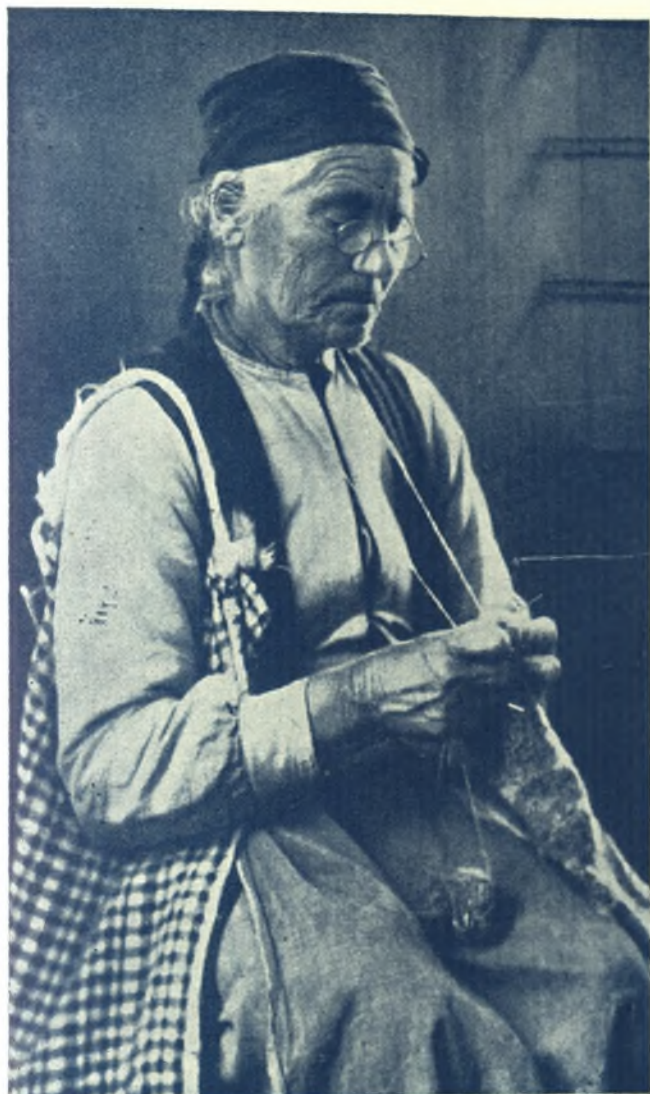
β) Κοινότητες

1) Ἀγίου Βλασίου.	28) Λεχωνείων Κάτω.
2) Ἀγ. Γεωργ. Νηλείας.	29) Λαμπινοῦ.
3) Ἀγ. Γεωργ. Φερρῶν.	30) Λαύκου.
4) Ἀγίου Δημητρίου.	31) Μακρυνίτης.
5) Ἀγίου Λαυρεντίου.	32) Μακρυνράχης.
6) Ἀγ. Ὀνουφρίου.	33) Μελισσατίκων.
7) Ἀγίας Παρασκευῆς.	34) Μετοχίου.
8) Ἀγριάς.	35) Μηλεῶν.
9) Ἀλῆ Μεριᾶς.	36) Μπαξέδων.
10) Ἀνακασιάς.	37) Μουρεσίου.
11) Ἀνηλίου.	38) Νεοχωρίου.
12) Ἀνω Βόλου.	39) Νιάου.
13) Ἀργαλαστής.	40) Ξουριχτίου.
14) Βελστίνου.	41) Ξυνοβρύσης.
15) Βενέτου.	42) Περιβολακίου Μικροῦ.
16) Βυζίτης.	43) Παλιουρίου.
17) Γλαφυρῶν.	44) Περιθλέπτου.
18) Δρακείας.	45) Πινακωτῶν.
19) Διμηνίου.	46) Προμυρίου.
20) Ζαγοράς.	47) Πορταριάς.
21) Καλῶν Νερῶν.	48) Πουρίου.
22) Καναλίων.	49) Πρόπαν.
23) Κατηχωρίου.	50) Σεσκούλου.
24) Κερασιᾶς.	51) Σταγιατῶν.
25) Κεραμιδίου.	52) Συκῆς.
26) Κισσοῦ.	53) Τρικκέρων.
27) Λεχωνείων Ἀνω.	54) Τσαγκαράδος.

Σφραγὶς τῆς Μονῆς Ἀγίου Λαυρεντίου

Σ η μ. Αἱ Κοινότητες τῆς Ἐπαρχίας Βόλου ἐκ παραλλήλου μετὰ τῆς πόλεως Βόλου ἐξειρίχθησαν κατὰ τὴν τελευταίαν 50ετίαν εἰς κοινότητας εὐπορούσας καὶ εὐήμερους, ὅλαι συνεδέθησαν δι' ἀμαξιτῶν ὁδῶν καὶ αἱ πλείσται ἠλεκτροφωτίσθησαν, βαίνουνσι δὲ ἀλματωδῶς πρὸς τὴν πρόοδον καὶ τὴν ἐν γένει ἐκπολιτιστικὴν ἐξέλιξιν.

Τύπος εργαζομένης χωρικής από τὰ περίχωρα τοῦ Βόλου

ΧΩΡΙΚΑΙ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΙ - ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ

Κατωχώρι: Τὸ Ἐκκλησάκι τῆς Παναγίας Μεγαλόχαρης

Βελεστίνος: Συζήτησις βλάχων στὴν πλατεία τῆς κωμοπόλ.

ΤΥΠΟΙ ΧΩΡΙΚΩΝ - ΣΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ

Μηλέαι: Ἑγούμενος εἰς τὸ μοναχικὸ κελλί του

Σέσκουλον: Ὁ Ἱερός Ναός τοῦ χωρίου Ἁγίος Ταξιάρχης

Μακρυνίτσα: Ὁ Ἱερός ναός τοῦ χωρίου Ἁγίος Γεώργιος

ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ - ΜΟΝΑΙ

Μηλέαι: Ἡ εἴσοδος τοῦ μοναστηρίου τῆς Ἁγίας Τριάδος

ΑΠΟ ΤΙΣ ΟΜΟΡΦΕΣ

Μακρυνίτσα: Τὰ κελλιά τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Παναγίας

Τρίκκερι: Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης στὸ νησάκι Τρικκέρων

ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ΤΟΥ ΠΗΛΙΟΥ

Ἅγ. Γεώργιος Νηλείας: Τὸ καμπαναριὸ τῆς Ἐκκλησίας

Ἀργαλαστή: Εἰς τὴν αὐλὴ τῆς Μονῆς Ἁγίου Νικολάου

ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΕΚΚΛΗΣΟΥΛΕΣ

Ζαγορά: Τὸ κωδωνοστάσιο τοῦ ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου

Τρίκκερι: Μπονάτσα στο μαγευτικό και γραφικό νησάκι

ΕΞΩΤΙΚΑ ΚΑΙ ΜΑΓΕΥΤΙΚΑ ΤΟΠΙΑ

Πήλιον: "Ενας δυσπρόσιτος και μεγαλοπρεπής βράχος

Μηλέαι: 'Η από Βόλου προς Μηλέας Σιδηροδρ. γραμμή

ΟΜΟΡΦΑ ΚΑΙ ΓΡΑΦΙΚΑ ΤΟΠΙΑ

Γατζέα: "Ενα κομμάτι από τὸ ὁμορφο ἀκρογιάλι

Μακρυνίτσα: Ἐκκλησιάκι εἰς τὴς πλαγιὰς τοῦ Σαρακηνοῦ

ΑΚΡΟΓΙΑΛΙΑ ΕΞΩΤΙΚΑ

Βόλος: Ἐνα ἀκρογιάλι κατάφυτο ἀπὸ ἐλαιόδενδρα

Μηλίνα: Χωρικοὶ τῆς Μηλίνας ἀσχολούμενοι μὲ τὸ ψάρεμα

ΨΑΡΕΜΑ - ΑΠΟΨΕΙΣ

Βόλος: Μία θαυμασία κάτοψις ἐκ τῆς Μακρυνίτσης

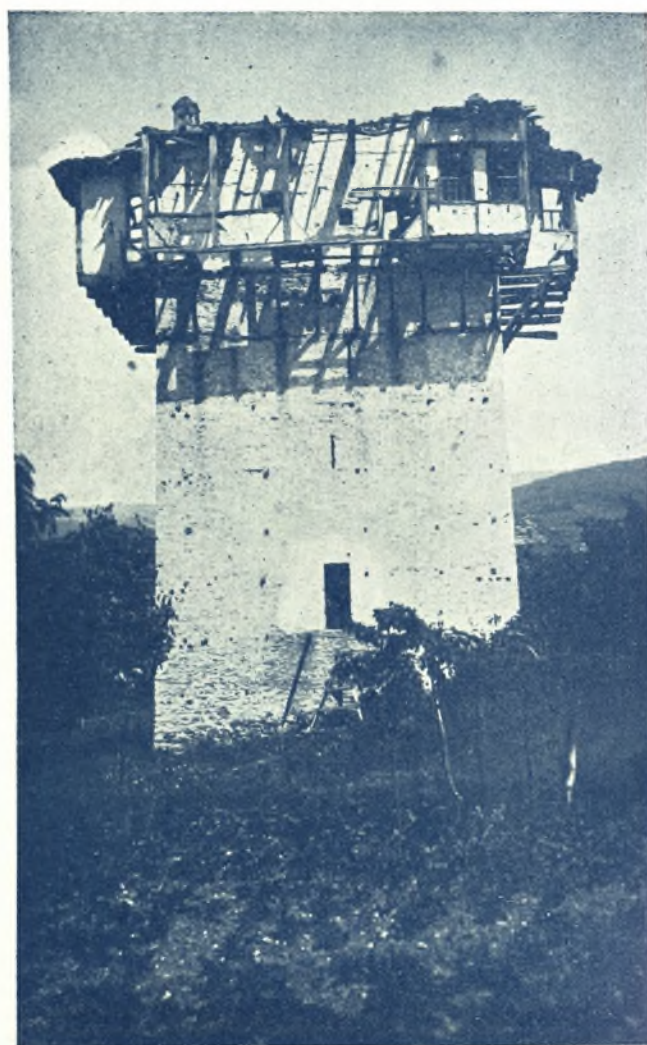

Μηλέαι: Μερική άποψς του ιστορικοῦ χωρίου του Γαζή

ΔΡΟΣΟΛΟΥΣΤΑ ΧΩΡΙΑ ΤΟΥ ΠΗΛΙΟΥ

Άγιος Όνούφριος: Ένας χαρακτηριστικός Πύργος

Άνω Λεχώνεια: Ό Πύργος του Καραγιαννοπούλου

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΟΙ ΠΑΛΑΙΟΙ ΠΥΡΓΟΙ

Δράκεια: Χαρακτηριστικό καί γραφικό σπίτι του χωριού

"Ανω Βόλος: Παλαιός Τουρκικός Πύργος τοῦ χωρίου

ΟΜΟΡΦΑ ΚΑΙ ΓΡΑΦΙΚΑ ΧΩΡΙΑ

Σταγιάτες : Χωρικές εἰς τὴν βρῦσι τοῦ χωριοῦ

Μακρυνίτσα: Γενικὴ καὶ μεγαλοπρεπὴς ἀποψὶς τοῦ χωρίου

ΟΜΟΡΦΑ ΧΩΡΙΑ - ΠΥΡΓΟΙ ΠΑΛΑΙΟΙ

"Ανω Βόλος: Παλαιός Τουρκικός Πύργος τοῦ χωρίου

ΚΩΣΤΑΣ ΓΑΡΕΦΗΣ

Ἡρωϊκὸν τέκνον τῆς ἐκ Μηλεῶν μεγάλης τοῦ Βόλου ἀρματωλικῆς καὶ ἱστορικῆς οἰκογενείας τῶν Γαρεφαίων, οἵτινες κατὰ τοὺς χρόνους τῆς τουρκοκρατίας προσέφεραν πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὴν πατρίδα, κατὰ δὲ τοὺς ἀπελευθερωτικοὺς ἀγῶνας τοῦ ἔτους 1878 ἠγωνίσθησαν μετὰ σπανίας αὐταπαρνήσεως καὶ παραδειγματικοῦ ἡρωϊσμοῦ. Ὁ ἀτρόμητος Κώστας Γαρέφης, πιστὸς εἰς τὰς εὐγενεῖς οἰκογενειακὰς τοῦ παραδόσεως, ἔδραμεν ἐκ τῶν πρώτων εἰς τὸν Μακεδονικὸν Ἀγῶνα, ἵνα προσφέρῃ τὰς ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας του εἰς τὴν στενάζουσαν ἀπὸ τὰς βουλγαρικὰς ἐπιδρομὰς τῶν Βουλγάρων Κομιτατζήδων Μακεδονίαν. Σχηματίσας σῶμα ἐθελοντῶν καὶ ἐμψυχώσας τούτους διὰ τοῦ ἀπαρμιλλοῦ θάρρους του, εἰσῆλθεν εἰς τὸ Μακεδονικὸν ἔδαφος καὶ διέσπειρε μὲ τὴν θυελλώδη ὁρμὴν του τὸν τρόμον εἰς τοὺς Βουλγάρους κομιτατζήδες. Ἀποκαθαίρων τὴν βουλγαροκρατουμένην περιφέρειαν τοῦ Μυριόχου ἀπὸ τὸ βουλγαρικὸν ἄγος, ἔπεσεν ἐνδόξως, καθ' ἣν στιγμὴν ἐσπάρασεν ἰδιοχείρως δύο ἀπὸ τοὺς τρομερωτέρους Βουλγάρους ὀπλαρχηγούς. Ἡ Μακεδονία ἀνέπνευσεν ἀπὸ τὸν βουλγαρικὸν ἐφιάλτην, ἀλλὰ ὁ ἡρωϊκὸς Κώστας Γαρέφης ἔμεινε γιὰ πάντα εἰς τὴν Μακεδονικὴν γῆν, τὴν ὅποιαν τόσον πολὺ ἠγάπησεν. Ἡ Θεσσαλία καὶ πάλιν προσέφερεν εἰς τὰ ἰδανικά τῆς πατρίδος τὸν φόρον τοῦ αἵματος. Ἡ πόλις τοῦ Βόλου τιμῶσα τὴν μνήμην τοῦ ἥρωος Θεσσαλοῦ ὠνόμασε μίαν τῶν μεγαλειτέρων ὁδῶν τῆς πόλεως μὲ τὸ ὄνομα τοῦ ἱεροῦ παλληκαριοῦ τῶν Μηλεῶν Κ. Γαρέφης.

ΔΑΥΪΔ ΜΟΛΟΧΑΔΗΣ

Ἐγεννήθη εἰς τὸ Νεοχώριον τοῦ Πηλίου τὸ ἔτος 1817, ἐχειροτονήθη διάκονος ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου Δημητριάδος Ἀθανασίου. Τὸ ἔτος 1821 ἐφοίτα εἰς τὸ σχολεῖον Μακρυνίτης, ὅτε ἐξεργάγη ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις τοῦ 1821. Ἐπολέμησε γενναίως εἰς τὴν μάχην Μακρυνίτης, μετὰ δὲ τὴν ὑποταγὴν τοῦ Πηλίου εἰς τοὺς Τούρκους, μετέβη εἰς τὴν νῆσον Σκόπελον, εἶτα δὲ εἰς Τήνον, ὅπου ἐπεράτωσε τὰ μαθήματά του εἰς τὸ ἀρίστα λειτουργοῦν ἐκπαιδευτήριον τῆς Εὐαγγελιστρίας. Διδάξας ἐν Τήνῳ μέχρι τοῦ 1835, ἐσπούδασε κατόπιν μέχρι τοῦ ἔτους 1839 εἰς τὴν ἐν Ἀνδρῶ ἀνωτέραν σχολὴν τοῦ φιλοσόφου Θεοφίλου Καίρη. Διαφωνήσας ριζικῶς ἐπὶ τῶν δογματικῶν ἀντιλήψεων τοῦ Καίρη, μετέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν παρὰ τῷ Πατριάρχῃ Γρηγορίῳ ΣΤ'. Ἐδίδαξεν εἶτα ἐν Τήνῳ καὶ Ἀνδρῶ ἐπὶ δεκαετίαν. Ἱεροκέρυξ τοῦ Νομοῦ Κυκλάδων καὶ Πρεσβύτερος κατὰ τὰ ἔτη 1853—1855, προεχειρίσθη τὸ ἔτος 1855 ἐπίσκοπος Φωκίδος. Τὴν ἐπισκοπὴν ταύτην ἐποίησεν ἐπὶ 32 ἔτη κατὰ τρόπον ὑποδειγματικόν. Συνοδικὸς ἐπὶ πολλὰ ἔτη καὶ ἑκτακτος ἀπεσταλμένος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ τέσσαρα Πατριαρχεῖα κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Βουλγαρικοῦ σχίσματος τῷ 1867, ἐτιμήθη διὰ τοῦ Ἀριστείου τοῦ Ἀγώνος καὶ τοῦ παρρησιαίου τῶν Ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Σωτήρος. Ἐξυπηρετήσας παντοειδῶς τὰ ζητήματα τῆς Θεσσαλίας καὶ πρωτοστατήσας εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεως τοῦ ἐπαρχιακοῦ κλήρου, ἐτελεύτησε καὶ ἐτάφη ἐν Ἀμφίση τὸ ἔτος 1887.

**ΘΕΣΣΑΛΙΚΑ ΤΟΠΙΑ
ΑΝΩ ΒΟΛΟΣ:
ΕΝΑΣ ΧΙΟΝΙΣΜΕΝΟΣ ΠΥΡΓΟΣ**

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΜΠΑΣΔΕΚΗ

Τῷ 1878 ἐξεργάγη ἡ νέα Θεσσαλικὴ Ἐπαναστάσις καὶ οἱ ἐπαναστάται κατέλαβον τὰς ὀχυράς θέσεις τοῦ Σαρακηνοῦ, ἵνα ὑπερασπίσουν τὰ χωριά τοῦ Πηλίου. Ἐπικειμένης μάχης ἐμφανίζεται εἰς τοὺς ἐπαναστάτας μίᾳ νέα Ζιάντ' Ἀρκ' ἡτις ἐνθουσιάζει τοὺς ἥρωας τοὺς ἀψηφούντας τὸν τακτικὸν στρατὸν τῆς Τουρκίας, ἡ Μαργαρίτα Μπασιδέκη. Δημοσιεύομεν κατωτέρω ἀπόσπασμα ἀπὸ ἑνα ὕμνον πρὸς τὴν ἡρώϊδα αὐτὴν τοῦ Σαρακηνοῦ, ὁ ὁποῖος ἐγράφη παρὰ τοῦ ἀειμνήτου καθηγητοῦ Γ. Ἀδρακτᾶ.

Ὁ Ρετζέπ' ὁδηγεῖ χιλιάδες κατὰ τῆς Μακρυνίτης. Τί λοιπόν; Θὰ δειλιάσωσιν οἱ ἐπαναστάται; Θὰ ἐγκαταλείψωσιν τὴν γαλανὴν σημαίαν, ἣν ἔπηξεν ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τοῦ Σαρακηνοῦ ἡ Μαργαρίτα; Ἐν τῷ βρασμῷ τῆς μάχης ἡ γελέσσα μορφή της περιβάλλεται ὑπὸ θείας αἴγλης· ἡ δὲ φουστανέλλα αἰδήμων φιλεῖ τὰ τρυφερά μέλη της ἀποκρούουσα τὰ σφαίρας τῶν ἐχθρῶν.

Ἡ Μαργαρίτα δὲν ἔπραξε σπουδαῖόν τι! Ἀπλῶς ἐξετέλεσε τὸ καθήκον της! Οἱ συγγενεῖς της, τὰ σταυραδέλφια της, ἡ πατρίς της ἐκινδύνευον καὶ ἔσπευσεν εἰς βοήθειάν των ἀψηφούσα τὸν θάνατον. Κατὰ τὴν συμπλοκὴν τῆς 16ης Φεβρουαρίου τοῦ 1878 ἡ παρουσία τῆς ἀγωνιζομένης παρθένου τοιαῦτα τινα ἐνέπνεεν εἰς τοὺς Ἕλληνας πολεμιστάς: — Πολεμεῖτε, ὦ γενναῖοι, διότι ἂν νικηθῇτε, θὰ αἰσχυνθῇ μὲν ἡ πατρίς σας ἡ δὲ Μαργαρίτα, τὸ ἀγγελόμορφον τοῦτο πλάσμα, θὰ περιπέσῃ εἰς τὰς μισαρὰς χεῖρας τῶν ἀπίστων!».

ΑΝΘΙΜΟΣ ΓΑΖΗΣ

Ἐκ Μηλεῶν τῆς Θεσσαλίας γεννηθεὶς τῷ 1761. Μετὰ τὴν ἐν τῇ γενετείρᾳ ἀποπεράτωσιν τῶν ἐγκυκλίων μαθημάτων ἠκολούθησε τὸν μοναχικὸν βίον καὶ ἐν ἔτει 1795 μετέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου ἐγένετο ἱεροδιάκονος τοῦ Πατριαρχείου καὶ εἰτα Ἀρχιμανδρίτης. Τῷ 1797 καταλιπὼν τὴν Κωνσταντινούπολιν μετέβη εἰς Βιέννην, ἔνθα προσελήφθη, ὑπὸ τῶν ἐκεῖ διαμενόντων Ἑλλήνων, ἐφημέριος τοῦ παρεκκλησίου τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ἐν Βιέννῃ καταρτισθεὶς τελειότερον καὶ ἐπιδοθεὶς εἰς τὴν μελέτην τῶν φυσικομαθηματικῶν ἐπιστημῶν μετέφρασε τὸ 1799 τὴν «Γραμματικὴν τῶν Φιλοσοφικῶν Ἐπιστημῶν» τοῦ Βενιαμίν Μαρτίνου. Ἐν ἔτει 1811 διὰ προτροπῆς καὶ συνδρομῆς τῆς ἐν Ἰασίῳ τότε ἱδρυθείσης «Ἐταιρείας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λυκείου» ἐξέδωκε τὸ περιοδικὸν «Λόγιος Ἑρμῆς». Τῷ 1816 ἀναχωρήσας ἐκ Βιέννης μετέβη εἰς Ὁδησσόν, ἔνθα ἐμυήθη εἰς τὰ τῆς Φιλικῆς Ἐταιρείας ὑπὸ τοῦ Νικολάου Σκουφᾶ καὶ τοῦ Ἀθανασίου Τσακάλωφ καὶ ἐγένετο ἐκ τῶν ἐνθερμότερων μελῶν αὐτῆς. Κατῆλθεν ὑπὸ τὴν ἰδιότητα ταύτην εἰς Ἑλλάδα καὶ ἐργάσθη μετὰ διαπύρου ζήλου ὑπὲρ τῆς Ἑθνικῆς ἐξεγέρσεως. Οὕτω ἐν ἔτει 1818 ἦλθεν ἐν πρώτοις εἰς Φωκίδα, ἔνθα ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς ἐπισκέψεως τῶν Δελφῶν, κατήχησεν εἰς τὰ τῆς Φιλικῆς Ἐταιρείας ἀπαντας τοὺς ἐκεῖ ἀρματωλούς. Ἐκραγείσης τῆς ἐπαναστάσεως συνετέλεσεν εἰς τὴν εὐδόωσιν της. Ὑπῆρξε μέλος ὧν τῶν τότε Ἐθνοσυνελεύσεων καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου. Ἐξέδωκε πλείστα ἔργα ὧν τὸ σπουδαιότερον εἶναι τὸ τρίτομον «Λεξικὸν Ἑλληνικόν» (Βενετία 1809-1816).

ΙΩΑΚΕΙΜ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Έγεννήθη έν Γκούρα Φνεοῦ τῆς Κορινθίας τῷ 1873. Ἐδιδάχθη εἰς τό έν τῇ μονῇ Ταξιαρχῶν τῆς Αἰγιαλείας λειτουργοῦν ἑλληνικόν σχολεῖον καί εἰτα εἰς τό Γυμνάσιον Αἰγίου καί Πατρῶν, μεθ' ὃ καρεῖς ἀδελφός τῆς Μονῆς καί χειροτονηθεῖς διάκονος ἐνεγράφη εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Ἐθνικοῦ καί Καποδιστριακοῦ

ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ

Τ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Έγεννήθη καί ἀνετράφη έν τῇ νήσῳ Ψαρῶν. Ἐσπούδασε έν τῷ Γυμνασίῳ Χίου καί τὰς θεολογικάς του σπουδὰς έν τῷ Ἐθνικῷ καί Καποδιστριακῷ Πανεπιστημίῳ. Τῷ 1894 ἐχειροτονήθη διάκονος καί τῷ 1900 διωρίσθη ἱεροκῆρυξ έν Βόλῳ, τῷ δὲ 1907 Ἐπίσκοπος Δημητριάδος. Ἐπρωτοστάτησεν εἰς πᾶσαν φιλανθρωπικὴν κίνησιν έν Βόλῳ καί ἀνήγειρεν ἐκ βάθρων τὴν ἱερὰν Μονὴν Ξενιάς. Ἀναμιχθεῖς εἰς τό παλαισημερολογιακόν ζήτημα καθήρεθ τοῦ βαθμοῦ του τό ἔτος 1935

ΚΩΣΤΗΣ ΣΠΥΡΙΔΗΣ

Έγεννήθη έν Βόλῳ τό ἔτος 1869. Ἐπούδασε νομικά εἰς τό έν Ἀθήναις Ἐθνικόν καί Καποδιστριακόν Πανεπιστήμιον καί έν Γαλλία καί Γερμανία, ἤρξατο πολιτευόμενος τῷ 1910 καί ἐτάχθη εἰς τό κόμμα τῶν Φιλελευθέρων, ἐξελέγη βουλευτής ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν καί διετέλεσεν ὑπουργός τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, τῷ 1917 καί 1924 ὑπουργός τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου καί τοῦ τῆς Παιδείας καί τῷ 1923 ὑπουργός τῆς Γεωργίας. Ἀπὸ τοῦ 1934 ἐγένετο Δήμαρχος Παγασῶν μέχρι τοῦ 1938 ὁπότε ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ Ν. Σαράτση.

ΔΑΜΙΑΝΟΣ ΚΥΡΙΑΖΗΣ

Ἐκ Βόλου γεννηθεῖς εἰς τό Κάϊρον τῆς Αἰγύπτου τό ἔτος 1890. Ἐσπούδασεν εἰς τό έν Ἀθήναις Ἐθνικόν Πανεπιστήμιον καί εἰτα έν Λειψία Πολιτικὰς Ἐπιστήμας. Διετέλεσε τμηματάρχης τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διευθύνων τό Ἐμπορικόν καί Βιοτεχνικόν τμήμα. Ἐχρημάτισεν ὑπουργός τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐπὶ Κυβερνήσεως Παπαναστασίου κατὰ τό ἔτος 1932 κληθεῖς ἐξ Εὐρώπης ἐπὶ τούτῳ λόγῳ τῆς μεγάλης του μορφώσεως καί τῆς εἰδικότητός του περὶ τὰ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τοῦ τόπου.

Πανεπιστημίου, ἔθνα ἀπεπεράτωσε τὰς σπουδὰς του τό ἔτος 1904. Διωρίσθη ἱεροκῆρυξ Ἀρτης καί εἰτα ἐφημέριος τῆς έν Βασικῶν τῆς Ἀμερικῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος. Ἐπιστρέψας ἐξ Ἀμερικῆς τό ἔτος 1931 ἐποποιήθη Μητροπολίτης Φωκίδος καί τό ἔτος 1935 Μητροπολίτης Δημητριάδος. Ἐργάζεται φιλανθρώπως καί ἐκτιμᾶται παρ' ὅλου τοῦ ποιμνίου του.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΘΑΝΑΣΑΚΗΣ

Έγεννήθη εν Πορταριά τὸ ἔτος 1853. Έσπούδασε νομικά εἰς τὸ Ἐθνικὸν καὶ Καποδιστριακὸν Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν, ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τῆς νομικῆς τὸ ἔτος 1875. Συνεπλήρωσε τὰς σπουδὰς του ἐν Παρίσις καὶ ἀπὸ τοῦ 1876 ἐξήσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Δικηγόρου παρὰ τοῖς μικτοῖς δικαστηρίοις τοῦ Καίρου ἐπὶ 30ετίαν. Διετέλεσε Πρόεδρος διαφόρων κοινω-

ΚΩΣΤΗΣ Δ. ΤΟΠΑΛΗΣ

Έγεννήθη ἐν Βόλῳ. Ἐτελείωσε τὰς Γυμνασιακὰς καὶ Πανεπιστημιακὰς σπουδὰς εἰς Ἀθήνας, ἔπειτα δὲ μετέβη εἰς Εὐρώπην, ὅπου ἐσπούδασε πολιτικὰς ἐπιστήμας. Τὸ 1893 ἐπέστρεψε εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπου ἱδρύσκει μετὰ τοῦ Γ. Δροσίνη τὴν Ἐφημερίδα «Ἑστία» καὶ ἐπολιτεύθη ἐκλεγόμενος ἐπανειλημμένως βουλευτὴς τῆς Ἐπαρχίας. Ἐχρημάτισεν Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης. Ἡ πολιτικὴ του δράσις ὑπῆρξε ζωηροτάτη, ἀλλὰ ὁ πρόωρος θάνατός του, τὸ ἔτος 1915, ἀπεστέρησε τὸν Βόλον ἑνὸς τῶν καλλιτέρων τέκνων του.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΡΑΤΣΗΣ

Έγεννήθη ἐν Βόλῳ. Ἐσπούδασε τὴν ἱατρικὴν καὶ ἐξασκεῖ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἱατροῦ ἐν Βόλῳ ἐπιτυχῶς. Ἀσχολεῖται εἰς μελέτας κοινωνιολογικὰς καὶ πρωτοστατεῖ εἰς τὴν ἱδρυσιν προοδευτικῶν ἔργων. Ἄνθρωπος εὐρυτάτης ἐπιστημονικῆς μορφώσεως καὶ ἀνωτέρας ἀντιληψέως ἐκδηλώνεται εἰς πᾶσαν πολιτικὴν καὶ κοινωνικὴν κίνησιν τοῦ τόπου. Λόγῳ τῶν ἐξαιρετικῶν του προσόντων ἐξελέγη βουλευτὴς, Δημοτικὸς Σύμβουλος τοῦ Δήμου Παγασῶν καὶ πρόεδρος τοῦ ἱατρικοῦ Συλλόγου. Διετέλεσε Ὑπουργ. τῆς Ὑγιεινῆς,

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΤ. ΚΑΡΤΑΛΗΣ

Έγεννήθη τὸ 1907. Τὰς γυμνασιακὰς του σπουδὰς ἔκαμε εἰς τὴν Γενεύην. Ἐσπούδασε νομικά καὶ πολιτικὰς ἐπιστήμας εἰς τὰ Πανεπιστήμια Μονάχου, Ζυρίχης καὶ Λειψίας καὶ ἀνεκνήρυχθη διδάκτωρ τῆς Νομικῆς ἐν Λειψίᾳ τὸ 1929. Ἐσυνέχισε τὰς σπουδὰς του εἰς τὰς οἰκονομικὰς καὶ πολιτικὰς ἐπιστήμας εἰς τὸ Λονδίνον καὶ Κίελον. Ἐξελέγη βουλευτὴς τὸ 1935 καὶ τὸ 1936 καὶ διωρίσθη Ὑφυπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τὸ 1935 καὶ ἐκ δευτέρου Ὑπουργὸς Ἐργασίας εἰς τὸ παρ' αὐτοῦ ἱδρυθέν Ὑπουργ. Ἐργασίας.

φελῶν σωματείων καὶ ἤδη ἀπὸ 25ετίας τυγχάνει πρόεδρος τοῦ Συλλόγου τῶν ὠφελίμων βιβλίων. Ἀπὸ δὲ τοῦ 1923 πρόεδρος τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Ἐξελέγη βουλευτὴς τῷ 1911 καὶ τῷ 1918 διωρίσθη Ὑφυπουργὸς τῆς Ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Στρατοῦ. Ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἱστορικῆς καὶ Λαογραφικῆς Ἑταιρείας τῶν Θεσσαλῶν καὶ δωρητὴς αὐτῆς.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν Πορταριά τοῦ Πηλίου τῷ 1830. Τὰς γυμνασιακὰς τοῦ σπουδὰς ἐπεράτωσεν ἐν Ἀθήναις, εἰτα μετέβη εἰς Μόναχον ἔνθα ἐσπούδασε τὴν ἱατρικὴν. Ἐν Βόλῳ ἔνθα ἐγκατεστάθη ἐξήσκησεν τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἱατροῦ. Τῷ 1857 ἐκραγείσης τῆς Κρητικῆς ἐπανάστασεως ἐξωρίσθη ὑπὸ τῶν Τούρκων εἰς Θεσσαλονίκην μέχρι τοῦ 1875. Τιμῆς

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΤΑΛΗΣ

Ἐγεννήθη εἰς Τσαγκαράδα τοῦ Πηλίου τῷ 1834. Μετὰ τὰς γυμνασιακὰς τοῦ σπουδὰς μετέβη εἰς Αἴγυπτον, ἔνθα ἐπεδόθη εἰς τὸ ἐμπόριον. Ἡ προσάρτησις τῆς Θεσσαλίας εὗρε τοῦτον εἰς τὴν διοίκησιν τῶν κοινῶν καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις διετήρησε τοῦτον μέχρι τῷ 1883 ὁπότε ἐξελέγη Δήμαρχος Παγασῶν, εἰτα ἐξελέγη βουλευτής. Κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1897 ἐπροστάτευσεν τοὺς κατοίκους τῆς Ἐπαρχίας ἀπὸ μεγάλας καταστροφὰς χάρις εἰς προσωπικὴν του φιλίαν μετὰ τὸν Ἐτέμ Πασσά. Ἀπεβίωσεν τῷ 1899.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

Ἐκ Βόλου, υἱὸς τοῦ ἀειμνήστου Περικλέους Ἀποστολίδου. Ἐσπούδασεν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὸν καὶ Καποδιστριακὸν Πανεπιστήμιον τὰ νομικὰ καὶ ἐξήσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Δικηγόρου ἐν Βόλῳ καὶ Ἀθήναις. Ἀναμειχθεὶς εἰς τὸν πολιτικὴν τοῦ τόπου ἐξελέγη βουλευτής τῆς Ἐπαρχίας Βόλου ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ κόμματος τῶν Ἐλευθεροφρόνων τοῦ ὁποῦ ἦτο εἰς ἐκ τῶν Ἰδρυτῶν. Τῷ 1937 διαώρισθη ὡς βουλευτὴς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκον. ἐγένετο ὑπουργὸς τοῦ Ὑπουργείου τούτου.

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΡΤΑΛΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν Βόλῳ τῷ 1872. Τὰς γυμνασιακὰς τοῦ σπουδὰς ἐπεράτωσεν ἐν Βόλῳ. Εἰτα ἐνεγράφη εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τοῦ Δικαίου. Ἀναμειχθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τοῦ τόπου διετέλεσεν ἐπὶ σειράν ἐτῶν Δημοτικὸς Σύμβουλος τοῦ Δήμου Παγασῶν καὶ ἐξελέγη βουλευτής τῆς Ἐπαρχίας Βόλου. Τῷ 1929 ἐξελέγη Δήμαρχος Παγασῶν καὶ παρηκολούθησε τὰς ἀνάγκας τοῦ Βόλου. Ἐπὶ Δημαρχίας του ἰδρύθησαν οἱ τρεῖς καλλιτεχνικοὶ ναοὶ Βόλου. Ἀπεβίωσεν τῷ 1933.

ΣΠΥΡΟΣ Δ. ΣΠΥΡΙΔΗΣ

Γόνος μιᾶς τῶν ἀρχαιότερων οἰκογενειῶν τοῦ Πηλίου, ἥτις ὑπῆρξε καὶ ἐκ τῶν πρώτων οἰκιστῶν τοῦ Βόλου. Διεκρίνετο διὰ τὴν ἀγαθότητα τῆς καρδίας του, τὴν εὐγένειαν τῶν αἰσθημάτων του καὶ τὴν πρὸς τὴν ἀγαπήτην του πόλιν τοῦ Βόλου ἀφοσίωσιν του. Ὑπῆρξε δὲ Δήμαρχος Βόλου ἀπὸ τοῦ 1925. 1929. Ἐπὶ τῆς Δημαρχίας του ἐσημειώθη ἡ πλέον σημαντικὴ πρόδοσις τοῦ Βόλου, ἐτέθησαν αὐτὰ ταῦτα τὰ θεμέλια τῆς ἀναπτύξεως καὶ μεταμορφώσεως τοῦ Βόλου εἰς μίαν ἐκ τῶν ὠραιότερων πόλεων τῆς Ἑλλάδος.

Ἐνεκεν οἱ συμπολίται του ἐξελέξαν τοῦτον μετὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Θεσσαλίας βουλευτὴν τῆς Ἐπαρχίας. Ἐξελέγη τοιοῦτος καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1890, διετέλεσε δὲ καὶ πρόεδρος τῆς Βουλῆς κατὰ τὸ ἔτος 1910. Ἐξελέγη τῷ 1899 καὶ τῷ 1903 Δήμαρχος Παγασῶν ἐργασθεὶς ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς πόλεως. Συνέγραψε τῷ 1880 τὴν πολύτιμον Ἱστορίαν τῆς Θεσσαλίας.

ΚΩΝΣΤ. ΓΚΛΑΒΑΝΗΣ

Έγεννήθη εις Ζαγοράν τοῦ Πηλίου. Μετὰ τὰς ἐγκυκλίους τοῦ σπουδᾶς μετέβη εἰς Σμύρνην καὶ Ὀδησσὸν τῆς Ρωσίας, ἔνθα ἐπεδόθη εἰς ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις. Μετὰ τὴν προσαρτίσιν τῆς Θεσσαλίας 1882 ἐγκατεστάθη εἰς Βόλον. Ἐν Βόλῳ ἤσκησε τὸ ἐμπόριον τῆς ἀλευροβιομηχανίας καὶ εἰτα ἱδρυσε τὴν Βιομηχανικὴν Ἑταιρείαν Γεωργικῶν μηχανημάτων

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Δ. ΤΟΠΑΛΗΣ

Έγεννήθη εἰς Μακρινίτσαν τῷ 1857. Ἐτελείωσε τὰς γυμνασιακὰς τοῦ σπουδᾶς ἐν Ἀθήναις καὶ τὰς ἐμπορικὰς ἐν Μασσαλίᾳ. Τῷ 1891 ἐξελέγη Δήμαρχος Παγασῶν καὶ ἔδωσε ὠθίσιν πρὸς ἐξευρωπαϊσμόν τῆς πόλεως θεραπεύσας τὰς πρώτας ἀνάγκας τῆς διὰ τῆς ἱδρύσεως Φωταερίου, ἱδρύσεως Δημοτικοῦ Θεάτρου, ὑποστηρίξας δὲ ἐντόνως καὶ προωθήσας τὴν κατασκευὴν τῶν λιμενικῶν ἔργων. Ἀποσυρθεὶς τῆς ἐνεργοῦ πολιτικῆς ἐγκατεστάθη εἰς Ἀθήνας. Ἦτο ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἑταιρείας. Ἀπεβίωσεν ἐν Ἀθήναις 1936.

ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΧΑΤΖΗΑΡΓΥΡΗΣ

Έκ Πορταριάς τοῦ Βόλου. Ἐσπούδασε τὴν ἱατρικὴν καὶ ἐξήσκησεν ἐπιτυχῶς ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἱατροῦ ἐν Βόλῳ. Ἀνὴρ ἀρτίας ἐπιστημονικῆς μορφώσεως καὶ μὲ ἀισθήματα φιλανθρωπίας καὶ ἀλτρουϊσμοῦ πεπροικισμένος κατέλαθεν ἐξέχουσαν θέσιν παρὰ τῇ κοινωνίᾳ τοῦ Βόλου καὶ τῷ ἐπιστημονικῷ κόσμῳ. Διετέλεσεν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν πρόεδρος τοῦ ἱατρικοῦ Συλλόγου Βόλου καὶ οἱ συμπολίται τοῦ ἐκτιμῶντες τὰς ἀρετὰς τοῦ ἐξέλεξαν αὐτὸν Δήμαρχον Παγασῶν ἐπὶ μίαν τετραετίαν ἀπὸ τοῦ 1895-1899.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΤΑΛΗΣ

Έγεννήθη εἰς Τσαγκαράδα τοῦ Πηλίου τῷ 1842. Νέος μετέβη εἰς Αἴγυπτον καὶ ἐπίδοθις εἰς τὸ ἐμπόριον ἐσχημάτισε σημαντικὴν περιουσίαν. Ἔλαβε μέρος εἰς τὴν Κρητικὴν Ἐπανάστασιν ὡς ἀρχηγὸς σώματος ἐθελοντῶν. Τῷ 1878 προσήλθεν ἐκ τῶν πρώτων εἰς τὴν ἐπανάστασιν τῆς Θεσσαλίας καὶ ἐπολέμησε ἐπὶ κεφαλῇ τῶν ἀνταρτῶν. Ἔλαβε μέρος εἰς τὰς μάχας τῆς Μακρινίτσης καὶ τοῦ Σαρακηνοῦ. Μετὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Θεσσαλίας ἐξελέγη βουλευτῆς καὶ Δήμαρχος Παγασῶν. Ἀπέθανε τῷ 1907.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΡΑΤΣΗΣ

Έξ Ἀνα Βόλου. Ἐσπούδασε τὴν ἱατρικὴν ἐν Ἀθήναις καὶ Εὐρώπῃ καὶ ἐξασκεί τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Παιδιάτρου ἐν Βόλῳ μετ' ἐπιτυχίας. Πρωτοπόρος κάθε κοινωνικῆς κινήσεως καὶ ἱδρυτὴς τοῦ παραρτήματος τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἐν Βόλῳ. Ἀνὴρ μεγίστης μορφώσεως καὶ μεγάλης ἐπιστημονικῆς καταρτίσεως ὠφέλησε διὰ τῶν πολλῶν ἐπιστημονικῶν διαλέξεων τοῦ πολλὰ τῶν κοινωνίαν τοῦ Βόλου. Ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου τοῦ ἔτους 1938 διαώρηθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως Μεταξᾶ Δήμαρχος Παγασῶν.

καὶ ἐργαλείων ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Γκλαβανῆς καὶ Καζάκης» ἥτις κατέστη πανελληνίως γνωστὴ καὶ ἐξυπηρετήσε τὰς γεωργικοὺς πληθυσμούς τῶν τῆς Θεσσαλίας ὅσον καὶ τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος. Ἀναμιχθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τοῦ τόπου ἐξελέγη ἐπὶ δύο συνεχεῖς περιόδους Δήμαρχος Παγασῶν ἐξυπηρετήσας τὰ συμφέροντα τῆς πόλεως ποικιλοτρόπως.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΜΑΧΑΙΡΙΤΣΑΣ

Έγεννήθη εν Βόλῳ τὸ ἔτος 1903. Υἱὸς τοῦ ἀειμνήστου Χριστάκη Μαχαίριτσα. Ἐσπούδασε τὰ ἐγκύκλια μαθήματα εἰς Βόλον, εἶτα μετέβη εἰς Δρέσδην τῆς Γερμανίας, ἔνθα ἐσπούδασε τὴν ζωγραφικὴν καὶ τὴν χαρακτικὴν. Θεωρεῖται ὡς εἰς ἐκ τῶν καλλιτέρων ζωγράφων - χαρακτῶν. Ἐξετέλεσε πλείστα ἔργα ζωγραφικῆς καὶ ἐξέθεσε τοιαῦτα εἰς διαφόρους ἐκθέσεις τοῦ Ζαπτείου. Τὸ κατωτέρω δημοσιευόμενον ἔργον τοῦ θεωρεῖται ἓν ἐκ τῶν καλυτέρων καὶ ἐξετέθη εἰς τὴν καλλιτεχνικὴν Ἐκθεσὶν τοῦ Ζαπτείου προκριθὲν. Ἐργάζεται ἤδη ἐν Ἀθήναις ὅπου ἐγκατεστάθη μετὰ τὴν ἐπάνοδόν του ἐκ Γερμανίας. Εἶναι ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἱστορικῆς καὶ Λαογραφικῆς Ἑταιρείας τῶν Θεσσαλῶν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΜΑΧΑΙΡΙΤΣΑ : Η ΜΑΚΡΥΝΙΤΣΑ

ΝΙΚΟΛΑΪ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΥ : ΚΕΦΑΛΗ ΚΟΡΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐγεννήθη εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον Νηλείας τῷ 1909. Μετὰ τὰς ἐγκυκλίου τοῦ σπουδᾶς ἐν Βόλῳ μετέβη εἰς Ἀθήνας, ἔνθα εἰσῆλθεν εἰς τὴν Σχολὴν Καλῶν Τεχνῶν καὶ ἠκολούθησε τὴν γλυπτικὴν καὶ ξυλογραφικὴν τέχνην. Μετὰ τὰς σπουδὰς τοῦ παρέμεινεν εἰς Ἀθήνας καὶ εἶτα εἰς Βόλον, ἔνθα ἐπεδόθη μετὰ ζήλου εἰς τὴν τέχνην του. Ἐξετέλεσε πλείστα ἀριστουργηματικὰ ἔργα γλυπτικῆς καὶ ξυλογραφίας ὡς καὶ χαλκογραφίας. Ἐτύχε πλείστων βραβείων καὶ ἐξέθεσεν ἔργα του εἰς πλείστας ἐκθέσεις. Πλείστα δὲ τῶν ἔργων του εὐρίσκονται ἀγορασθέντα εἰς διαφόρους πινακοθήκας. Ἐκ τῶν ἔργων τοῦ δημοσιεύομεν τὸ ἀνωτέρω, κεφαλὴν κόρης, τὸ ὅποιον θεωρεῖται ἐκ τῶν ἀρίστων.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΟΣΜΑΔΟΠΟΥΛΟΥ : Η ΜΑΚΡΥΝΙΤΣΑ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ. ΚΟΣΜΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐγεννήθη ἐν Ζαγορά τοῦ Πηλίου τῷ 1895 καὶ ἐσπούδασε τὴν ζωγραφικὴν εἰς Γερμανίαν καὶ Γαλλίαν. Κατέχει σήμερον εἰς τὸν Καλλιτεχνικὸν κόσμον τῆς Ἑλλάδος ἐπίσημον θέσιν. Ἐλαβε μέρος μετὰ τιμητικῆς διακρίσεως εἰς τὰς Ἐκθέσεις τῆς Βενετίας, Σίδνεϋ (Αὐστραλίας) καὶ Παρισίων. Πολλὰ ἔργα του εὐρίσκονται εἰς ἰδιωτικὰς πινακοθήκας. Ἡ δὲ Κριτικὴ τῆς τε Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ πολλάκις ἤσυχλῃ με εὐμενεῖς κρίσεις διὰ τὰ ἔργα του. Ἠσχολήθη τόσοις μὲ προσωπογραφίας ὅσων καὶ μὲ συνθέσεις καὶ τοπία. Τὰ ἔργα του διακρίνονται διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν εὐγένειαν τοῦ χρώματος, καὶ τὴν ποίησιν. Τρεῖς μέχρι τοῦδε ἐτιμήθη δι' ἀγορὰς ἔργων του παρὰ τοῦ Κράτους.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΕΣΚΟΣ

Ἐκ Βόλου. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐγκυκλίων τοῦ μαθημάτων, ἐξεδηλώθη τὸ καλλιτεχνικὸν τοῦ τάλαντον. Ἐσπούδασε τὴν ζωγραφικὴν ἐν Μονάχῳ τῆς Γερμανίας καὶ ἐν Παρισίοις. Ἐνθα παρέμεινεν ἐπὶ πολὺ. Θεωρεῖται ἐκ τῶν ἐπιφανεστέρων Θεσσαλῶν ζωγράφων, ἐκτελέσας πλείστα ἀριστουργήματα ζωγραφικῆς τέχνης, καταλήξας δὲ κατὰ προτίμησιν εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν διακόσμησιν. Διεκόσμησε τὸ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ξενίας παρεκκλήσιον τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ καὶ τὴν κόγχην τοῦ ἐν Βόλῳ μεγαλοπρεποῦς ἱεροῦ ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως. Τὸ κατωτέρω δημοσιευόμενον ἐκ τῶν καλυτέρων ἔργων του ἀπεικονίζει καλόγηρον προσευχόμενον ἐν Μετεώροις.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΚΕΣΚΟΥ : ΤΟ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΚΩΣΛΗΣ

Έγεννήθη εις Πορταριάν τὸ 1833. Έγ-
καταστάθεις εις Ἄνω Λεωνία ἐπεδόθη
εἰς τὴν γεωργίαν καὶ ἰδρύσε τὴν βιομη-
χανίαν τῆς μετάξης. Ἐλαβε μέρος
εἰς τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1878. Διεώσε
διὰ τοῦ κύρους του ἀπὸ τὰς καταστρο-
φὰς τὸν Βόλον καὶ τὰ χωριά τοῦ Πη-
λίου. Ἐξελέγη πρῶτος βουλευτὴς μετὰ
τὴν προσάρτησιν καὶ διετέλεσε τοιοῦτος
ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν. Ἀπέθανε τὸ ἔτος 1898.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΡΟΝΙΜΟΣ

Έγεννήθη εις Ζαγοράν τοῦ Πηλίου καὶ
ἐσπούδασε τὴν ἱατρικὴν ἐπιστήμην εἰς
Πίζαν τῆς Ἰταλίας, ἐξήσκησε δὲ τὸ ἐπάγ-
γελμα τοῦ ἱατροῦ ἐν τῇ γενετείρᾳ του
φιλοτίμως καὶ ἀφιλοκερδῶς. Ἐχημάτισε
δημογέρων τῆς Ζαγορᾶς ἐπὶ Τουρκοκρα-
τίας καὶ μετὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Θεσ-
σαλίας ἐξελέγη τιμὴς ἔνεκεν πρῶτος
βουλευτὴς κατὰ τὴν βουλευτικὴν περίοδον
1881-1885. Ἀπέθανεν εἰς τὸ ἔτος 1901.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ

Έγεννήθη εις τὸ Ξηροχώριον τῆς Εὐ-
θόαιας ἐκ γονέων Θεσσαλῶν. Διετέλεσεν
εἰς ἐκ τῶν ἀρίστων διδασκάλων, διδά-
ξας ἐν Πορταριᾷ. Κατὰ τὴν ἐπανάστα-
σιν τοῦ 1878 προσέφερε μεγάλας ὑπηρε-
σίας εἰς τὴν πατρίδα του διασώσας διὰ
τῆς ἐπεμβάσεώς του τὰ 24 χωριά τοῦ
Πηλίου. Μετὰ τὴν προσάρτησιν ἐξελέγη
βουλευτὴς, διετέλεσε δὲ τοιοῦτος ἐπὶ σει-
ρὰν ἐτῶν. Ἀπέθανεν 80τούτης τῷ 1901.

ΖΗΣΗΣ ΧΑΤΖΗΚΥΤΗΝΗΣ

Έξ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ τέως Δήμου
Νηλείας. Ἦτο εἰς ἐκ τῶν καλυτέρων
ἱατρῶν τοῦ Πηλίου. Διετέλεσε μέλος τῆς
προσωρινῆς κυβερνήσεως κατὰ τὴν ἐπα-
ναστάσιν τοῦ 1878. Μετὰ τὴν προσάρτη-
σιν τῆς Θεσσαλίας ἀναμιχθεὶς εἰς τὴν
πολιτικὴν ζωὴν τοῦ τόπου ἐξελέγη ἐπὶ
δύο τετραετίαις δήμαρχος τοῦ τέως Δή-
μου Νηλείας καὶ ἄπαξ βουλευτὴς τῆς
Ἐπαρχίας Βόλου. Ἀπεβίωσε τῷ 1894.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ [Κ. ΣΤΑΜΟΥΛΗΣ

Έγεννήθη εις Ἀργαλαστήν τῷ 1843. Ἔ-
σπούδασε τὴν ἱατρικὴν εἰς τὸ Ἀθῆναισι
Πανεπιστήμιον, ἐργάζετο δὲ διὰ τὴν ἀπε-
λευθέρωσιν τῆς Θεσσαλίας κατὰ τὰς πα-
ραμονάς τῆς ἐπανάστασεως τοῦ 1878 καὶ
ὑπῆρξεν εἰς τῶν ἐμπίστων ἐταίρων τῶν
ἀναλαβόντων τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Πη-
λίου. Μετὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Θεσσα-
λίας ἐξελέγη Δήμαρχος Σπαλάθρων καὶ
μετέπειτα βουλευτὴς. Ἀπεβίωσε τῷ 1902.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Έγεννήθη εις Ζαγοράν τῷ 1834. Μετὰ
τὰς ἐν τῇ πατρίδι του σπουδὰς ἐφοίτη-
σεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν φι-
λόλογος. Διετέλεσε κοσάμπασης ἐπὶ
Τουρκοκρατίας καὶ μετὰ τὴν προσάρτη-
σιν τῆς Θεσσαλίας ἐξελέγη Δήμαρχος
ἐπὶ δύο κατὰ σειράν τετραετίαις. Κατό-
πιν ἐνδιαφερθεὶς διὰ τὰ γενικώτερα τοῦ
Πηλίου ζητήματα ἐξελέγη βουλευτὴς τῆς
Ἐπαρχίας Βόλου. Ἀπεβίωσε τῷ 1911.

ΑΡΓΥΡΙΟΣ Φ. ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ

Έγεννήθη εις Μηλέας τοῦ Πηλίου.
Ἀναμιχθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν
τοῦ τόπου ἐξελέγη Δήμαρχος τοῦ Δή-
μου Μηλεῶν ἐπὶ δύο περιόδους τῶν ἐ-
τῶν 1891 - 1895 καὶ 1903 - 1907, εἶτα
δὲ βουλευτὴς τῆς Ἐπαρχίας Βόλου τῆς
βουλευτικῆς περιόδου 1899 - 1903, κατὰ
τὴν βουλευτίαν του δὲ ταύτην τῇ ἐπι-
μονῇ του ἐπεξετάθη ἡ σιδηροδρομικὴ
γραινιὴ ἀπὸ Λεωνίων εἰς Μηλέας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

Διαπρεπὴς δικηγόρος ἐν Βόλῳ, ἀριω-
τάτης ἐπιστημονικῆς καὶ ἐγκυκλοπαίδι-
κῆς μορφώσεως κατέλαθεν ἐξέχουσας
θέσιν παρὰ τῷ ἐπιστημονικῷ κόσμῳ τοῦ
Βόλου. Μὲ τὰ σπάνια ρητορικὰ προτερή-
ματα καὶ τὴν χαρακτηριστικὴν αὐτὸν
εὐθυκρισίαν κατεῖχε τὰ σκήπτρα μεταξὺ
τῶν συναδέλφων του. Ἀναμιχθεὶς εἰς
τὴν πολιτικὴν ζωὴν τοῦ τόπου ἐξελέγη
βουλευτὴς τῷ 1899. Ἀπέθανεν ἐν Βόλῳ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Φ. ΚΑΡΑΚΙΤΗΣ

Υἱὸς τοῦ Φιλίππου Καρακίτη. Σπου-
δάσας τὰ νομικὰ ἀνεδείχθη εἰς τῶν δο-
κιμωτέρων δικηγόρων τῆς περιφέρειας
τοῦ Πρωτοδικείου Βόλου. Ἡ κοινωνία
τοῦ Βόλου καὶ τοῦ Πηλίου ἐκτιμῶσα
δεόντως τὰς πολυτίμους ἀρετάς του σπα-
νίου αὐτοῦ εὐπατρίδου ἀνέδειξεν αὐτὸν
κατ' ἐπανάληψιν βουλευτὴν. Δυστυχῶς
ἀπέθανε ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας του κα-
ταθλίψας τοὺς πολυπληθεῖς φίλους του.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ

Έγεννήθη ἐν Μηλέαις τῷ 1866. Ἔσπού-
δασε νομικὰ εἰς τὸ ἐν Ἀθῆναισι Πανεπι-
στήμιον καὶ ἐξήσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ
Δικηγόρου ἐν Βόλῳ μέχρι τοῦ 1899. Ἀ-
ναμιχθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν ἐξελέγη βου-
λευτὴς τῆς Ἐπαρχίας Βόλου καὶ εἶτα
Δήμαρχος Μηλεῶν. Διετέλεσε Νομάρχης
Λέσθου τῷ 1918. Τῷ 1932 ἐξέδωκε βί-
βλιον ὑπὸ τὸν τίτλον ὁ «ἀγροτισμὸς ὡς
λύσις τοῦ οικονομικοῦ προβλήματος».

Υγός του επιφανούς προσεστώτος του Βά-
λου 'Αργ. Κανταρίτζη, διακρινόμενος διὰ
τὸν εὐγενή καὶ μελιχρῶν χαρακτήρα
του. Τὴν προτροπὴν τῶν πολλῶν φίλων
τοῦ ἀναμειβόμενος εἰς τὴν πολιτικὴν ἐξέλεχεν
κατ' ἐναντίωσιν βουλευτῆς τῆς Ἐπαρ-
χίας Βόλου καὶ ὑποστηρίξας ἐκθύμως καὶ
ἀνδιδοτελῶς τὰ γενικά ζητήματα τῆς Ἐ-
παρχίας καὶ τῆς ἰδιαίτερης πατρίδος του
καθὼς καὶ δλους τῶν συμπατριώτας του.

Ἐκ Βόλου, ἐπορεύσασα τὰ νομικά εἰς τὸν Ἄθηναις Ἑθνικὸν καὶ Καποδιστριακὸν Πανεπιστήμιον καὶ ἐξέλεχθη, τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Δικηγόρου ἐν Βόλῳ. Ἀναμνηθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τοῦ τόπου ἐξελέγη κατ' ἐπανάληψιν βουλευτὴς τῆς Ἐπαρχίας Βόλου. Ὡς λαοφιλέστατος καὶ πολλὰκις διεξέδωκε τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἡμετέρου Παγῶν. Ἀπέθανε πρὸ ἐτῶν ἐν Βόλῳ.

Ἐκ τῶν ἑγκριτατέρων νομοθεσιῶν τῆς Ἑλλάδος, ἡ Ἐγκυκλοπαίδει εἰς Βόλον ἐξήσκησε τὸ ἐπαγγελματικὸν Δικηγοῦρον, Ἰδρυσε τὴν Ἐφημερίδα Ἐπιθεωρατικῆς καὶ διὰ τὴν ἐμπνευσμένον ἄρθρων τὸν κατεκεράυνων τὰ προσωπικὰ κόμματα τοῦ Βόλου τὰ ἀποκηθέντα ποσειδικάσας.

Ἐξέλεγει βουλευτὴς τὸ 1910. Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Μακεδονίας ἐγκατεστάθη εἰς Θεσσαλονικίαν, ἔθνα ἀπέβλεπεν.

Διακεκριμένος νομασθής διαπρέφας ως
ρήτωρ εις τὰς μεγαλειτέρας δίκας
τῆς Ἑλλάδος, Ἀνομιχείεις ἐς τὴν πο-
λιτικὴν ἐξελέγη κατ' ἐπανάληψιν βου-
λευτῆς τῆς Ἐπαρχίας Βόλου καὶ γερο-
υσίας τῆς Ἀρπύσης, Ἐθεωρεῖτο εἰς τὸ κοι-
νοῦθόλου ἐκ ἐς ἐκ τῶν πρώτων ρητο-
ραν. Ἐυμπρέστειν τὴν Ἐπαρχίαν του
καὶ ἐπέτυχεν ὡς βουλευτῆς πολλὰ ὑπὲρ
αὐτῆς. Ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις τὸ 1934.

‘Εκ τῶν ἐπιφανεστέρων δικηγόρων τοῦ Βόλου, διακρινόμενος διὰ τὴν ἔκτακτον ἐνθουράσιάν του. ‘Αναμνηθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν ζοὴν τοῦ τόπου, ἐξέλεξε βουλευτὴς κατὰ τὴν Α΄ ἀναθεωρητικὴν ‘Ενοσχέλευσιν τοῦ 1910 καὶ εἶτα κατὰ τὰς περιόδους Β΄ ἀναθεωρητικ. τοῦ 1910, Θ΄ 1912 καὶ Κ΄ 1915. ‘Εμπρήσθη τὴν ‘Επαρχίαν Βόλου ποικιλοτρόπως κατὰ τὸν χρόνον τῆς βουλευτικῆς του θητείας.

Ἐγεννήθη ἐν Βόλῳ τῷ 1857. Ἐσπούδασε τὰ νομικὰ καὶ ἐξέχρησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Δικηγόρου ἐν Βόλῳ ἐπὶ 40 ἔτη. Διέ- τέλεσε Δημοτικὸς Σύμβουλος Παγασῶν καὶ Πρόεδρος τοῦ Τμήματος Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Βόλου. Ἀναμνηθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν ἐξέλεξε κατ' ἐπανάληψιν βου- λευτὴς τῆς Ἐπαρχίας. Τὸ 1918 ὠρίσθη Γενικός Διοικητὴς τῶν νήσων τοῦ Ἀρχι- πελάγους. Ἀπέθανεν ἐν Βόλῳ τὸ 1922.

Ἐκ Μηλεῶν τοῦ Πηλίου δικηγόρος ἐκ τῶν ἀρίστων σπουδαστῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν. Ἐξήλκυσε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Δικηγόρου ἐν Βόλῳ. Ἀναμειχθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τοῦ τόπου ἐξελέγη ἐν πρῶτῳ βουλευτῇ τῆς Ἐπαρχίας Βόλου κατὰ τὸ 1910, διετέλεσε δὲ τοιοῦτος ἐπὶ σιεράν ἐτών. Τελευταίως ἐξελέγη Γερουσιαστὴς τοῦ Νομοῦ Ἀρφίου. Ἀπεβίωσε τὴν τελευταίαν δεκατὴν.

Ἐκ τῶν διαπρεπεστέρων δικηγόρων καὶ πολιτευτῶν τοῦ Βόλου. Ἐξέλεγν' πληρεξούσιος βουλευτῆς τοῦ Νομοῦ Λαρίσης τὸ ἔτος 1910 καὶ εἶτα βουλευτῆς τῆς Ἐπαρχίας Βόλου ἐπὶ σειράν ἐτῶν. Διέτελεσε Δημοτικὸς Σύμβουλος καὶ Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Δήμου Παγασῶν ἀπὸ τοῦ 1900-1914. Ὁμοίως διετέλεσε Πρόεδρος τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Βόλου ἐπὶ σειράν ἐτῶν.

Ἐκ τῶν σπουδαιότερων ἐμπορικῶν καὶ πολιτικῶν παραγόντων τοῦ Βόλου. Ἐπὶ τριακοστίατα ἐξελέγετο Δημοτικὸς Σύμβουλος τοῦ Δήμου Παγασῶν καὶ ἐξυπρέτησε τὰ σπουδαιότερα τοῦ Δήμου καὶ τῆς κοινωνίας Βόλου ποικιλοτρόπως. Μέλος πλείστον φιλοπρόοδων ὁργανώσεων καὶ ἰδρυτὴς τῆς Φιλικταδευτικῆς Ἑταιρείας Μαγνησίας, τιμὴς ἔνεκεν ἐξελέγη βουλευτὴς κατὰ τὸ ἔτος 1910.

‘Εξ Ἀγίου Λαυρεντίου τοῦ Ἡλίου. Ἐπιδοθεῖς εἰς τὸ ἐμπόριον κατέκτησε τὰς συμπάσεις τῆς κοινωνίας Βόλου. Τῇ παροτρύνει τὸν φίλον τοῦ ἀνεμίσθη εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ ἐξελέγη βουλευτὴς τὸ 1910. Κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1912, καί-
τοι βουλευτής, κατέταξε ἑθελοντής καὶ ἔλαβε μέρος ὡς ἀπλὸς στρατιώτης εἰς ὅλας τὰς μάχας μέχρι Θεσσαλονίκης καὶ ἐν Ἠπείρῳ, ὅθα καὶ ἐφονεύθη τῷ 1913.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΞΙΡΗΣ

Έγεννήθη εν Πορταριά τῷ 1887, ἐσπούδασεν εἰς Αἴγυπτον, εἶτα δὲ εἰς Εὐρώπην, ὅπου ἐξηκολούθησε πανεπιστημιακὰς ἐν γένει σπουδὰς. Ἀναμιχθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν ἐξελέγη βουλευτὴς ἐπὶ τρεῖς συνεχεῖς περιόδους. Εἰς τοὺς πολέμους τοῦ 1912 καίτοι βουλευτὴς ἔλαβε μέρος εἰς τὰς ἐκστρατείας, ὅπου ἐκ τῶν κακουχιῶν ἀσθενήσας ὑπέκυψεν εἰς τὸ μοιραῖον τέλος. Ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν 29 ἐτῶν.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

Υἱὸς τοῦ ἐκ τῶν πρώτων οἰκιστῶν τοῦ Βόλου Χρίστου Ἀποστολίδου. Ἀνὴρ εὐρυτάτης ἐγκυκλοπαιδικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς μορφώσεως, ἐγνώριζε ἀριστα τὰ Θεσσαλικά ζητήματα. Διεκρίθη εἰς τε τὸν κερδῶν καὶ εἰς τὸν λόγιον Ἑρμῆν καὶ κατεγίνετο πολὺ εἰς τὰ ἀρχαιολογικὰ τῆς Θεσσαλίας. Διετέλεσεν ἐπὶ ἔτη δημοτικὸς σύμβουλος Παγασῶν. Ἐπίσης δὲ βουλευτὴς Βόλου. Ἀπέθανε τῷ 1925.

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

Ἐκ Βόλου. Σπουδάσας τὰ νομικὰ ἐν Γερμανίᾳ διεκρίθη διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν του ἐμβρίθειαν καὶ τὴν ἀσφαλή καὶ ἀκριβοδικαίαν κρίσιν του. Ὑπῆρξεν ὑπόδειγμα εὐκρινείας, εὐθύτητος καὶ ἀλτρουϊσμοῦ. Ἔνεκα τούτου ἡ κοινὴν τὰς Βόλου ἐκτιμήσασα τὰς σπανίας ἀρετὰς αὐτοῦ ἐξέλεξε τούτον βουλευτὴν τῆς Ἐπαρχίας τὸ 1915. Διετέλεσε Ἐφορὸς τῆς Ἑταιρείας καὶ ἀπέθανε ἐν Ἀθήναις.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

Ἐξ Ἀνω Βόλου τοῦ Πηλίου, ἐκ τῆς οἰκογενείας Μαργαρίτη, ἡ ὁποία προσέφερε πολλαπλὰς ὑπηρεσίας κατὰ τοὺς ἀγῶνας ὑπὲρ ἀπελευθερώσεως τῆς Θεσσαλίας. Ἐσπούδασε νομικὰ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον καὶ ἔλαβε τὸ δίπλωμα τοῦ δικηγόρου. Ἀναμιχθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τοῦ τόπου ἐξελέγη πληρεξούσιος τῆς Γ' Ἐθνοσυνελεύσεως τοῦ 1920. Διετέλεσε Δήμαρχος τοῦ Δήμου Ἰωλκοῦ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Ἐκ Λαρίσης, ἐκ τῶν μεγαλύτερων βιομηχάνων τῆς Ἑλλάδος διευθύνει τὰ ἰδιόκτητα βιομηχανικὰ ἐργοστάσια ὁφαιμάτων τοῦ Βόλου. Πρωτοστάτης εἰς κάθε φιλανθρωπικὴν κίνησιν. Λόγῳ τῶν ἐξοχῶν του προτερημάτων ἡ κοινὴν τὰς Βόλου ἐξέλεξε τούτον βουλευτὴν τοῦ Νομοῦ Λαρίσης ἐξέλεξε τούτον βουλευτὴν τοῦ Νομοῦ Λαρίσης. Διετέλεσε μέλος τῆς Ἐφορείας τῆς Ἱστορικῆς καὶ Λαογραφικῆς Ἑταιρείας τῶν Θεσσαλῶν.

ΡΗΓΑΣ ΠΑΝΤΟΣ

Ἐγεννήθη ἐν Ζαγορά τῷ 1886. Μετὰ τὰς ἐγκυκλίους του σπουδὰς ἐν Ζαγορᾷ καὶ Βόλῳ, ἐσπούδασε τὰ νομικὰ ἐν Ἀθήναις, εἶτα δὲ μετέβη εἰς Παρίσιον, ἐνθα ἐσπούδασε πολιτικὰς ἐπιστήμας. Ἐξήσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου λίαν ἐπιτυχῶς ἐν Βόλῳ καὶ Αἰγύπτῳ. Ἀναμιχθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν κίνησιν τοῦ τόπου ἐξελέγη ἐπὶ σειράν ἐτῶν βουλευτὴς τῆς Ἐπαρχίας Βόλου. Ἀπεβίωσε τὸ ἔτος 1936.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ

Ἐκ Μηλεῶν. Ἐπέδειξεν ἐξαιρετικὴν δρασὶν εἰς τὴν Γεωργικὴν πρόδον τοῦ Πηλίου διὰ τῆς ἰδρύσεως τοῦ τοπικοῦ Ὄργανισμοῦ «Ταμεῖον Προνοίας Παραγωγῶν Πηλίου» κατὰ τὸ ἔτος 1922, τοῦ ὁποίου δὲ ὑπῆρξε ἱδρυτὴς καὶ ἐπὶ σειράν ἐτῶν πρόεδρος του. Ἐτιμήθη κατ' ἐπανάληψιν εἰς τὴν διοίκησιν τῆς Κοινότητος Μηλεῶν. Ἀναμιχθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν ἐξελέγη δις βουλευτὴς Βόλου.

ΕΑΓΓΟΣ ΓΚΛΑΒΑΝΗΣ

Υἱὸς τοῦ Κ. Γκλαβάνη, γεννηθεὶς ἐν Βόλῳ καὶ σπουδάσας μηχανολογίαν ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἐλαβε μέρος εἰς τὴν Μικρασιατικὴν ἐκστρατείαν ὡς ἀεροπόρος, ἐνθα καὶ ἠχμαλωτίσθη. Ἀκολουθήσας τὰς παραδόσεις τῆς οἰκογενείας του καὶ ἀναμιχθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν κίνησιν τοῦ τόπου ἐξελέγη βουλευτὴς τῆς Ἐπαρχίας Βόλου τῷ 1926. Ἦδη ἔχει τὴν τεχνικὴν διευθύνσιν τοῦ περιφήμου μηχανουργείου Βόλου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΦΕΝΤΟΥΛΗΣ

Ἐκ Ζαγορᾶς τοῦ Πηλίου. Ἀρτιωτῆς ἐπιστημονικῆς καὶ ἐγκυκλοπαιδικῆς μορφώσεως, κατέκτησε τὴν ἀγάπην καὶ τὰς συμπάθειας ὄλων τῶν συμπατριωτῶν του. Ἀναμιχθεὶς τῇ παροτρύνσει τῶν φίλων του εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τοῦ τόπου ἐξελέγη ἐπανηλειμμένως βουλευτὴς τῆς Ἐπαρχίας Βόλου καὶ ἐξυπρέτησε τὴν ἑπαρχίαν του καθὼς καὶ τοὺς συμπολίτας του ποικιλοτρόπως καὶ παντοιοτρόπως.

ΑΛΕΚΟΣ ΜΕΡΟΣ

Καταγόμενος ἐξ Εὐρυτανίας καὶ μορφωθείς ἐν Κερδίτῃ ἐγκατεστάθη εἰς Βόλον, ἐνθα ἠκολούθησε τὸ Δημοσιογραφικὸν στάδιον καταλαθῶν ἐξέχουσας θέσιν διὰ τῆς ἐφημερίδος του «Ταχυδρόμος», ἣν ἐκδίδει ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν. Ἐνδιαφερόμενος διὰ τὰ ἀγροτικὰ ζητήματα καὶ ἠγωνίσθη μὲ σθένος διὰ τὴν πρόδον αὐτῶν. Ὡς βουλευτὴς καὶ Νομάρχης ἀνέπτυξε δράσιν ἀληθῶς ὑποδειγματικὴν.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΗΣ

Έγεννήθη εν Βελεστίνῳ κατὰ τὸ ἔτος 1880. Γόνος τῆς Ἡπειρωμακεδονικῆς οἰκογενείας τῶν Κουντουραίων. Ἀποπερατώνσας τὰς σπουδὰς του ἐπεδόθη μετὰ τοῦ ἀειμνήστου Τριανταφυλλίδου εἰς τὴν πολιτικὴν, καταβαλὼν προσπάθειαν διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἀγροτῶν καὶ κτηνοτρόφων Θεσσαλίας. Ἐξελέγη βουλευτὴς τῆς Ἐπαρχίας Βόλου τῷ 1928. Διετέλεσεν Ἐφορὸς τῆς Ἑταιρείας,

ΑΛΕΚΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν Βόλῳ τὸ ἔτος 1880. Διοέγονος τοῦ προεστοῦ Δημητρίου Χατζηρήγα. Τὰς γυμνασιακὰς του σπουδὰς ἐπεράτωσεν ἐν Βόλῳ καὶ εἶτα μετέθη εἰς Εὐρώπην, ἐνθα ἐμορφώθη εἰς τὰς πολιτικὰς ἐπιστήμας. Ἐλάθε μέρος εἰς τὴν ἐπανάστασιν τῆς Κρήτης ὡς ἐθελοντὴς τῷ 1896. Ἀναμιχθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν κίνησιν τοῦ τόπου ἐξελέγη ἐπανειλημμένως βουλευτὴς τῆς Ἐπαρχίας Βόλου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

Υἱὸς τοῦ ἀειμνήστου Ἰωάννου Ἀντωνοπούλου, μεγάλης ἐπιστημονικῆς καὶ ἐγκυκλοπαιδικῆς μορφώσεως καὶ ἀγαπητότατος παρὰ τῇ κοινῇ Βόλου. Ἀναμιχθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τῆς Ἐπαρχίας Βόλου ἐξελέγη βουλευτὴς ἐπὶ τέσσαρας συνεχεῖς βουλευτικὰς περιόδους ἀπὸ τοῦ ἔτους 1932—1936 ἐξυπηρετήσας τὴν Ἐπαρχίαν Βόλου καὶ τοὺς συμπατριώτας του ποικιλοτρόπως.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

Κατάγεται ἐκ τῆς Ἐπαρχίας Καρδίτσας. Ἐγκατεστάθη ἀπὸ ἐτῶν εἰς Βόλον, ἐνθα καὶ διαμένει ἤδη. Καταπαχθεὶς εἰς τὸν στρατὸν ἀνῆλθε μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ταγματάρχου τεθείς ἐν πολεμικῇ διαθεσιμότητι. Δημοσιογράφος ἀριστος καὶ χειριστὴς τοῦ λόγου ἐκ τῶν ὀλίγων, ἀνείμθη εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τοῦ τόπου ἐκλεγείς βουλευτὴς τῆς Ἐπαρχίας κατὰ συνέχειαν εἰς δύο περιόδους.

ΠΑΝΤΑΖΗΣ ΞΣΤΑΜΟΥΛΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν Ἀργαλαστῇ τοῦ Πηλίου τῷ 1888. Μετὰ τὰς γυμνασιακὰς του σπουδὰς ἐνεγράφη εἰς τὴν Ιατρικὴν σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ὁπότεν ἐξῆλθε διδάκτωρ τῷ 1911. Ἀναμιχθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τοῦ τόπου ἐξελέγη βουλευτὴς ἀπὸ τοῦ 1933—1936. Κατὰ τὸ τετραετὲς διάστημα τῆς βουλευτείας του εἰσηγήθη καὶ ἐξετελέσθησαν μεγάλα ὀδικὰ ἐπὶ τοῦ Πηλίου ἔργα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΤΟΣ

Ἐγεννήθη ἐν Ζαγοράῃ τοῦ Πηλίου τῷ 1890. Ἐσπούδασεν ἐν Γερμανίᾳ τὴν ἱατρικὴν ἐξεικευθεὶς ἐν τῇ Μαιευτικῇ - Γυναικολογίᾳ. Διετέλεσεν ἱατρός τῶν ἀνακτόρων τῷ 1920—1922. Ἀναμιχθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν ἐξελέγη βουλευτὴς τῷ 1935—1936. Διατελεῖ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ζαγοράς προσφέρων τῇ Κοινοτῇ πολλὰς ὀπηρεσίας. Ἐτιμήθη διὰ τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ Γεωργίου τοῦ Α΄.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΡΙΖΟΣ

Ἐγεννήθη ἐν Ἀγίῳ Βλασίῳ (Καραμπάσιον) τοῦ Πηλίου. Μετὰ τὰς ἐγκυκλίους σπουδὰς του ἐπεδόθη εἰς τὴν δημοσιογραφίαν ἐκδίδας κατὰ πρῶτον τὴν «Ἀγὴν» (1895) ἐν Βόλῳ καὶ εἶτα (1897) τὴν «Θεσσαλίαν» μέχρι τοῦ 1914, ὁπότε ἐγκατεστάθη εἰς Θεσ(ν)ικὴν ἐκδίδων τὴν ἡμερησίαν «Φῶς». Ἀναμιχθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν ἐξελέγη βουλευτὴς τοῦ Νομοῦ Θεσσαλονίκης κατὰ τὸ ἔτος 1935.

ΚΛΕΑΝΘΗΣ ΑΙΓΙΑΛΕΙΔΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν Σκιᾷθῳ τῷ 1866. Μετὰ τὰς σπουδὰς του τῷ 1888 προσελήφθη ὡς καθηγητὴς τῶν Μαθηματικῶν εἰς τὸ ἐν Σέρραϊς Γυμνάσιον καὶ Παρθενωγωγεῖον. Τῷ 1892 προσελήφθη εἰς τὸ ἀστεροσκοπεῖον Ἀθηνῶν καὶ τῷ 1895 ἐσιῆλθεν εἰς τὸν κλᾶσον τῶν Τ. Τ. Τ. ὑπηρετήσας δὲ ἐπὶ 35ετίαν ἐν Βόλῳ, ἐξῆλθε τῆς ὀπηρεσίας τῷ 1932. Ἀναμιχθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν ἐξελέγη βουλευτὴς Σκοπέλου 1933.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΟΥΤΣΑΓΓΕΛΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν Κατηχώρῳ τοῦ Πηλίου τῷ 1871. Σπουδάζας τὴν ἱατρικὴν ἐν Ἀθῆναις καὶ Παρισίοις, ἐξεικευθεὶς εἰς τὸν κλᾶσον τῆς Μαιευτικῆς, ἐξήσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἱατροῦ ἐν Βόλῳ. Διετέλεσε Δημοτικὸς Σύμβουλος καὶ Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Δήμου Παγασῶν. Ἐτιμήθη δὲ ὑπὸ τῶν συμπολιτῶν του εἰς δύο περιόδους μὲ τὸ ἀξίωμα τοῦ Γερουσιαστοῦ τοῦ Νομοῦ Λαρίσης.

ΠΑΝΟΣ Ν. ΧΑΤΖΗΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ἐγεννήθη ἐν Βόλῳ κατὰ τὸ 1890, ἐτελείωσε τὴν Ἑμπορικὴν Σχολὴν Βόλου, διετέλεσε ἐπὶ σειράν ἐτῶν Τραπεζιτικὸς ὑπάλληλος ἐκλεγείς καὶ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Ἑμποροῦπαλλήλων Βόλου. Κατὰ τὸ 1920 ἐξελέγη Γενικὸς Πρόεδρος τῆς Ὀμοσπονδίας Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν Μαγνησίας. Πρόεδρος τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ καὶ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Βόλου. Διετέλεσε Γερουσιαστὴς.

ΑΡΙΣΤ. ΚΑΡΤΑΛΗΣ

Έκ Τσαγκαράδος του Πηλίου. Έκ μεγάλης οικογενείας των Καρταλαίων. Έλαθε μέρος εις την επανάστασιν του 1878, ηγούμενος σώματος έθελοντών, μετά του αδελφού του Ιωάννου Καρτάλη, πολεμήσας μετά γενναιότητος εις τας μάχας της Μακρυνίτης και του Σαρακηνού. Διετέλεσε Δήμαρχος Τσαγκαράδος επί σειράν ετών εξυπηρετήσας τόν Δήμον του. Απεβίωσε τό έτος 1909.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΡΕΦΗΣ

Έκ της Ιστορικής οικογενείας των Γαρεφαίων. Εμαθήτευσε παρά τῷ Κωνσταντῷ καί Παΐσαρη. Έλαθε μέρος εις την επανάστασιν του 1854 καταρτίσας ίδιον σώμα επαναστατών. Τῷ 1871 διορίσθη δευθέναν γας Πηλίου, εξασφαλίσας την τάξιν από τας λητοσυμμορίας. Εις την επανάστασιν του 1878 ήτο συναρχηγός του Ζησίμου Μπασδέκη. Μετά την άπελευθέρωσιν της Θεσσαλίας εξελέγη Δήμαρχος Μηλεών.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Δ. ΣΑΜΣΑΡΕΛΛΟΣ

Έγεννήθη έν Ζαγορά του Πηλίου τό έτος 1845, έγγονος του Γεωργίου Σαμαρέλλου. Έλαθε μέρος ένεργόν εις τόν άπελευθερωτικόν άγώνα της Θεσσαλίας. Τῷ 1878, παρσάων σύν τοις άλλοις και άλλόκληρον φορτίον Ιστιοφόρου πλοίου εξ άλλων σασεπώ και γκρά. Κατά τά έτη 1900-1904 διετέλεσε Δήμαρχος Ζαγοράς και πολλές κατά τό διάστημα της δημαρχίας του παρέσχεν υπηρεσίας εις τόν Δήμον.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Κ. ΣΤΑΜΟΥΛΗΣ

Έγεννήθη έν Άργαλαστή τῷ 1845. Αποπερατώσας τας γυμνασιακάς σπουδάς έν Ναυπλίῳ, έδίδασκεν ὡς Έλληνοδιδάσκαλος εις τό σχολείον Άργαλαστής. Η επανάστασις του 1878 τόν εὔρε εις την πρώτην γραμμήν. Ὡς άρχηγός ίδιου σώματος έλαθε μέρος εις τας μάχας της Μακρυνίτης και Άγυιάς επιδείξας γενναιότητα. Μετά την άπελευθέρωσιν διετέλεσε επί 20 έτη Δήμαρχος Σπαλάθρων.

ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Έκ Ζαγοράς του Πηλίου. Εσπούδασεν εις τό έν Αθήναις Πανεπιστήμιον την Ιατρικήν και έτελειοποιήθη έν Παρισίοις. Μετά ολιγόμηνον παραμονήν του έν Βόλῳ έγκατεστάθη έν Ζαγορά, ένθα εξήσκησε μέχρι του θανάτου του τό επάγγελμα του Ιατροῦ. Ένδιαφερθείς διά τά κοινά της κοινότητος εξελέγη Πρόεδρος καθ' ήν εποχήν ή κοινότης διετέλει ὡς ιδιαιτέρα από του Δήμου Ὀργάνωσις.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Έγεννήθη εις Ζαγοράν του Πηλίου τῷ 1834. Διατελέσας κοτζάμπασης επί Τουρκοκρατίας παρέσχε πολυτίμους υπηρεσίας. Μετά την προσάρτησιν της Θεσσαλίας οί συμπατριῶται του τιμής ένεκεν εξέλεξαν αὐτόν Δήμαρχον Ζαγοράς. Έπί της δημαρχίας του έτετελέσθησαν πλείστα κοινωφελή έργα. Έξυπηρέτησε δέ τούς συνδημότας του ποικιλοτρόπως, διό και ήγαπήθη παρ' αὐτῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΡΑΘΥΡΗΣ

Έξ Άγίου Λαυρεντίου του Βόλου. Εσπούδασεν εις τό έν Αθήναις Έθνικόν και Καποδιστριακόν Πανεπιστήμιον την Ιατρικήν και είτα μετέθη εις Παρισίους, ένθα έτελειοποιήθη ειδικευθείς εις τόν κλάδον της μαιευτικής-γυναικολογίας. Διετέλεσε Δήμαρχος επί σειράν ετών του τέως Δήμου Νηλείας και Δημοτικός σύμβουλος του Δήμου Παγασών από ετών άφότου έγκατεστάθη εις Βόλον.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΥΡΓΙΑΝΝΗΣ

Έγεννήθη τῷ 1852 έν Άνω Βόλῳ. Κατά την επανάστασιν του 1878 είχε διορισθη άστυνόμος Άνω Βόλου. Διετέλεσε Δήμαρχος Ιωλκοῦ επί 16 έτη, σπουδαιότερα δέ έργα του είναι τά ύδραγωγεία ποσίμου ύδατος και άρδευτικοί αὐλακες, δύο έκκληρίαι, ή της Άγ. Παρασκευής και του Άγ. Γεωργίου κλπ. Επίσης ήτο αὐτός όστις είχε ένεργήση κατάρσκευασή ή άμαξιτή όδός Βόλου—Άνω Βόλου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Έκ Δρακείας του Πηλίου. Ίδεώδης τύπος ανθρώπου, εξυπηρετικού και ευγενούς. Διετέλεσεν επί δεκαπενταετίαν Δήμαρχος του μεγαλύτερου Δήμου του Πηλίου, του τέως Δήμου Νηλείας. Έπί της δημαρχίας του εξετέλεσθησαν πλείστα κοινωφελή και προοδευτικά έργα. Η δράσις του υπήρξε πολυσχιδής. Διετέλεσε και πρόεδρος της Κοινότητος Άγριάς επί σειράν ετών. Απέθανε τό 1934.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΖΗΣΑΚΗΣ

Έγεννήθη έν Πορταριά τῷ 1854. Κατά την επανάστασιν του 1878 έπολέμησε ὡς έθελοντής υπό τόν Ζήσην Μπασδέκη. Αποπερατώσας τας σπουδάς του έν Αθήναις έλαθε τό πτυχίον του Ιατροῦ. Διετέλεσε Δήμαρχος του τέως Δήμου Ὀρμινίου επί σειράν ετών. Η διοικήσις του υπήρξε χρηστοτάτη και επί της δημαρχίας του έτέθησαν αί βάσεις της εξέλιξεως της Πορταριάς. Απέθανε τῷ 1906.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΤΑΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Έκ Κισσού του Πηλίου. Έκ των έγκριτωτέρων οικογενειών. Κατά την επανάστασιν του 1878 έλαβεν ένεργόν μέρος και διετέλεσε πληρεξούσιος τής επαναστατικής επιτροπής και άστυνόμενος Κισσού παρασχών πλείστας υπηρεσίας. Μετά την άπελευθέρωσιν τής Θεσσαλίας οί συμπατριώται του έκτιμώντες τās υπηρεσίας τās όποιās προσέφερεν, έξέλεξαν αυτόν Δήμαρχον από του 1885—1893.

ΤΖΩΝ ΚΑΣΣΑΒΕΤΗΣ

Έκ Ζαγοράς του Πηλίου. Έκ τής οικογενείας Κασσαβεταίων, ή όποια προσέφερε πλείστας υπηρεσίας εις τόν τόπον. Αναμιχθείς εις την πολιτικήν κίνησιν του χωρίου έξελέγη Δήμαρχος και Πρόεδρος τής Κοινότητος επί οσειράν έτών και άφηκεν άπτά δείγματα τής σώφρονος και χρηστής διοικήσεώς του. Επί δημαρχίας και προεδρίας του έγινοντο πλείστα κοινωφελή και προοδευτικά έργα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΡΑΘΥΡΗΣ

Έγεννήθη έν Άγίω Λαυρεντίω του Πηλίου και από έτών έγκατεστάθη εις τό έν Άγρια μέγαλο αγρόκτημά του. Άνιρ πρῶος και συνετός υπήρξεν ύπόδειγμα μετριοφροσύνης και αγαθότητος αγαπώμενος και εκτιμώμενος παρά πάντων των συγχωριανών του. Ένδιαφερθείς διά την πρόδον του χωρίου του έξελέγη Πρόεδρος τής Κοινότητος και κατώρθωσε να ώφελήση την Κοινότητα τά μέγιστα.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ

Έκ του χωρίου Άγιος Λαυρέντιος του Πηλίου εκ τής μεγάλης οικογενείας των Θεοδοσιαδών, ή όποια προσέφερε πλείστας υπηρεσίας εις τόν τόπον κατά τούς χρόνους τής Τουρκοκρατίας. Εις Άγριαν έξήσκει τό εμπόριον των έλαιών διά τό έξωτερικόν. Διετέλεσε Πρόεδρος τής Κοινότητος του χωρίου Άγιος Λαυρέντιος και έξυπηρέτησε κατά πολύ τά συμφέροντα τής Κοινότητος. Ήδη διαμένει έν Βόλφ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΝΤΟΣ

Έγεννήθη έν Ζαγορά τῶ έτος 1846. Νεώτατος μετέθη εις Αίγυπτον, ένθα απέκτησε σημαντικήν περιουσίαν. Έπανελθών έγκατεστάθη εις Ζαγοράν, όπου και έξελέγη Δήμαρχος Ζαγοράς τῶ 1903-1907 και είτα Πρόεδρος τής Κοινότητος των έτών 1915-1917 και 1920-1923. Ή δράσις του υπήρξε γόνιμος διά την Κοινότητα. Έτιμήθη διά του Άργυρου Σταυρού του Σωτήρος. Άπεβίωσεν έν Αθήναις 1913.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΑΛΟΣ

Έξ Άγίου Λαυρεντίου του Πηλίου. Έσπούδασε την Ιατρικήν εις τό έν Αθήναις Πανεπιστήμιον και έξασκεί τό έπάγγελμα του Ιατρού έν Άγρια, ένθα από πολλών έτών έχει έγκατασταθή. Αναμιχθείς εις την πολιτικήν ζωήν του χωρίου διετέλεσε Πρόεδρος τής Κοινότητος μετά την επικράτησιν του κινήματος τής Θεσσαλονίκης, και παρέσχε πλείστας υπηρεσίας λόγω τής μορφώσεώς του.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΘ. ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ

Έγεννήθη εις τόν Άγιον Λαυρέντιον του Πηλίου. Εις εκ των δραστηριωτέρων και δημιουργικωτέρων παραγόντων του Πηλίου πρωτοστατών εις πάσαν κοινωφελή δράσιν του τόπου. Προσέφερεν επί οσειράν έτών πολυτίμους υπηρεσίας εις την Ιδιαίτεράν του πατρίδα Άγιον Λαυρέντιον ως Πρόεδρος τής Κοινότητος και εις όλον τό Πήλιον ως Πρόεδρος του Συνδέσμου των Κοινοτήτων του Πηλίου.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Καταγόμενος έξ Άγίου Λαυρεντίου υπήρξεν εις των μάλλον άλτρουιστών Ιατρών τής Θεσσαλίας. Έξήσκησε δέ τό Ιατρικόν έπάγγελμα έν τῷ Δήμῳ Νηλείας, παρέχων προθύμως τās Ιατρικάς του συμβουλάς. Έχρημάτισε και επανάληψιν Πρόεδρος τής Κοινότητος Άγίου Λαυρεντίου και απέθανεν έν τῇ άκμῇ τής ηλικίας του, ό δέ θάνατός του κατέλυπησεν άπαντας τούς γωvρίσαντας αυτόν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΟΔΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

Έκ Κισσού του Πηλίου. Άνιρ φιλοπόροδος και εργατικώτατος άπολαύων τής εκτιμήσεως και αγάπης των συμπατριωτών του. Ένδιαφερθείς διά τά κοινά τής Κοινότητος Κισσού έξελέγη παρά των συγχωριανών του Πρόεδρος αυτής και διοικεί μέχρι σήμερον την Κοινότητα σωφρόνως και πατρικώς, αναδειχθείσης τής Κοινότητος επί τής Προεδρίας του μιάς των καλύτερων Κοινοτήτων του Πηλίου.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΡΑΚΛΗΣ

Έκ Μακρινίτης του Βόλου. Έκ των δραστηριωτέρων Προέδρων του Πηλίου άγαπώμενος και εκτιμώμενος διά τās φιλοπροόδους άρετάς του και διά την δράσιν του ήν επιδεικνύει διά τά συμφέροντα τής Κοινότητος. Χαρακτήρας ευθέος και σταθερού. Ή Κοινότης Μακρινίτης θά εύρη έν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ ως Πρόεδρου της τόν άνθρωπον εκείνον όστις θά έξυπηρετήση τά μέγιστα τά συμφέροντά της.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΜΠΟΥΚΗΣ

Έγεννήθη έν Μακρυνίτη τῷ 1875. Πρώ-
τανις τῶν Θεσσαλῶν δημοσιογράφων καὶ
λόγω ἡλικίας ἀλλὰ καὶ λόγω ἐγκυκλοπαι-
δικῆς μορφώσεως καὶ πείρας ἔνεκεν τῆς
ἐπὶ δεκαπενταετίαν διαμονῆς του εἰς πολ-
λὰς χώρας τῆς Εὐρώπης. Ἐξέδωκε πλεί-
στας ἡμερίδας καὶ ἠγωνίσθη διὰ τὰ
Θεσσαλικά συμφέροντα. Διετέλεσε Πρόε-
δρος κοινότητος Μακρυνίτης, νῦν δὲ εἶ-
ναι Γ. Γραμματεὺς τοῦ Δήμου Παγασῶν.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΚΟΥΤΝΑΤΖΗΣ

Ἐκ τῶν ἐγκριτωτέρων Δημοσιογράφων
τοῦ Βόλου. Διηύθυνε τὰς ἡμερίδας
«Πρόμαχος» καὶ «Πανθεσσαλική» Βόλου.
Υπῆρξε συνεργάτης ἐπὶ μακρὸν χρόνον
τοῦ Σοφοκλ. Τριανταφυλλίδου. Γνώστης
τῶν Θεσσαλικῶν ζητημάτων καὶ ἤδη εἰς
τῶν ἐγκρίτων δικηγόρων τοῦ Βόλου,
νομικὸς σύμβουλος τῆς Καπνοβιομηχανίας
«Ἀδελφοὶ Ν. Μασάγγου», καὶ δικαστι-
κὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ Δημοσίου ἐν Βόλῳ.

ΚΩΣΤΑΣ ΝΤΑΪΦΑΣ

Έγεννήθη τὸ ἔτος 1893. Μετὰ τὰς σπου-
δὰς του ἐπεδόθη εἰς τὴν δημοσιογραφίαν
ἰδρύσας ἰδίαν ἡμερίδα ἐν Λαρίσῃ κατὰ
τὸ ἔτος 1915 ὑπὸ τὸν τίτλον «Προοδος».
Κατὰ τὸ ἔτος 1925 μετέφερε τὴν ἡμε-
ρίδα του εἰς Ἀθήνας, ἣ ὅποια ἦτο καὶ
ἡ ἀρτιωτέρα ὡς ἐμφάνισις. Τυγχάνει καὶ
ἐκ τῶν διαπρεπεστέρων λογοτεχνῶν, τὸ δι-
ήγημά του «Θεσσαλία» ἐσημείωσε στα-
θμὸν εἰς τὴν νεοελληνικὴν λογοτεχνίαν.

ΤΑΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΗΣ

Έγεννήθη ἐν Βόλῳ. Ἐμφερόμενος ἀπὸ
ὀμνιὰ ἰδανικά ἀφωσιώθη εἰς τὴν θερα-
πείαν τῶν Μουσῶν καὶ τὴν εἰλικρινῆ ἐξυ-
πνήρτισιν τῆς κοινωνίας. Ἡ δρᾶσις του
ὡς δημοσιογράφου εἶναι πολυσχιδῆς καὶ
καρποφόρος. Τυγχάνει διευθυντῆς τῆς
«Θεσσαλίας» ἐπὶ σειράν ἐτών. Ἐδημο-
σίευσε πλείστα ἐκλεκτὰ ἔργα μὲ τὸ ψευ-
δώνυμον «Τάκης Σαρακηνός». Διετέλεσε
Δημ. Σύμβουλος τοῦ Δήμου Παγασῶν.

ΖΩΣΙΜΑΣ ΕΣΦΙΓΜΕΝΙΤΗΣ

Ἐξ Ἁγίου Λαυρεντίου. Ἐκ τῶν λογίων
υποναχῶν ἐξεδίδεν ἐν Βόλῳ ἐπὶ σειράν
ἐτῶν τὸ περιοδικὸν «Προμηθεύς», εἰς τὸ
ὁποῖον ἔχει δημοσιεύσει πλείστα ἱστορικά,
ἀρχαιολογικά καὶ λαογραφικά κειμήλια
περὶ Θεσσαλίας. Ἡ δρᾶσις τοῦ μοναχοῦ
τούτου ὑπῆρξε πολυσχιδῆς, ἡ δὲ θέλησις
μεγίστη κατάρθρωσε δὲ νὰ καταρτισθῇ
γραμματικῶς ἀπὸ το 33 ἔτος τῆς ἡλικίας
του, ὁπότε μετέθη εἰς τὸ Ἅγιον Ὅρος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ

Ἐξ Ἁγίου Λαυρεντίου. Μετὰ τὰς σπου-
δὰς του ἐπεδόθη εἰς τὴν δημοσιογραφίαν,
εἰς ἣν ἐπὶ τεσσαρακονταετίαν ἠγωνίσθη
πότε ἐκδίδων ἰδίαν ἡμερίδα καὶ πότε
ἀρθρογραφῶν εἰς πλείστας ἡμερίδας τῆς
Θεσσαλίας. Διέμενεν ἐπ' ἀρκετὸν εἰς Αἴ-
γυπτον ἔνθα ἐξέδιδε διάφορα περιοδικά.
Ἐλαβε μέρος εἰς τὴν ἐπαναστάσιν τοῦ
1878 καὶ συνέγραψε πλείστα ἱστορικά δι-
θλία. Ἀπέθανεν ἐν Θεσσαλονικῇ τῷ 1931.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΚΟΥΡΤΟΥΒΙΚ

Έγεννήθη εἰς Ἀθήνας. Ἐγκαταστάθει
εἰς Βόλον τῷ 1906 ἐξέδωκε τὴν ἡμε-
ρίδα «Κήρυξ». Ἡ δρᾶσις του ὑπῆρξε ἀπὸ
πάσης ἀπόψεως κοινωφελῆς καὶ ἐθνικῆς.
Διὰ τοὺς δημοσιογραφικοὺς του ἀγῶνας
κατεδιώχθη ἐπανειλημμένως. Καίτοι ξέ-
νος ἠγάπησε τὴν Θεσσαλίαν ὡς ἰδιαιτέραν
πατρίδα του καὶ ἐργάσθη διὰ τὴν πρό-
δον καὶ τὴν κοινωνικὴν ἐξύψωσιν αὐ-
τῆς. Ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις τῷ 1929.

ΚΩΣΤΑΣ ΧΑΛΚΙΑΣ

Έγεννήθη εἰς Πορταριάν τοῦ Πηλίου τὸ
1873. Μετὰ τὰς ἐγκυκλίους του σπουδὰς
ἐν Πορταρίᾳ καὶ Βόλῳ μετέθη εἰς Χάλ-
κην καὶ ἐπεράτωσε τὰς σπουδὰς εἰς τὴν
ἐκεῖ Ἐμπορικὴν Σχολήν. Μετὰ τὰς σπου-
δὰς του ἐπεδόθη εἰς τὴν δημοσιογραφίαν
καὶ ἐξέδωκεν ἐν Βόλῳ τὰς ἡμερί-
δας «Δημητριάδα» καὶ «Πρόδοον» καὶ
εἰτα διετέλεσε διευθυντῆς τῶν ἡμε-
ριδῶν «Προμάχου» καὶ «Πανθεσσαλικῆς».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΪΤΟΠΟΥΛΟΣ

Έγεννήθη εἰς Μακρυνίταν τοῦ Βόλου
τῷ 1903. Ἐσπούδασε νομικά καὶ μαθη-
ματικά καὶ ἐδίδασκεν ὡς καθηγητὴς εἰς
τὴν Ἐμπορικὴν Σχολὴν Βόλου. Ἀπὸ τοῦ
1919 ἐπιδοθεὶς εἰς τὴν δημοσιογραφίαν
ἐργάσθη εἰς ὅλας τὰς ἐν Βόλῳ ἡμερί-
δας. Τῷ 1921 ἐξέδωκε ἐν Βόλῳ τὴν «Ερ-
γατικὴν» καὶ τὰ «Θεσσαλικά Χρονικά»
(1926). Ἀπὸ τοῦ 1923 ἐγκαταστάθει εἰς
Ἀθήνας ἐργάζεται εἰς πολλὰς ἡμερίδας.

ΣΤΑΜΑΤΗΣ Κ. ΔΕΛΑΚΩΤΣΟΣ

Έγεννήθη ἐν Λαρίσῃ τῷ 1908. Μετὰ τὰς
σπουδὰς του ἐπεδόθη εἰς τὴν δημοσιο-
γραφίαν. Ἀπὸ τοῦ 1926 ἐργάζεται ὡς
συντάκτης τῶν ἡμεριδῶν Λαρίσης καὶ
Βόλου καὶ εἰς πλείστας ἀθηναϊκὰς ἡμε-
ρίδας ὡς ἀναποκριτῆς ἐν Θεσσαλίᾳ.
Ἡδη ἀπὸ πενταετίας ἐγκατεστάθη εἰς
Βόλον καὶ εἶναι ἀρχιουυντάκτης τῆς ἐκεῖ
ἐκδομένης ἡμεριδος «Νέα Ἑλλάς».
Πρόεδρος τῆς Ἐνώσ. Συντακτῶν Βόλου.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν Ζαγοράῃ τοῦ Πηλίου τῷ 1888. Ἐσπούδασεν ἐν τῷ Γυμνασίῳ Βόλου, ἐν τῷ Ἀμερικαν. Κολλεγίῳ Σμύρνης, τῇ Σκωτικῇ Σχολῇ Ἀλεξανδρείας καὶ ἐν τῷ Κολλεγίῳ τῆς ἐν Ἀσιούτ τῆς Ἀνω Αἰγύπτου Ἀμερικαν. Ἰεραποστολῆς. Ὡς ἰδιαιτέρως ἐπεδόθη εἰς τὴν ἑλὴν. φιλολογίαν. Ἐδημοσίευσεν πολλὰ ἐκλεκτὰ ἱστορικά ἔργα, οἱ δὲ κριτικοὶ ἠσυχολήθησαν μετ' ἐνθουσιασμοῦ δι' αὐτά.

ΚΩΝΣΤ. Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν Ζανορᾷ τοῦ Πηλίου τῷ 1880. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐγκυκλίων σπουδῶν μετέβη εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὅπου παραλλήλως πρὸς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ἄλλην ἐν γένει κοινωνικὴν του δρᾶσιν θεραπεύει ἐπιτυχῶς καὶ τὰς Μούσας. Μὲ τὸ ψευδώνυμον Πέτρος Μάγνης ἔχει δημοσιεύσει πλεῖστα ἐκλεκτὰ ποιήματα. Διακρίνεται διὰ τὰ ἀνώτερα πατριωτικά καὶ ἀνθρωπιστικά αὐτοῦ αἰσθήματα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΑΝΤΟΣ

Ἐγεννήθη εἰς Ζαγοράν τοῦ Πηλίου καὶ μετὰ τὰ ἐγκύκλια μαθήματα ἐπίδοθαι εἰς τὴν δημοσιογραφίαν ἐργάσθη ἐπὶ σειράν ἐτῶν εἰς τὴν ἐν Βόλῳ ἐφημερίδα «Ταχυδρόμος». Ἰδρυσεν ἐν Βόλῳ τὴν ἐφημερίδα «Θεσσαλικὸς Τύπος» καὶ ἠγωνίσθη σθεναρῶς ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς Θεσσαλίας καὶ τῶν ἀγροτῶν. Ἡ πολυετής δρᾶσις του ὡς δημοσιογράφου ὤφηξε πολυσχιδῆ καὶ καρποφόρα.

ΚΑΛΛΙΟΠΗ Κ. ΠΑΝΤΟΣ

Ἐγεννήθη μὲν ἐν Ρωσίᾳ, ὑπανδρεύθη δὲ τὸν ἐκ Ζαγοράς Κωνστ. Πάντον δημοσιογράφον. Διδάκτωρ τῆς φιλολογίας ἐπεδόθη εἰς τὴν δημοσιογραφίαν καὶ κατέλαβε ἐξέχουσαν θέσιν μεταξύ τῶν Ἑλληνίδων δημοσιογρᾶφων. Διηύθυνε τὴν ἐν Βόλῳ ἐκδιδόμενην ὑπὸ τοῦ συζύγου τῆς ἐφημερίδα «Θεσσαλικὸς Τύπος» καὶ διεκρίθη εἰς τὴν συγγραφὴν πρωτοτύπων ἔργων. Μετέφρασε καὶ ἔργα ξένων συγγραφέων.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΜΑΚΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν Πορταριάῃ Βόλου. Περαιώσας τὰς ἐγκυκλίας σπουδὰς του ἐν Βόλῳ ἐνεγράφη εἰς τὴν σχολὴν Νομικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Εἰργάσθη εὐδοκίμως εἰς ἐφημερίδας τοῦ Βόλου καὶ τῆς Θεσσαλονίκης, ἀσχοληθεὶς ἰδιαιτέρως μὲ τὴν λαογραφίαν. Πλεῖστα λαογραφικὰ σημειώματα καὶ ἄρθρα του ἐδημοσιεύθησαν εἰς ἐφημερ. καὶ περιοδικά.

ΦΑΙΔΩΝ ΑΙΚ. ΜΑΚΡΗΣ

Ἐγεννήθη εἰς Λάρισαν τὸ 1907. Μετὰ τὰς ἐγκυκλίας του σπουδὰς ἐπεδόθη εἰς τὴν δημοσιογραφίαν καὶ ἐξειρίθη εἰς ἓνα ἐκ τῶν καλυτέρων δημοσιογρᾶφων τῆς Θεσσαλίας. Ἐγκαταστάθεις εἰς Βόλον εἰργάσθη εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς ἐν Βόλῳ ἐκδιδόμενας ἐφημερίδας. Ἀσχολούμενος μὲ τὴν φιλολογίαν ἐδημοσίευσεν ἐπιτυχῶς ἀξιόλογα ποιήματα εἰς φιλολογικὰ περιοδικὰ τῶν Ἀθηνῶν καὶ Ἐπαρχιῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Ἐκ τῶν πρώτων ἀθλητῶν τῆς Θεσσαλίας. Εἰργάζετο ὡς ὑπάλληλος εἰς τοὺς Θεσσαλικοὺς Σιδηροδρόμους καὶ εἶχεν ἀναμιχθῆ ἀπὸ ἐτῶν εἰς ὅλην τὴν ἀθλητικὴν κίνησιν τῆς Θεσσαλίας λαθὼν μέρος εἰς ὅλους τοὺς ἀγῶνας. Χαρακτήρ εὐθύς καὶ γλυκομίλητος ἠγαπάτο παρὰ πάντων καὶ ἐξετιμᾶτο παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ τοῦ Βόλου. Ἀπέθανεν ἐν Βόλῳ τὸ 1936 ἐκ σιδηροδρομικοῦ ἀτυχήματος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΥΛΩΝΑΣ

Ἐκ Βόλου, ἐκ τῶν χαρακτήρων ἔκεινον ποὺ διὰ τῆς ἐπιβολῆς των καταλαμβάνουν ἐξέχουσαν θέσιν ἐν τῇ κοινωνίᾳ. Κατὰ τοὺς πολέμους τοῦ 1912-1913 ἠκολούθησε τὸ ἐθελοντικὸν σῶμα τοῦ ἐκ Κρήτης ὀπλαρχηγοῦ Γεωργίου Κατεχάκη καὶ ἔλαθε μέρος εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας ἐκ τῶν ἀτάκτων σιφῶν τοῦ Μπεκῆρ Ἀγᾶ. Διετέλεσε Δημ. Σύνεδρος τοῦ Δήμου Παιτσῶν.

ΑΡΓΥΡΗΣ Γ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ἐγεννήθη ἐν Πορταριάῃ τοῦ Πηλίου τῷ 1895. Τῷ 1913 εἰσῆλθον εἰς τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν τῶν Εὐελπίδων. Κατὰ τὴν ἐπιστράτευσιν τοῦ 1915 ἐξῆλθε μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ πεζικοῦ. Ἀνακληθεὶς δὲ τῷ 1916 εἰς τὴν σχολὴν, ἐπεράτωσε τὰς σπουδὰς του καὶ κατετάχθη εἰς τὸ πυροβολικόν. Ἐλαθε μέρος εἰς ὅλας τὰς μάχας τῆς Μ. Ἀσίας ὡς λοχαγός, ἐφρονεῖτο κατὰ τὴν ἐπισθοχώρησιν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Π. ΑΡΓΥΡΗΣ

Υἱὸς τοῦ διακεκριμένου ἐν Αἰγύπτῳ παρὰ τοῖς Μικτοῖς δικαστηρίοις Πηλειορίτου (ἐκ Πορταριάς) δικηγόρου Περικλέους Ἀργύρη. Ἀπόφοιτος τῆς ἐν Καίρῳ ἀγγλικῆς ἀεροπορικῆς σχολῆς, κατετάχθη εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἀεροπορίαν, εἰς ἣν διεκρίθη κατὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον. Ἀποστρατευθεὶς δὲ μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ πλωτάρχου ἀεροπορίας νῦν διευθύνει ἐργοστάσιον Μεταξοβιομηχανίας.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΚΑΪΜΠΑΪΛΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν Μακρινύτῃ τοῦ Πηλίου τὸ ἔτος 1869. Ἀκολούθησε τὸ στρατιωτικὸν στάδιον ἐξῆλθε τῆς σχολῆς ἀνθυπολοχαγὸς τὸ ἔτος 1899. διέτρεξε δὲ οὓς τοὺς βαθμοὺς τῆς στρατιωτικῆς ἱεραρχίας μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀντιστρατήγου τὸ ἔτος 1929. Ἐλαβε μέρος εἰς τὸν πόλεμον τοῦ 1897, εἰς τοὺς πολέμους 1912 καὶ 1913, ὡς διοικητὴς λόχου καὶ διοικητὴς τάγ-

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΡΘΕΝΗΣ

Ἐγεννήθη εἰς Ἄνω Βόλον τὸ 1870. Ἦκο-
λούθησε τὸ στρατιωτικὸν στάδιον εἰσελθὼν
εἰς τὴν Σχολὴν τῶν ὑπαξιωματικῶν, ἐκ τῆς
ὁποίας ἐξῆλθε μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀνθυπο-
λοχαγού. Ἐλαβε μέρος εἰς τὸν πόλεμον τοῦ
1912 ὡς λοχαγὸς καὶ ἐτραυματίσθη εἰς τὴν
μάχην τοῦ Σαρανταπόρου. Ἐτίμηθη μὲ τὸ
μετάλλιον τῆς Στρατιωτικῆς ἀξίας, μὲ τὸν
Χρυσὸν Σταυρὸν τοῦ Σώτηρος, μὲ τὸν
Ταξιάρχην Ἱερωγίου τοῦ Α' καὶ μὲ τὸ Γαλι-
κὸν παράσημον τῶν ἱπποτῶν τῆς Λεγεώ-
νος τῆς τιμῆς. Ἀποστρατεύθη Ὑποστράτηγος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΟΡΜΠΑΣ

Ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις. Θεσσαλὸς τὴν κατα-
γωγὴν. Ἀποφοίτησε τῆς Σχολῆς τῶν Ἑλλη-
νικῶν κατετάγη εἰς τὸ πυροβολικόν. Ἀργό-
τερον συνεπληρώσε τὰς σπουδὰς του ἐν Γαλ-
λίᾳ καὶ Βελγίῳ. Μετέσχε τῆς ἐκστρατείας
τοῦ 1878 καὶ τῶν συμπλοκῶν τοῦ 1886, κατὰ
δὲ τὸν πόλεμον τοῦ 1897 ὑπηρετήσεν ὡς ἀρ-
χήγος μοίρας πεδίου πυροβολικοῦ ἐν τῇ
στρατιᾷ τῆς Θεσσαλίας. Τῷ 1909 ὡς συνταγ-
ματάρχης ἀνέλαβε τὴν ἡγεσίαν τοῦ Στρα-
τιωτικοῦ συνδέσμου καὶ ἐκήρυξε τὴν στρα-
τιωτικὴν στάσιν τὴν ἑσπέραν 15 Αὐγούστου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΗΜΟΝΑΡΑΣ

Ἐγεννήθη ἐν Ἀγίᾳ Ὁνοφρίᾳ τοῦ Ἄνω
Βόλου. Ἐφοίτησε εἰς τὴν Σχολὴν Ὑπαξιω-
ματικῶν καὶ ὅταν ἔγινεν ἀξιωματικὸς, πα-
ριτήθη διὰ νὰ μετᾷσῃ ἐνεργῶς τοῦ Μακε-
δονικοῦ ἀγώνος ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Κασ-
τάν-Τοάρας. Μετέσχε εἰς τὴν ἐκστρατείαν
τοῦ 1912—1913 εἰς τὴν πολιορκίαν τῶν Ἰ-
ωαννίνων ὡς ἀρχηγὸς τῆς μοίρας πολυβόλων
τοῦ εὐζωνικοῦ καὶ εἰτα κατὰ τὸν Βουλγα-
ρικὸν πόλεμον καὶ τέλος εἰς Μικρὰν Ἀσίαν
ὡς συνταγματάρχης, ὅπου ἔπαθεν ἡ ὀφθαλ-
μία του. Ἀπέβησε ἐν Γερμανίᾳ τὸ ἔτος 1922.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Ἐγεννήθη ἐν Βόλῳ τῷ 1887. Ὡς ἐφεξὲς
ἀνθυπολοχαγὸς ἔλαβε μέρος εἰς τὸν Ἑλλη-
νοτουρκικὸν καὶ Ἑλληνοβουλγαρικὸν πόλε-
μον μονιμοποιηθεὶς τὸ ἔτος 1914. Συμμετέ-
σχε τῶν επιχειρήσεων τῆς Μικρασιατικῆς ἐκ-
στρατείας 1917—1922 ὁπρὸς τὸν εἰς τὴν ἀνε-
ξάρτητον Μερρχίαν μέχρι τῆς καταστροφῆς
τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Διετέλεσε Διοικητὴς τοῦ
5ου Πίε. Σὺντάγματος Τρικάλων ἐνθα ἔλα-
βε μέρος εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Ἑορτασμοῦ
τῆς πεντηκονταετηρίδος. Ἐτίμηθη διὰ πολλῶν
παρασῶμων. Ἀποστρατεύθη Ὑποστράτηγος.

ματος. Εἰς τὸν Ἑθνωπαϊκὸν πόλεμον
τοῦ ἔτους 1918 ὡς διοικητὴς συντάγ-
ματος καὶ εἰτα τῆς Μικρασιατικῆς
ἐκστρατείας ὡς διοικητὴς Συντάγμα-
τος—Ἀρχηγὸς πελικοῦ—Διευθυντὴς
Μερρχίας. Ἐκ τῶν διαπρεπεστέρων
Θεσσαλῶν στρατηγῶν. Ἐτυχε πλεί-
στον παρασῶμων διὰ τὰς πολλαπλὰς
ὁπηρεσίας ὡς προσέφερε πρὸς τὴν
πατρίδα του. Ἀποστρατεύθη τὸ 1929.

ΘΕΣΣΑΛΙΚΑ ΤΟΠΙΑ
ΤΡΙΚΚΕΡΙ
ΔΡΟΜΑΚΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ι. ΓΙΔΑΣ

Ο πρώτος Θεσσαλός ο οποίος εισήχθη εις την Στρατιωτικήν Σχολήν Εὐελπίδων, τῷ 1880, προ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Θεσσαλίας δυνάμει νόμου, ὡς υἱὸς καὶ ἔγγονος Καπεταναίων τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος. Ἐλάσθη μέρος ὡς ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ Μηχανικοῦ εἰς τὸν πόλεμον τοῦ 1897. Κατὰ τὸ 1912 ὑπῆρξεν ἐπιτελάρχης τῆς 1ης Μεραρχίας. Τῷ 1913, κατὰ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΨΙΑΡΗΣ

Ἐξ Ἀγίου Λαυρεντίου τοῦ Πηλίου. Ἠκολούθησε τὸ στρατιωτικὸν στάδιον εἰσελθὼν εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Σχολὴν τῶν Ὑπαξιωματικῶν, ἐκ τῆς ὁποίας ἐξῆλθεν ἀνθυπολοχαγὸς τὸ ἔτος 1900. Ἐλάσθη μέρος εἰς ὅλους τοὺς πολέμους διακριθεὶς διὰ τὸ θάρρος του. Ἀνῆλθε μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ ὑποστράτηγου, μετὰ τὸν ὁποῖον καὶ ἀπεστρατεύθη κατὰ τὸ ἔτος 1929. Ἐξελέγη πληρεξούσιος τῆς Ἐπαρχίας Βόλου εἰς τὴν Δ' Ἐθνικὴν Συνέλευσιν. Ἐτιμήθη λόγῳ τῶν ἐξαιρετικῶν του ὑπηρεσιῶν διὰ πλείστον παρασῆμων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ι. ΣΑΧΙΝΗΣ

Ὑπῆρξεν εἰς τῶν ἐνθουσιωδεστέρων καὶ ἡρωικωτέρων ἀγωνιστῶν τῶν τελευταίων πολέμων. Γεννηθεὶς ἐν Στενιμᾶχῳ τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας ἐγκατεστάθη ἀπὸ τῆς νεανικῆς του ἡλικίας ἐν Θεσσαλίᾳ. Κατὰ τοὺς πολέμους τοῦ 1912 καὶ 1913 διέπρεψε διὰ τὴν φλογερὰν φιλοπατρίαν του καὶ τὸν σπᾶνιον ἡρωισμόν του. Κατὰ δὲ τὰς γιγαντομαχίας Σαγγαρίου διεκρίθη ὡς διοικητὴς τοῦ 1/38 Εὐζωνικοῦ Συντάγματος. Διὰ τὰς σπανίας ἀρετάς του λατρεύεται ὑπὸ πάντων τῶν ὑπηρετησάντων ὑπὸ τὰς διαταγὰς του.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΡΓ. ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ

Υἱὸς τοῦ παλαιοῦ πολιτευτοῦ τοῦ Βόλου Ἀργυρίου Κανταρτζῆ καὶ εἰς ἐκ τῶν μάλων εὐπαιδευτῶν στρατιωτικῶν, οἵτινες διεξήγαγον τοὺς ἀπελευθερωτικοὺς πολέμους τοῦ ἔτους 1912 καὶ 1913. Ἀφοῦ προσέφερεν ὁλως ἐκτάκτους ὑπηρεσίας κατὰ τοὺς προειρημένους Βαλκανικοὺς πολέμους ἀπεσύρθη ἐκ τοῦ στρατεύματος μετὰ τὸν βαθμὸν τοῦ Συνταγματάρχου τυχὼν πλείστον παρασῆμων διὰ τὰς ἐξαιρετικὰς ὑπηρεσίας του, καὶ ἐπεδόθη ἔκτοτε εἰς τὴν ὑποδειγματικὴν καλλιέργειαν τῶν κτημάτων του.

τὴν εἰσβολὴν τῶν κομιτατζήδων τῷ ἀνετέθη ἡ Στρατιωτικὴ Διοίκησις Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ ἡ ἐκδίωξις τῶν κομιτατζήδων. Τῷ 1921, ὡς Ὑποστράτηγος ἐποθετήθη ὡς Διοικητὴς τῆς IX Μεραρχίας, κατόπιν δὲ τοῦ Νοτίου Συγκροτήματος Μεραρχιῶν, διὰ τοῦ ὁποῖου κατέλαβε τὸ Ἀφὶὸν Καραχισάρ. Ἐξελέγη δις βουλευτὴς Βόλου τὰ ἔτη 1910 καὶ 1920.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ Α. ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐκ Μακρυρράχης τοῦ Πηλίου. Περαιῶσας τῷ 1884 τὰς σπουδὰς του εἰς τὴν Νομικὴν κατετάχθη εἰς τὸν στρατὸν ὡς ἐθελοντὴς εἰς τὸ Πυροβολικόν. Φοιτήσας εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Σχολὴν Ὑπαξιωματικῶν ὠνομάσθη τῷ 1890 Ἀνθυπολοχαγὸς Πεζικοῦ. Μετάσθη τοῦ ἀτυχοῦς πολέμου 1897 λαθὼν μέρος εἰς πάσας τὰς δοθείσας μάχας. Τῷ 1912, λοχαγὸς ὢν καὶ διοικητὴς τοῦ 3ου τάγματος τοῦ 1ου Πεζικοῦ Συντάγματος ἐπληρώθη ἐκ θραυσμάτων ὁδῶς εἰς τὸν μηρὸν ἐν Σαραντοπόρῳ. Διακομισθεὶς εἰς Ἀθήνας ἀπέθανεν τῷ 1912.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΑΚΗΣ

Ἐξαιρετικῆς μορφώσεως ἠσχολεῖτο περὶ τὰ ἐκπαιδευτικά καὶ προ πενήκοντα καὶ πλέον ἐτῶν, ὅταν ἡ Αἰκατερίνη Λα-σκαρίδου εἰσήγαγεν ἐκ Γερμανίας τὸ Φρεβελιανὸν σύστημα καὶ τὸ τῶν νηπια-γωγείων, οὗτος Ἰδρυσε εἰς Πορταριάν τὸ πρῶτον νηπιαγωγεῖον ἐν Ἑλλάδι, συντηρούμενον δαπάναις τῆς οἰκογενεί-ας του. Τὴν συντήρησιν τούτου συνε-χίζουν ἔκτοτε οἱ ἀπόγονοι αὐτοῦ.

ΑΘΑΝ. ΑΘΑΝΑΣΑΚΗΣ

Ἐγεννήθη εἰς Πορταριάν τοῦ Πηλίου τῷ 1800. Ἐπιδοθεῖς εἰς τὸ ἐμπόριον ἀπέκτη-σε μεγάλην περιουσίαν. Μετέσχε τῆς ἐπι-τροπῆς, ἥτις μετέβη εἰς Κωνσταντινού-πολιν καὶ ἐπέτυχε παρὰ τοῦ Σουλτάνου τὴν ἄδειαν ὅπως κτισθῇ ἡ πόλις τοῦ Βόλου. Διετέλεσε δικαστὴς τοῦ Ἐμπορο-δικείου Βόλου «Ἀζᾶς» καὶ δημογέρων ἐν Πορταριά. Ἀπέθανεν συνεπεία ἀτυ-χήματος εἰς ἡλικίαν 67 περίπου ἐτῶν.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΧΙΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐγεννήθη εἰς Τσαγκαράδαν τοῦ Πηλίου τῷ 1833. Μεταβὰς εἰς Αἴγυπτον καὶ ἐπι-δοθεῖς εἰς τὸ ἐμπόριον ἀπέκτησε μεγά-λην περιουσίαν. Ἐδράσε πατριωτικώτα-τα κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1897, ὅτε συν-ενοηθεῖς μετ' ἄλλων ὁμογενῶν ὑπέδει-ξεν εἰς τὴν κυβέρνησιν τὴν συνέχισιν τοῦ ἀγῶνος δν θὰ ἐνίσχυον. Αἱ προσπάθειαι τοῦ ἐματαιώθησαν, ἀποτυχόντος τοῦ πολέ-μου. Ἀποθανὼν ἀφῆκεν πλείστας δωρεάς.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΑΚΗΣ

Ἐγκατασταθεὶς ἐν Αἰγύπτῳ καὶ διαπρέ-ψας ἐν τῷ ἐμπορίῳ, ἐπέστρεψεν εἰς τὴν πατρίδα του, ἣν ἐκόσμησε διὰ πλείστων κοινωνικῶν ἔργων. Ἐν Βόλῳ ἐδῶρσε τὸ «Ἀθανασάκειον Μουσεῖον», Ἰδρυσε «Σταθμὸν πρῶτων βοηθειῶν», τὴν «Φι-λαρμονικὴν Βόλου», εἰσέφερε διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ «Μαυειτηρίου». Ἐν Πορ-ταριά κατεσκεύασεν πολλοὺς δρόμους καὶ ἀνίγειρε τὸ ξενοδοχεῖον «Θεοζένοις».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΧΑΤΖΗΑΓΓΥΡΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν Βόλῳ ὅπου καὶ ἐπεράτωσε τὰς σπουδὰς του. Μετέβη εἰς Μασ-σαλίαν, ὅπου ἐσπούδασε τὰ ἐμπορικά. Ἐγκατασταθεὶς ἀρχικῶς εἰς Βόλον, ὁ-πῆρξεν εἰς ἐκ τῶν πρῶτων παραγόντων τοῦ Θεσσαλικοῦ πλούτου. Διαμένων πρό 20 ἐτῶν εἰς Ἀθήνας, κατάρθωσεν νὰ καταρτίσῃ μίαν ἐκ τῶν μεγαλυτέρων πι-νακοθηκῶν ἐν Ἑλλάδι, τὴν ὁποίαν διὰ διαθήκης ἐκληροδότησεν εἰς τὸ Ἔθνος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΝΙΣΚΕΡΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν Μακρυρράχῃ τοῦ Πηλίου τῷ 1857. Μετέβη εἰς Αἴγυπτον ἔνθα ἐπι-δοθεῖς εἰς τὸ ἐμπόριον ἀπέκτησε μεγά-λην περιουσίαν, τὴν ὁποίαν ἐχρησιμο-ποίησε εἰς κοινωνικὰ ἔργα καὶ δωρεάς δι' ὃ καὶ ἀνωμάσθη Ἐθνικὸς Εὐεργέτης. Ἰδρύσεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὸ «Κανισκέ-ρειον ὀρφανοτροφεῖον» καὶ ἀσουλὸν ἀρρέ-νων, τὸ ὅποιον στεγάζει 300 ὀρφανά καὶ διὰ τὸ ὅποιον ἐδασπάνησεν 20.000 λίρας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΨΙΔΑΣ

Ἐξ Ἀγ. Δημητρίου τοῦ Πηλίου. Ἐκ τῶν εὐεργετῶν τοῦ χωρίου, διὰ δωρεῶν του ἀποπεράτωσε τὸν ναὸν τοῦ Ἀγ. Δημη-τρίου, ἐδῶρσεν εἰς τὸ σχολεῖον πολ-λά ὄργανα καὶ μηχανήματα διὰ τὴν δι-δασκαλίαν τῶν μαθητῶν, ἐξώδευσεν ἐξ ἰδίων του δι' ἔργα ὁδοποιίας. Ἐργάζε-ται διὰ τὴν συντήρησιν ὅλων τῶν ἱδρυ-μάτων τοῦ χωρίου καὶ πρωτοστατεῖ εἰς πάσαν φιланθρωπικὴν κίνησιν τοῦ τόπου.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΤΑΡΕΛΗΣ

Ἐκ Δρακεῖας τοῦ Πηλίου. Ἀνεδείχθη δρα-στηριότατος ἔμπορος καὶ διορατικώτατος Ἐθνικὸς Εὐεργέτης. Διιδὼν πρῶτος τὴν σπουδαιότητα, τὴν ὁποίαν ἐνέχει διὰ τὴν ἐθνικὴν ἀμυναν ἡ ἀεροπορία, ἔσπευσε νὰ προσφέρῃ εἰς τὸ Ἔθνος δύο ἐκ τῶν τε-λειοτέρων βομβαρδιστικῶν ἀεροπλάνων καὶ ἔδωσεν οὕτω τὸ σύνθημα τοῦ γε-νικοῦ ἔθνικοῦ ἐράνου, ὅστις ἐνίσχυσεν ἐπαξίως τὴν ἐθνικὴν ἀμυναν τῆς χώρας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΑΡΙΣΙΑΔΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν Βουρμπιανῇ τῆς Ἠπείρου τῷ 1847. Σπουδᾶς τὰ νομικά ἐν Πα-ρισίῳ, μετέβη τῷ 1875 εἰς Κωνσταντι-νούπολιν, ἔνθα ἐπὶ δεκαπενταετίαν ἥσκη-σε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου. Τῷ 1890 ἔγκατεστάθη ἐν Βόλῳ, ἔνθα συνετέλεσε τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ κοινωνικὴν πρόδον τῆς πόλεως. Διετέλεσε πρόεδρος πλείστων Συλλόγων. Ἐδῶρσε τὴν οἰκίαν του εἰς τὸν Σύλλογον Τρεῖς Ἱεράρχαι.

ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ ΖΑΧΟΣ

Ἐγεννήθη τῷ 1877 ἐν Βόλῳ, ὅπου ἐπερά-τωσε τὰς ἐγκυκλίους σπουδὰς του. Ἐνε-γράφη εἰς τὴν ἐν Χάλκῃ Θεολογικὴν Σχολήν, ἔνθεν ἀπεφοίτησε τῷ 1901. Ἐκτός τῆς θεολογικῆς του μορφώσεως εἶχεν ἐδ-ροτάτην ἐγκυκλοπαιδικὴν μόρφωσιν καὶ ἦτο κάτοχος πλείστων ξένων γλωσσῶν. Χειροτονηθεὶς διάκονος, ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ἐν Θεσσαλίᾳ. Διετέλεσε Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

Έγεννήθη εις τὸ χωρίον Ἅγιος Γεώργιος τοῦ τέως Δήμου Νηλείας. Ἐσπούδασε φιλολογίαν ἐν τῷ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν καὶ διετέλεσε ἐπὶ πολλὰ ἔτη καθηγητὴς καὶ ἀπὸ τὸ ἔτος 1905—1910 πρῶτος Πηλιορείτης γυμνασιάρχης τοῦ γυμνασίου Βόλου. Ἐκ τῶν εὐσυνειδήτων ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν, ἐξετέλει μετ' εὐσυνειδήσεως τὸ ὕψηλόν του καθήκον καὶ ἡγαπᾶτο παρὰ τῆς κοινωνίας Βόλου.

ΚΩΝΣΤ. Ι. ΒΟΥΡΒΕΡΗΣ

Ἐκ Κατχωρίου τοῦ Βόλου. Ἐσπούδασε κλασικὴν φιλολογίαν ἐν Ἀθήναις καὶ Βερολίνῳ. Ὑπηρετήσεν εἰς γυμνάσια τῶν ἐπαρχιῶν ὡς καθηγητὴς, ἐπὶ τετραετίαν δὲ ἐν τῷ Πειραματικῷ Σχολείῳ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ἦδη εἶναι διευθυντὴς τοῦ Διδασκαλείου τῆς μέσης ἐκπαίδευσως. Ἐδημοσίευσεν πλείστας φιλογολικὰς καὶ παιδαγωγικὰς διατριβάς. Ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἑταιρείας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΨΙΑΡΡΗΣ

Ἐξ Ἁγίου Λαυρεντίου, γεννηθεὶς τῷ 1880. Ἐσπούδασε φιλολογίαν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν. Διετέλεσε διευθυντὴς τῆς ἐν Ἀμπελακίοις Μανιαρείου σχολῆς, κατόπιν δὲ διδάσας ἐν Βελεστίῳ προήχθη εἰς σχολάρχην ἐν Βόλῳ. Τῷ 1918 προήχθη εἰς καθηγητὴν γυμνασίου καὶ τῷ 1923 εἰς γυμνασιάρχην ἐν τῷ Γυμνασίῳ Ἀρρένων Βόλου τὸ ὁποῖον διηύθυνεν ἐπὶ μίαν δωδεκαετίαν.

ΚΩΝΣΤ. ΚΑΛΟΤΥΧΟΣ

Ἐκ Μηλεῶν τοῦ Πηλίου. Ἐσπούδασε φιλολογίαν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν καὶ διέτερεν ἐπιτυχῶς ὅσας τὰς βαθμίδας τῆς ἐκπαιδευτικῆς ἱεραρχίας μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ Γυμνασιάρχου ὃν κατέχει σήμερον ὑπηρετῶν εἰς τὸ ἐν Τρικκαίοις Γυμνάσιον. Ἐτακτοποίησε τὴν βιβλιοθήκην τῶν Μηλεῶν «Ἀνθίμου Γαζή-Γρηγορ. Κωνσταντᾶς» στεγαζομένην ἤδη εἰς λαμπρὸν ἴδρυμα τὸ «Ψυχῆς ἄκος».

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ι. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ἐκ Πορταριάς τοῦ Πηλίου γεννηθεὶς τῷ 1821. Ἐμαθήτευσεν παρὰ τῷ ἀείμνηστῳ σοφῷ διδασκάλῳ Γεννασίῳ. Εἶτα ἐφοίτησεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον καὶ ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τῆς φιλολογίας. Διηύθυνε τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον καὶ τῷ 1859 διωρίσθη καθηγητὴς εἰς τὸ ἐν Λαμίας Γυμνάσιον καὶ εἶτα ἐδίδασκεν εἰς διάφορα Γυμνάσια τοῦ κράτους. Ἀπέθανε τὸ ἔτος 1875 εἰς ἡλικίαν 52 ἐτῶν.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ

Ἐκ Πινκακῶν τοῦ Πηλίου. Ἐκ τῶν διαπρεπεστέρων φιλολόγων τῆς Θεσσαλίας, σπουδᾶσας τὴν φιλολογίαν εἰς τὸ ἐν Ἀθῆναις Ἑθνικὸν Πανεπιστήμιον. Ἐδίδασκεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη ὡς σχολάρχης καὶ καθηγητὴς γυμνασίου καὶ ὑπῆρξε δεύτερος Πηλιορείτης γυμνασιάρχης ἐν Βόλῳ μετὰ τὸν ἀείμνηστον Δ. Σακελλάριον. Διετέλεσε τέλος Γεν. Ἐπιθεωρητὴς σχολείων, ἀπέθανε δὲ αἰφνιδίως ἐκ συγκοπῆς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΑΣΙΚΗΣ

Ἐκ τῶν καλλιτέρων δημοδιδασκάλων τῆς Θεσσαλίας. Ὑπηρετήσας εἰς Μακεδονίαν ἐπὶ Τουρκοκρατίᾳ, κατεπολέμησεν τὴν Βουλγαρικὴν καὶ Ρουμανικὴν προπαγάνδαν ἐπὶ 19 ἔτη διακινδυνεύσας διὰ τὰ ἔθνη τῶν φρονήματα. Ἐπανελθὼν εἶτα εἰς τὴν ἐλευθέραν πατρίδα του διωρίσθη δημοδιδάσκαλος εἰς Βελεστίον ἐνθα μέχρι σήμερον ὑπηρετεῖ, ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ἀνυψώσεως τῆς ἐκπαίδευσως.

ΑΘΑΝ. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐκ Ζαγοράς τοῦ Πηλίου, ἐκ τῶν δημοδιδασκάλων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι μετὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Θεσσαλίας εἰς τὴν μητέρα Ἑλλάδα, ἐμόρφωσαν τὴν νεολαίαν ταύτης ἀρίστως ἀπὸ κοινωνικῆς ἠθικῆς καὶ πατριωτικῆς ἀπόψεως τὼν ὄντων ταύτην καὶ καταρτίσαντες τὴν γενεάν τῶν Θεσσαλοπαίδων, ἡ ὁποία ἐπετέλεσε μετ' ἐνθουσιασμοῦ τὸ καθήκον τῆς πρὸς τὴν πατρίδα κατὰ τοὺς πολέμους 1912 - 1913.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ Γ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ἐκ Δρακείας τοῦ τ. Δήμου Νηλείας. Ἐσπούδασε φιλολογίαν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν. Ὑπηρετήσας κατὰ τοὺς πόλεμους ἀπὸ τοῦ 1913—1922 ὡς ἐφεδρὸς ἀξιωματικὸς τυχὼν πολλῶν ἐπαύσεων καὶ παρασῆμων. Ἀπολυθεὶς τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ τῷ 1922, ὄρυσεν ἐν Κηφισίᾳ καὶ διευθύνει ἐκπαιδευτικὸν Λύκειον, τὸ ὁποῖον ἀπέδωκεν ἀρίστους μαθητάς. Ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἰστ. καὶ Λαογ. Ἑταιρείας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

Ἐγεννήθη ἐν Ἀνακασίᾳ τοῦ Πηλίου τῷ 1905. Μετὰ τὰς ἐγκυκλίους σπουδὰς καὶ τὰς στρατιωτικὰς τοῦ ὑποχρεώσεως ἡκολούθησε τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα καὶ ἔλαβε τὸ πτυχίον τοῦ δημοδιδασκάλου τῷ 1928. Ὑπηρετήσας ὡς τοιοῦτος εἰς τὰ Κανάλια τῆς ἐπαρχίας Βόλου ἐπὶ 4 ἐταίαν, ἐκείθεν δὲ μετετέθη εἰς τὸ 2ον δημοτικὸν σχολεῖον Βόλου ὑπηρετῶν καὶ ὡς βοηθὸς ἐπιθεωρητοῦ τῆς δημοτικῆς ἐκπαίδευσως.

ΣΠΥΡΟΣ ΚΥΡΙΤΣΗΣ

Ο πρώτος έγκατασταθείς έν Βόλῳ τῷ 1901 ειδικός χειρουργός. Έσπούδασέν έν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν. Τῷ 1897 ἦτον Ιατρός τοῦ έν τῷ Βαρδακείῳ Νοσοκομείου Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, κατόπιν ὑπηρέτησεν εἰς τόν «Εὐαγγελισμὸν» Ἀθηνῶν ὑπὸ τὸν Γαλθάνην καὶ Τσάκωναν Διετέλεσε πρόεδρος τοῦ Ἱατρικοῦ Συλλόγου Βόλου. Ἦδη ἐγκατεστάθη εἰς Ἀθήνας. Τυχάνει μέλος τῆς Ἑταιρείας.

ΑΓΗΣΙΛΑΟΣ ΒΑΡΛΑΜΙΔΗΣ

Υἱὸς τοῦ ἀειμνήστου καὶ ἐκ τῶν πρώτων Ιατρῶν τοῦ Βόλου Χρίστου Βαρλαμίδου. Έσπούδασε τὴν Ιατρικὴν έν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν καὶ έν Εὐρώπῃ ἀκολουθήσας τὸν χειρουργικὸν κλάδον. Τυχάνει εἰς ἐκ τῶν ἐπιφανέστερων χειρουργῶν τῆς Θεσσαλίας. Διετέλεσε πρόεδρος τοῦ Ιατρικοῦ συλλόγου καὶ ἀπολαύει τῆς ἀπειριόριστου ἐκτιμήσεως καὶ ἀγάπης τῆς κοινωνίας τῆς πόλεως.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΣΧΙΔΗΣ

Έγεννήθη εἰς τὸ χωρίον Ζαγορά τοῦ Πηλίου τῷ 1897. Μετά τὰς ἐγκυκλίους τοῦ σπουδᾶς έν Ζαγορᾷ καὶ Βόλῳ, ἐσπούδασε τὴν Ιατρικὴν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν καὶ εἶτα εἰς Εὐρώπην. Ἐπιστρέψας εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐγκατεστάθη εἰς Ἀθήνας ὅπου ἐξασκεῖ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Ιατροῦ. Τυχάνει ἐκ τῶν πρώτων μελῶν τῆς Ἱστορικῆς καὶ Λαογραφικῆς Ἑταιρείας τῶν Θεσσαλῶν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΤΣΟΡΟΔΗΣ

Ἱατρός ἐκ τῶν ἐπιφανέστερων τοῦ Βόλου, σπουδᾶσας τὴν Ιατρικὴν ἐπιστήμην έν τῷ Ἐθνικῷ - Καποδιστριακῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν. Διακρίνεται διὰ τὴν κοινωφελὴ δράσιν του καὶ τὴν εὐγένειαν τοῦ χαρακτήρος. Ὁ Ιατρικὸς κόσμος ἐκτιμᾷ τὰς ἐπιστημονικὰς του ἀρετὰς. Ἐξέλεξε τοῦτον πρόεδρον τοῦ Ἱατρικοῦ Συλλόγου Βόλου, τὸν ὅποιον ἐξυπηρέτησε ποικιλοτρόπως καὶ ἐπωφελῶς.

ΝΙΚΟΛ. ΠΡΙΓΚΟΣ

Έκ Ζαγορᾶς τοῦ Πηλίου. Έσπούδασε έν Ἀθήναις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ. Ἔλαβε μέρος εἰς τοὺς Βαλκανικοὺς ἀγῶνας, διευθύνων διάφορα συνεργεῖα, ἔτυχε διὰ τὰς ὑπηρεσίας του πλείστων παρασῳμων. Διηύθυνε ἐπὶ τετραετίαν τὰ ἐπιστημονικὰ ἐργαστήρια τοῦ νοσοκομείου «Εὐαγγελισμός». Ἐνήργησε τὸν γενικὸν ἐμβολιασμὸν τῶν προσφύγων Ἀθηνῶν καὶ ἐπιμελήτευσε κλινικῆς τοῦ Πανεπιστημίου.

ΡΗΓΑΣ ΒΛΑΧΟΣ

Έγεννήθη εἰς Μηλέας τοῦ Πηλίου τῷ 1889. Έσπούδασε τὴν Ιατρικὴν εἰς τὸ έν Ἀθήναις Πανεπιστήμιον λαθῶν τὸ πτυχίον τοῦ Ιατροῦ τὸ ἔτος 1909. Ἐκτοτε ἐξασκεῖ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Ιατροῦ έν Ἀθήναις, ἐνθα διαμένει. Διετέλεσε πρόεδρος τῆς έν Ἀθήνας Ἐνώσεως τῶν Βολιωτῶν καὶ Πηλιορείτῶν καὶ εἶναι ἐκ τῶν πρώτων μελῶν τῆς Ἱστορικῆς καὶ Λαογραφικῆς Ἑταιρείας τῶν Θεσσαλῶν.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΤΡΙΚΟΣ

Έκ τοῦ χωρίου Τρίκκερι τοῦ Πηλίου. Μετά τὰς ἐγκυκλίους τοῦ σπουδᾶς έν Βόλῳ ἐσπούδασε τὴν Ιατρικὴν εἰς τὸ έν Ἀθήναις Ἐθνικὸν καὶ Καποδιστριακὸν Πανεπιστήμιον. Ἔλαβε μέρος εἰς ὅλους τοὺς πολέμους ὡς ἑφεδρος Ιατρός καὶ διετέλεσε γραμματεὺς τῆς κοινότητος Τρικκέρων, ὅπου νῦν ἐξασκεῖ τὸ Ιατρικὸν ἐπάγγελμα ἀφιλοκερδῶς. Τὸ ἔργον τῆς Ἑταιρείας τὸ ἐνίσχυσε ποικιλοτρόπως.

ΓΡΑΣΥΒΟΥΛΟΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

Έξ Ἄνω Βόλου τοῦ Πηλίου. Έσπούδασε τὴν Ιατρικὴν έν τῷ Ἐθνικῷ καὶ Καποδιστριακῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν καὶ ἐξασκεῖ ἤδη τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Ιατροῦ έν Θεσσαλονικῇ, ἐνθα ἀπὸ ἐτῶν ἔχει ἐγκατασταθῇ. Ὑπηρέτησεν ὡς ἑφεδρος ἀνθυπολοχαγὸς τῶν εὐζῶνων κατὰ τὸν Βαλκανικὸν πόλεμον τοῦ 1912—1913. Διετέλεσε πρόεδρος τοῦ έν Θεσσαλονικῇ Θεσσαλικοῦ Συλλόγου «Ρήγας Φεραίος».

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΕΥΣΤΑΘΙΟΥ

Έκ τῶν ἐπιφανέστερων φαρμακοποιῶν τοῦ Βόλου, διακρινόμενος διὰ τὴν εὐγένειαν τοῦ χαρακτήρος του, τὴν εὐρείαν ἐπιστημονικὴν καὶ ἐγκυκλοπαιδικὴν μόρφωσιν του καὶ ἀπολαύων μεγάλῃς ἐκτιμήσεως παρὰ τῇ κοινῇ τῆς πόλεως καὶ ἰδίως παρὰ τῇ ἐπιστημονικῷ κόσμῳ. Ἐκλεγείας δὲ πρόεδρος τοῦ Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου Βόλου προσέφερε πλείστας ὁσας ὑπηρεσίας εἰς τοῦτον.

ΚΩΝΣΤ. ΑΡ. ΚΑΡΤΑΛΗΣ

Έκ Βόλου, μέλος τῆς πατριαρχικῆς οἰκογενεῖας Καρτάλη. Ἀγαθὸς καὶ εὐγενὴς εὐπατρίδης ἀπολαύει παρὰ τῇ κοινῇ τοῦ Βόλου μεγάλῃς ἐκτιμήσεως καὶ ἀγάπης. Ὡς πρόεδρος τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Ταμεῖου Προστασίας Πάρασων τῆς Πηλίου παρέσχε πολυτιμότητας ὑπηρεσίας, διαχειρισθεὶς τὰ δύο ἀνωτέρω ἀξιώματά του μετὰ μεγίστης ὁσας προσοχῆς καὶ ἐπιδεξιότητος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΦΟΣ

Έγεννήθη εν Άλεξανδρεία, Χίος την κα-
ταγωγήν, Δικηγορεί εν Βόλῳ ἀπὸ τοῦ
1887, ἐκλεγείς δις πρόεδρος τοῦ Δικηγο-
ρικοῦ Συλλόγου Βόλου. Τυχάνει νομι-
κὸς σύμβουλος διαφόρων Ἑταιρειῶν. Ἐ-
χρημάτισε καὶ Πρόεδρος τῆς Λιμενικῆς
Ἐπιτροπῆς. Τὸ δὲ Βελγικὸν κράτος τὸν
ἐπαρashedμοφόρησεν διὰ τὰς ὑπηρεσίας,
ὅς προσέφερεν εἰς αὐτό, ὡς ἄμισθος
Πρόξενος τοῦ Βελγίου ἐν Θεσσαλίᾳ.

ΑΛΞ. Δ. ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΗΣ

Ἐκ Ζαγοράς τοῦ Πηλίου. Ἐσπούδασε τὰ
νομικὰ καὶ διεκρίθη διὰ τοὺς πολυετεῖς
ἀγῶνας τοῦ ὑπὲρ τῆς ἀγροτικῆς τάξεως.
Διετέλεσε Πρόεδρος τοῦ Γεωργικοῦ Ἐ-
πιμελητηρίου τοῦ νομοῦ Λαρίσης, Πρόε-
δρος τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Βόλου,
μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ
Γεωργικ. Ταμείου Λαρίσης καὶ Διοικητι-
κὸς Σύμβουλος τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβου-
λίου Ἀγορονομίας τοῦ νομοῦ Λαρίσης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐγεννήθη ἐν Ἀγίῳ Λαυρεντίῳ τοῦ Πη-
λίου. Ἐκ τῶν διαπρεπεστέρων δικηγό-
ρων τοῦ Βόλου, διακρινόμενος διὰ τὴν
εὐρυτάτην μόρφωσίν του καὶ τὴν εὐγέ-
νειαν τοῦ χαρακτήρος του, διὰ καὶ ἐτι-
μῆθι κατ' ἐπανάληψιν διὰ τῆς προεδρίας
τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Βόλου. Διε-
τέλεσε μέλος τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου
Ἀγίου Λαυρεντίου καθὼς καὶ τοῦ Ἐξω-
ραϊστικοῦ συλλόγου τοῦ ἰδίου χωρίου.

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΠΑΤΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Ἐξ Ἀγίου Λαυρεντίου. Ἐσπούδασε τὰ
νομικὰ εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὸν καὶ
Καποδιστριακὸν Πανεπιστήμιον καὶ ἐξα-
σκεῖ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν τὸ ἐπάγγελμα τοῦ
δικηγόρου ἀναλαβάνων μεγάλας ὑπο-
θέσεις, ὅς ἐπιτυχῶς διαξάγει. Τυχάνει
πρόξενος τῆς Ἰσπανίας ἐν Θεσσαλίᾳ με-
έδραν τὸν Βόλον. Ἀνεμίχθη εἰς τὴν πο-
λιτικὴν καὶ συμμετέσχε τῶν συνδυασμῶν
τοῦ ἀειμνήστου φίλου του Κ. Τοπάλη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ι. ΖΑΧΟΣ

Ἐγεννήθη ἐν Βόλῳ τῷ 1886. Ἀριστοῦχος
διδάκτωρ τῆς Νομικῆς συμπληρώσας τὰς
σπουδὰς του ἐν Εὐρώπῃ, εἰδικῶς εἰς τὰς
ποινικὰς ἐπιστήμας καὶ τὴν κοινωνιολο-
γίαν. Βαθὺς μελετητὴς καὶ γνώστης τῶν
ποινικῶν καὶ κοινῶν ἐπιστημῶν, ἀγνὸς
ἰδεολόγος καὶ ρήτωρ δεινός. Ἀπὸ τοῦ
1908 ἀγωνίζεται ὑπὲρ ἐπικρατήσεως τῶν
ἀρχῶν του ἐν Βόλῳ καὶ ἤδη ἐν Θεο-
σσαλονίκῃ ἔνθα ἀπὸ τῷ 1914 ἐγκατεστάθη.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΧΙΜΟΣ

Ἐκ τῶν ἐπιφανεστέρων δικηγόρων τῆς
πόλεως Βόλου διακρινόμενος διὰ τὴν
εὐφράδειάν του καὶ ἀπολαύων ἀγάπης
καὶ ἐκτιμῆσεως ἐκ μέρους τῆς κοινωνίας
Βόλου. Διετέλεσε Δημοσικὸς σύμβουλος
τοῦ Δήμου Παγασῶν καὶ ἐξελέγη παρὰ
τοῦ Συμβουλίου Πρόεδρος αὐτοῦ. Ἡ δρᾶ-
σις του ὡς Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμ-
βουλίου Παγασῶν ὑπῆρξε καρποφόρος
διὰ τὰ πολλαπλὰ ζητήματα τῆς πόλεως.

ΚΩΝΣΤ. ΑΙΓΙΑΛΕΙΔΗΣ

Ἐκ Σκιάθου. Ἐσπούδασε τὰ νομικὰ ἐν
Ἀθήναις. Ἐγκατεστάθη ἐν Βόλῳ ἔνθα
ἐξήσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου
ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν. Ἀνὴρ μὲ μεγάλα ἠθικά
καὶ ἐπιστημονικά προσόντα ἐξετιμᾶτο
καὶ ἡγαπάτο παρὰ τῆς κοινωνίας τοῦ
Βόλου. Ἡ δικηγορικὴ του φήμη ἐξήλ-
θε τὰ ὅρια τῆς περιφέρειας του καὶ ἀ-
πέκτησε πανθεσσαλικὴν φήμην, διὸ ἀνε-
λάμβανε τὰς σπουδαιότερας ὑποθέσεις.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ

Ἐγεννήθη εἰς Βελεστίνον τοῦ Βόλου τὸ
ἔτος 1902. Μετὰ τὰς ἐγκυκλίους σπου-
δὰς του ἐν Βελεστίνῳ καὶ Βόλῳ ἐσπού-
δασε νομικὰ εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὸν
καὶ Καποδιστριακὸν Πανεπιστήμιον, ἐξ οὗ
ἐξῆλθε πτυχιούχος τῆς νομικῆς. Ἐγκα-
ταστάθης εἰς Ἀθήνας ἐξασκεῖ τὸ ἐπάγ-
γμα τοῦ δικηγόρου λίαν ἐπιτυχῶς.
Τυχάνων δὲ μέλος τῆς Ἑταιρείας συν-
τείνει εἰς ἐπιτέλειον τῶν σκοπῶν τῆς.

ΙΩΑΝΝΗΣ Ε. ΓΚΛΑΒΑΝΗΣ

Ἐγεννήθη εἰς Βόλον. Ἐσπούδασε τὰ ἐγ-
κύκλια μαθήματα εἰς τὸ Γυμνάσιον τῆς
πόλεως ταύτης καὶ εἰτα ἐσπούδασε τὰ
νομικὰ εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὸν καὶ
Καποδιστριακὸν Πανεπιστήμιον. Μεταθὰς
δὲ εἰτα εἰς Βερολίνον, μετέσχε ἐκδρομῆς
τοῦ Πανεπιστημίου ἀνὰ τὰς Σκανδιναυί-
κας χώρας. Τέλος ἔτυχε πτυχίου διδά-
κτορος τοῦ Πανεπιστημίου τούτου, ἀπο-
πιάσας συγχαρητήρια τῶν καθηγητῶν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΠΑΝΤΑΖΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐγεννήθη εἰς Μούρεσι τοῦ Πηλίου. Με-
τὰ τὰς ἐν Βόλῳ ἐγκυκλίους σπουδὰς του
φοιτήσας εἰς τὸ Ἐθνικὸν καὶ Καποδι-
στριακὸν Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν ἔλαβε
τὸ πτυχίον του μὲ ἀρίστα. Εἰτα μετέβη
εἰς Γερμανίαν πρὸς τελειοποίησίν του.
Ἐλαθε μέρος εἰς τὴν ἐκδρομὴν τοῦ Πα-
νεπιστημίου Βερολίνου εἰς τὰς Σκανδι-
ναυικὰς χώρας. Ἐτυχε τέλος πτυχίου
διδάκτορος διαπρέψας εἰς τὰς ἐξετάσεις.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΖΑΧΟΣ

Έλκων τὸ γένος ἐκ Σιατιστῆς Μακεδονίας ἐγεννήθη τὸ 1879 ἐν Βόλῳ. Ἐπιδείξας παιδιόθεν ἐξαιρετὸν καλλιτεχνικὸν τάλαντον, ἀμα τῇ περατῶσει τῶν Γυμνασιακῶν σπουδῶν τοῦ ἀπεστάλη εἰς Παρίσιους, ἔνθα ἐξῆλθεν ἀριστοῦχος τῆς ἀρχιτεκτονικῆς Ecole Special d'architecture. Λόγῳ τοῦ ἐξαιρετικοῦ καλλιτεχν. τάλαντου τοῦ ἐτιμήθη διὰ διαφόρων διπλωμάτων καὶ παρασήμων ἐλληνικῶν τε καὶ ξένων.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΑΡΑΘΥΡΗΣ

Ἐξ Ἁγίου Λαυρεντίου τοῦ Πηλίου. Μετὰ τὰς ἐν Βόλῳ καὶ Ἀθήναις ἐγκυκλίους σπουδὰς τοῦ ἐτελειοποιήθη εἰς ἀνωτάτην τεχνικὴν σχολὴν τοῦ Μοναχοῦ. Ἐπιστρέψας εἰς τὴν Ἑλλάδα τῷ 1920, προσελήφθη ὡς μηχανικός εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας, ὅπου παρέμεινε μέχρι τοῦ 1923. Ἀπὸ τοῦ 1924 διευθύνει τὸ τμήμα Μελετῶν τῆς ἐν Ἀθήναις τεχνικῆς Ἑταιρείας «Γενικὴ Ἑταιρεία Κατασκευῶν».

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΑΥΡΑΝΤΩΝΗΣ

Ἐκ Ζαγοράς τοῦ Πηλίου. Μετὰ τὰς ἐγκυκλίους σπουδὰς τοῦ ἐν Ζαγορᾷ καὶ Βόλῳ, ἐσπούδασεν ὡς ὑπότροφος ἐκ τῶν κληροδοτημάτων Κρήτικῆ, ἀνηγορεύθη δὲ διδάκτωρ τῶν Μαθηματικῶν καὶ εἰτα ἀπεστάλη εἰς Γερμανίαν, ὅπου εἰδικεύθη εἰς τὴν ἠλεκτρολογίαν. Διηύθυνε ἐπὶ πολλὰ ἔτη τὴν ἐν Βόλῳ Ἡλεκτρικὴν Ἑταιρείαν. Μέλος τῆς Ἱστορικῆς καὶ Λαογραφικῆς Ἑταιρείας τῶν Θεσσαλῶν.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

Ἐκ Δρακείας τοῦ Πηλίου. Μετὰ τὰς ἐγκυκλίους τοῦ σπουδὰς καὶ τὰς ἐν τῷ στρατῷ ὑποχρεώσεις τοῦ, διωρίσθη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Ἠσχολήθη μὲ τὰ ζητήματα τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων καὶ κατάρθωσε νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἱδρύσιν τοῦ Ταμείου Προνοίας Δημ. Ὑπαλλήλων, εἰς ὃ μέχρι σήμερον ὀνηρετεῖ. Ἐτιμήθη διὰ τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ Β' Τάγματος Γεωργίου τοῦ Α'.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΡΘΕΝΗΣ

Ἐκ Βόλου. Ἐσπούδασε τὰ νομικὰ ἐν Ἀθήναις καὶ ἠκολούθησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ συμβολαιογράφου. Ἀπὸ ἐτῶν ἐγκατεστάθη εἰς Θεσσαλονίκην. ἔνθα ἐξασκεῖ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ συμβολαιογράφου ἐνδιαφερόμενος διὰ τοὺς ἐν Θεσσαλονίκῃ Θεσσαλοὺς, δι' ὃ καὶ ἐξελέγη πρόεδρος τοῦ Συλλόγου «Ὁ Ρήγας Φεραίος» παρέχων πλείστας ὁσας ἐκδουλεύσεις εἰς τοὺς ἐκεῖ ἐγκατεστημένους Θεσσαλοὺς.

ΘΩΜΑΣ ΧΡΗΣΤΟΖΗΣΗΣ

Ἐκ Πρεμετῆς τῆς Βορείου Ἠπείρου. Ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας ἐγκατεστάθη εἰς Βόλον πλησίον τοῦ θεῖου τοῦ Ζωσιμά Χρηστοζήσης, παρὰ τοῦ ὁποῦ ἀπεστάλη εἰς Ἀγγλίαν ὅπου καὶ ἐσπούδασεν. Ἐπιστρέψας δὲ μετὰ τὰς σπουδὰς τοῦ εἰς Βόλον διηύθυνε τὰς ἐργασίας τοῦ γαιανθρακουργοῦ οἴκου Χρηστοζήσης διαδεχθεὶς καὶ τὸν τῷ 1923 θανόντα θεῖον τοῦ Ζωσιμᾶ Χρηστοζήσης παρ' οὗ καὶ υἱοθετήθη.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΑΓΑΛΙΩΤΗΣ

Ἐκ Βόλου. Ἐγκατεστημένος ἀπὸ ἐτῶν εἰς Ἀθήνας ἐπεδόθη μετὰ τὰς σπουδὰς τοῦ ἐν Εὐρώπῃ εἰς τὴν ἀνθοκομικὴν, πρὸς τὴν ὅποισιν ἔτρεφε μεγάλην ἀγάπην. Τὰ πρότυπα ἀνθοκήπια τοῦ καὶ ἐπιστημονικῇ παρατήρησιν τοῦ ἐπὶ δῶν τῶν ζητημάτων τῆς ἀνθοκομίας κατέστησαν τοῦτον γνωστὸν ἀνὰ τὸ Πανελλήνιον. Διατελεῖ μέλος τῆς Ἱστορικῆς καὶ Λαογραφικῆς Ἑταιρείας τῶν Θεσσαλῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΡ. ΜΙΧΑΙΡΙΤΣΑΣ

Υἱὸς τοῦ ἀειμνήστου Χρηστάκη Μαχαίριτσα, ἐγεννήθη ἐν Βόλῳ τῷ 1898. Ἀπεφοίτησε, ἀριστεύσας ἐκ τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς Βόλου καὶ ἐγκαταστάθει εἰς Ἀθήνας ἀπὸ θετίας, κατέχει ἀρίστην θέσιν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ προσωπικῷ τῆς Ἑταιρείας Ζυθοποιίας Καρόλου Φίξε, ἐκτιμώμενος διὰ τὸν ἀκέραιον χαρακτήρα τοῦ. Τυχγάνει μέλος τῆς Ἱστορικῆς καὶ Λαογραφικῆς Ἑταιρείας τῶν Θεσσαλῶν.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν Ἁγίῳ Λαυρεντίῳ τοῦ Πηλίου τῷ 1840. Τὰ πρῶτα μαθήματα διήκουσεν ἐν τῇ γενετρίᾳ τοῦ. Ἀκολούθως μετέβη ἐν νεαρᾷ ἡλικίᾳ εἰς Χίον, Σμύρνην, Κωνσταντινούπολιν καὶ Ἀθήνας, ὅπου καὶ παρηκολούθησε μαθήματα θεολογίας. Ἐπιστρέψας εἰς Ἅγιον Λαυρέντιον ἐχειροτονήθη ἱερεὺς, ἀφοσιωθείς δὲ εἰς τὴν ἀνατροφήν τῶν δύο υἱῶν τοῦ, ἀπέθανεν, ἀφοῦ εἶδε αὐτοὺς ἐπιστήμονας.

ΠΑΥΛΟΣ ΜΟΥΤΟΓΙΑΝΝΗΣ

Ἐξ Ἁγίου Λαυρεντίου. Νεώτατος ἐχειροτονήθη ἱερεὺς καὶ προήχθη εἰς οἰκονόμον. Ἐποίμανεν ἐπὶ μίαν 50ετίαν τὴν κοινότητά του πατρικῶτατα. Ἐξῶντας τῷ 1897 ἐπὶ κεφαλῇ τῶν συγχωριανῶν τοῦ τὴν ληστοσυμμορίαν τοῦ Καπετάν Βασίλη, ἡ ὁποία ἐπέδραμεν εἰς τὸ χωρίον καὶ ἠχμαλύνει τὴν κόρην τοῦ Δ. Θεοδοσιάδου Ἐλένην, ἣν καὶ ἀπλευθέρωσε φονευθέντων, δύο ἐκ τῶν ἀρχηγῶν.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΑΧΟΣ

Έκ Σιατίστης της Μακεδονίας, εγκατασταθείς εις Βόλον ἐπεδόθη εἰς τὸ ἐμπόριον. Χαρακτήρ εὐκρινὴς καὶ ἀκέραιος, ἀπέκτησε τὴν ἐκτίμησιν παρὰ τῇ κοινῶνι Βόλου καὶ τῷ ἐμπορικῷ κόσμῳ δι' ὃ καὶ ἐξελέγη πρόεδρος τοῦ Ἐμπορ. Συλλόγου. Ἡτύχησε νὰ ἴδῃ υἱοῦς κατηρτισμένους ἐπιστημονικῶς καὶ κατέχοντας ἐξέχουσιν θέσιν παρὰ τῇ κοινῶνι Βόλου. Ἀπεθάνεν ἀρκετὰ ἡλικιωμένος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΣΜΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐγεννήθη εἰς τὸ Πουρλί τοῦ Πηλίου τῷ 1855. Νέος μετέθῃ εἰς Κασαμπὰ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ὅπου ἐπεδόθη εἰς τὸ ἐμπόριον. Μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων ἐτῶν ἐπιστρέψας εἰς Βόλον ἐπεδόθη εἰς ἐργασίας ἀργυραμοιβοῦ. Κατόπιν ἐπεκτείνας τὰς ἐργασίας του ἱδρύσας τὴν Τράπεζαν Κοςμαδοπούλου. Τῷ 1912 ἱδρύσας τὴν Ἡλεκτρικὴν Ἑταιρείαν Βόλου. Προήδρευσε τοῦ Ἐμπ. συλλόγου. Ἀπεθίωσε τῷ 1912.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Φ. ΚΟΥΤΣΙΝΑΣ

Ἐκ Λαρίσης. Ἐγκατασταθείς εἰς Βόλον τῷ 1921, διεκρίθη τοσοῦτον διὰ τὴν ἐμπορικὴν τὸν ἰδιοφυῖαν καὶ τὴν ἀνθρωπιστικὴν καὶ κοινωφελῆ ἐν γένει δράσιν του, ὥστε ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς ἐν Βόλῳ ἐγκαταστάσεώς του ἐξελέγη πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου τῆς πόλεως. Διετέλεσε δημοτικός σύμβουλος τοῦ Δήμου Παγασῶν καὶ πρόεδρος πλείστων ὧσων κοινωφελῶν σωματείων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ

Ἐκ Πορταριάς τοῦ Πηλίου. Ἐμπορὸς ἐκ τῶν καλυτέρων τοῦ Βόλου. Ἀνὴρ μὲ εὐρεῖαν δράσιν καὶ μὲ ἰδεώδη ὤψηλά. Ἐκτιμᾶται παρὰ τῷ ἐμπορικῷ κόσμῳ τοῦ Βόλου, δι' ὃ καὶ ἐξελέγη πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Βόλου ἐξυπηρετήσας τὸν Σύλλογον κατὰ πολὺ. Ἀναμιχθεὶς εἰς τὴν ἀθλητικὴν κίνησιν ἐξελέγει πρόεδρος τοῦ ἀθλητικοῦ Συλλόγου τῆς πόλεως ἐξυψώσας τοῦτον κατὰ πολὺ.

ΗΛΙΑΣ ΜΑΡΟΣ

Ἐκ Μακρυνίτης. Ἐχει μεγάλην ἐγκυκλοπαίδεικὴν μόρφωσιν καὶ εἶναι βαθὺς γνώστης τῶν θρησκευτικῶν ζητημάτων. Ἐξελέγη ἀντιπρόεδρος τοῦ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ μέλος πλείστων ἄλλων σωματείων τοῦ Βόλου. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1932 διατελεῖ πρόεδρος τοῦ ἐν Βόλῳ Ἱεροσκευτικοφιλολογικοῦ Συλλόγου «Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι» σημειῶν διὰ τῆς ἀκόνου δράσεώς του μεγάλας προόδους.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΣΙΚΟΣ

Μία ἐκ τῶν συμπαθεστέρων καὶ γλυκυτέρων φυσιογνωμιῶν τοῦ Βόλου. Εἰς ἐκ τῶν ἐντιμωτέρων ἐργοσασιαρχῶν. Ἐλαβε μέρος εἰς τὸν πόλεμον τοῦ 1897 πολέμησας ἀνδρείως. Ἰδρυτὴς καὶ ἐμπυχωτὴς τοῦ σωματείου «Φιλόπρωχος Ἀδελφότης Βόλου», τὸ ὅποιον ἐπετέλεσε τοσαύτα φιλανθρωπικὰ ἔργα. Διετέλεσε πρόεδρος αὐτοῦ ἐξυπηρετήσας καὶ ἐξυψώσας τὴν ἰδέαν τῆς φιλανθρωπίας.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΠΑΪΩΝΝΟΥ

Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Ἐφέδρων Ὑπαξιωματικῶν Θεσσαλίας, εἰργάσθη ἐντατικῶς διὰ τὴν καλλιέργειαν τῆς ἰδεολογίας τῶν παλαιῶν πολεμιστῶν. Ἐδημοσίευσεν πλείστα ἀρθρα σχετικὰ μὲ τὰ δίκαια τῆς πολυπαθοῦς τάξεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ πατρίς ὀφείλει τὴν εὐρύσιν τῶν συνόρων τῆς. Διὰ τῆς ἐπιμονῆς του κατάρθωσε νὰ ἱδρυθῶν παρόμοια σωματεία εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Θεσσαλίας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΟΣΚΟΒΟΣ

Ἐκ τῶν ἐπιφανεστέρων μελῶν τῆς κοινῶνι Βόλου κατέχει καλλίστην κοινωνικὴν θέσιν. Ἀναμιχθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν ἱδρύσας ἐν Βόλῳ μετ' ἄλλων ἐπιλεκτῶν μελῶν τὸν «Πολιτικὸν ἀνορθωτικὸν Σύνδεσμον», τὸν ὅποιον ὡς πρόεδρος διηύθυνε μὲ ἐπιδεξιόσητα. Εἶτα ἱδρύσας τὴν πολιτικὴν ὀργάνωσιν τῶν φιλελευθέρων Βόλου καὶ ἐν γένει ἐξυπρέτησε τὰ συμφέροντα τῆς πόλεως κατὰ πολὺ.

ΚΩΣΤΑΣ Ν. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

Ἐς Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Βόλου, γεννηθεὶς εἰς Βόλον. Μετὰ τὰς ἐγκυκλίου σπουδὰς του ἐπεδόθη εἰς ξενοδοχειακὰς ἐπιχειρήσεις ἐν Ἀθήναις ἐνθα ἀπὸ ἐτῶν εἶχεν ἐγκατασταθῇ ὁ πατήρ του, διαδεχθεὶς τοῦτον εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ξενοδοχείου «Ἀπόλλων». Ἐκ τῶν ἱδρυτῶν καὶ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Συλλόγου Βολιωτῶν—Πηλιορείτῶν ἐν Ἀθήναις καὶ μέλος τῆς Ἱστορ. καὶ Λαογρ. Ἑταιρείας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΜΒΑΚΟΣ

Ἐγεννήθη εἰς Ἁγίον Λαυρέντιον τοῦ Πηλίου τῷ 1883. Μετὰ τὰς ἐν τῷ χωρίῳ σπουδὰς του ἐπεδόθη εἰς τὸ ἐμπόριον. Διετέλεσε Γραμματεὺς τῆς Κοινότητος Ἁγίου Λαυρεντίου. Ἀμα τῇ ἱδρύσει τῆς Ἱστορικῆς καὶ Λαογραφικῆς Ἑταιρείας τῶν Θεσσαλῶν ἐνδιεφέρθη τὰ μέγιστα περισυλλέξας καὶ ἀποστείλας τῇ Ἑταιρείᾳ πλείστα λαογραφικὰ καὶ ἱστορικὰ κειμήλια τοῦ χωρίου Ἁγίου Λαυρεντίου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

Καταγόμενος εξ ευόρου οικογενείας του Κισσού, αφού διήνυσε τὰς πανεπιστημιακὰς του σπουδὰς ἐν τῇ νομικῇ σχολῇ τῶν Ἀθηνῶν, μετέβη εἰς Εὐρώπην καὶ συνεπλήρωσε ταύτας σπουδὰς αὐτὸν συγχρόνως καὶ πολιτικὰς Ἐπιστήμας. Ἐπανελθὼν ἐξ Εὐρώπης δὲν ἠκολούθησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου ἀλλ' ἀνέμιχθη εἰς διαφόρους ἐπιχειρήσεις. Κατέλαθε ἐξέχουσαν θέσιν ἐν τῇ κοινωνίᾳ Βόλου. Διετέλεσε πρόεδρος τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς, Δημοτ. Σύμβουλος καὶ Δημαρχῶν τοῦ Δήμου Παγασῶν. Ἀπεβίωσε τῷ 1936.

ΖΗΣΙΜΟΣ Κ. ΛΙΒΑΝΟΣ

Ἐγεννήθη ἐν Βόλῳ τῷ 1878. Μετὰ τὰς ἐγκλίους σπουδὰς του ἐν Βόλῳ, ἐσπούδασε τὰ Νομικά. Ἐδικηγόρευσεν ἐν Βόλῳ ἀπὸ τοῦ 1900 μέχρι 1912, ὅποτε κατόπιν ἐπιτυχίας του ἐν διαγωνισμῷ, διωρίσθη ἑμμισθος πάρεδρος δικαστῆς, προαχθεὶς μετὰ ἔτος εἰς Πρωτοδίκην. Προήχθη εἰς πρόεδρον Πρωτοδικῶν τῷ 1914, εἰς Ἐφέτην τῷ 1917, εἰς πρόεδρον Ἐφετῶν τῷ 1929 καὶ εἰς Ἀρεοπαγίτην τῷ 1931. Εἶναι ὁ πρῶτος Θεσσαλὸς ὅστις εἰσῆλθεν εἰς τὸν δικαστικὸν κλάδον. Διετέλεσε μέλος τῆς Ἐφορείας τῆς Ἐταιρείας.

ΔΗΜΟΣΘ. ΤΣΟΥΠΛΑΚΙΔΗΣ

Ἐγεννήθη εἰς Φάρσαλα καὶ ἐπεράτωσε τὰς γυμνασιακὰς του σπουδὰς ἐν Βόλῳ, εἰτα ἐσπούδασε τὰ Νομικά εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἑθνικὸν καὶ Καποδιστριακὸν Πανεπιστήμιον. Ἐδικηγόρευσεν ἐπὶ Ζετίαν ἐν Ἀρρίσῃ καὶ τὸ ἔτος 1914 εἰσῆλθεν εἰς τὸν δικαστικὸν κλάδον, ἔνθα κατέλαθεν ἐξέχουσαν θέσιν. Ἀπετέλεσε μέλος εἰς ἀνακριτικὰ συμβούλια διὰ τὴν ἐξακρί-

θωσιν τῶν ζημιῶν παρὰ τῶν Βουλγάρων καὶ εἰτα τῶν Συμμάχων κλπ. Συγκροτηθέντος τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας διωρίσθη πάρεδρος, τὸ 1935 προήχθη εἰς Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας. Ἐτιμήθη διὰ τοῦ παρασήμου τοῦ Ταξιάρχου τοῦ Φοίνικος. Ὡς δικηγόρος ἐν Ἀρρίσῃ ἐξέδωκε περισοῦδαστον μελέτην ὑπὸ τὸν τίτλον «τὶς ὁ Δικηγόρος;» καὶ ἄλλας μελέτας.

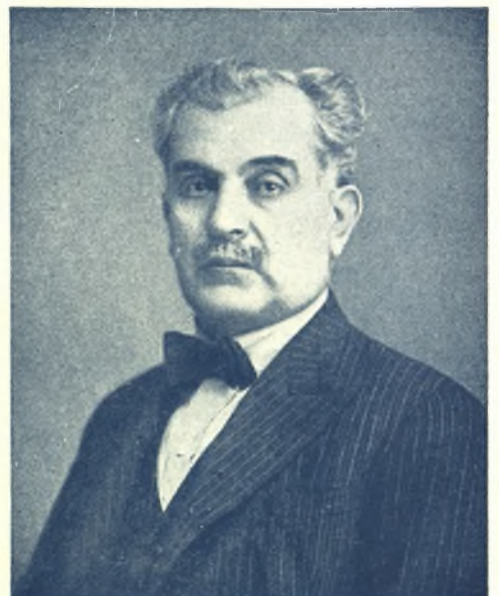

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ἐγεννήθη τῷ 1880. Περαιώσας τὰς σπουδὰς του ἐν τῇ Ἱατρικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, μετέβη εἰς Παρισίους, ἔνθα παρέμεινε ἐπὶ τριετίαν πρὸς συμπλήρωσιν τῶν σπουδῶν του εἰδικευθεὶς εἰς τὸν κλάδον τῶν οὐροποιητικῶν καὶ δερματικῶν νοσημάτων. Ἐγκατασταθεὶς εἰς Βόλον ἐργάζεται εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν μεταξὺ τῶν συναδέλφων του, ἐπισκέπτεται δὲ τακτικὰ τὰς κλινικάς τῆς Εὐρώπης. Ἐχρημάτισε μέλος τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Ταμείου Ὀδοποιίας, Δημ. Σύμβ. καὶ Δημαρχῶν τοῦ Δήμ. Παγασῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ἐξ Ἀγίου Γεωργίου Βόλου καταγόμενος, ὑπηρέτησεν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ὡς σχολάρχης εἰς τὴν Ἱδιαιτέραν πατρίδα του καὶ μετὰ ταῦτα ὡς καθηγητῆς εἰς τὰ Γυμνάσια Βόλου καὶ Ἀρρίσας, διηύθυνε δὲ ἐπὶ 15ετίαν τὸ Γυμνάσιον Θηλέων Βόλου. Τυχάνων εἰς τὸν δεξιωτέρων χειριστῶν τοῦ λόγου καὶ τῆς γραφίδος, ἐπρωστάτησεν ἀείποτε μετὰ σπανίου ἐνθουσιασμοῦ εἰς πᾶσαν πατριωτικὴν κίνησιν. Τυχάνει ἐκπρόσωπος τῆς Ἐταιρείας ἐν Βόλῳ παρέχων διὰ τῆς πολυτίμου συμβολῆς του ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ Ι. ΖΙΦΟΥ

Σύζυγος τοῦ διακεκριμένου Δικηγόρου καὶ ἐπὶ σειράν ἐτῶν προέδρου τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Βόλου Ἰωάννου Ζίφου. Ἀναμιχθεῖσα εἰς τὴν κοινωφελῆ δράσιν τοῦ Βόλου Ἰδρυσε μετ' ἄλλων κυριῶν τὸ ἐν Βόλῳ Λύκειον τῶν Ἑλληνίδων, ἡ δρᾶσις τοῦ ὁποῖου ἐξέφυγε τῶν στενῶν ὁρίων τοῦ Βόλου καὶ ἀπέκτησε παν-ελληνιον φήμην. Διετέλεσε πρόεδρος

ΤΣΙΤΣΩ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Ἐκ τῶν Πηλιορειτισσῶν γυναικῶν αἱ ὁποῖαι διὰ τῆς εὐεργετικῆς τῶν δράσεως ἐπωφελῶς ἐνισχύουν κάθε φιλανθρωπικὴν καὶ φιλο-πρόδοον κίνησιν. Ἐδῶρθε εἰς τὸν ἐν Βόλῳ Θρησκευτικοφιλολογικόν Συλλογον «Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι» δύο οἰκίας κειμένας ἐν Βόλῳ μετ' τὸν ἀποκλειστικόν σκοπόν, ὅπως ἐκ τοῦ εἰσοδήματος αὐτῶν μισθοδοτῆται τακτικὸς ἱεροκέρυξ τοῦ Συλλόγου, τὴν πρᾶξιν δὲ ταύτην τῆς εὐγενοῦς δωρήτριας ἐκτιμήσας δεόντως ὁ Θρησκευτικοφιλογικ. Σύλλογος ἀνεκήρυξε αὐτὴν Μεγάλῃν Εὐεργετίᾳ.

ΕΛΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ

Ἐκ Μηλεῶν τοῦ Πηλίου, καταγομένη ἐκ τῆς ἀρχοντικῆς καὶ ἱστορικῆς οἰκογενείας τῶν Φιλιππιδαιῶν. Ὑπανδρεύθη εἰς τὰς Ἀθήνας τὸν μεγαλοβιομήχανον τῆς σοκολατοποιίας καὶ ζαχαροπλαστικῆς Ἀλέξανδρον Παυλίδην μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ὁποῖου διευθύνει ἐπιτυχῶς τὰ μεγάλα καὶ γνωστὰ ἐργοστάσια σοκολατοποιίας. Διακρίνεται διὰ τὴν φι-λάνθρωπον κοινωνικὴν δράσιν τῆς καὶ ἐν γένει διὰ τὰ ἀνθρωπιστικά αὐτῆς αἰσθη-ματά. Ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἱστορικῆς καὶ Λαογραφικῆς Ἑταιρείας τῶν Θεσσαλῶν.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ Ν. ΠΑΤΑΪΩΑΝΝΟΥ

Ἡ κοινωφελὴς τῆς δράσεως καὶ ἡ μεγάλη τῆς πρωτοβουλία κατέστησαν αὐτὴν ἀξιαγά-πητον παρὰ τῇ κοινωνίᾳ τοῦ Βόλου. Ἰδρυ-σε ἐν Βόλῳ τὸν Βρεφικὸν Σταθμόν, τὰ ἀγα-θὰ τοῦ ὁποῖου ὅλοι ἀνεξαιρέτως ὁμολογοῦν. Ὡς πρόεδρος τοῦ Βρεφικοῦ Σταθμοῦ κατῴρ-θωσε νὰ ἐξιμῶσῃ τοῦτον εἰς τὸ ἐπίπεδον ἐκείνου, εἰς τὸ ὁποῖον δύναται νὰ θεωρηθῇ, ὅτι τὸ εὐαγὲς τοῦτο ἱδρυμα ἐκπληροῖ τὸν ὑψηλὸν του προορισμόν. Ἡ εὐγένεια καὶ ἡ προσήνεια αὐτῆς εἶναι παρομιῳδεῖς δι' ὃ δικαίως ἐκτιμᾶται ἐν τῇ κοινωνίᾳ Βόλου.

ΦΩΝΗ ΖΩΪΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐγεννήθη ἐν Βόλῳ, τὸ γένος Κουτσαγγέλη. Μετὰ τὰς ἐγκυκλίους σπουδὰς τῆς μετέβη εἰς Εὐρώπην, ὅπου παρηκολούθησεν ἐπὶ ἑπτα-μήματα κοινωνικῆς προνοίας. Ἐπανελθούσα εἰς Βόλον κατὰ τὸ 1912 κατετάγη ὡς ἐθελοντὴς νοσοκόμος καὶ ὑπρέτησεν εἰς τὰ στρατιω-τικά νοσοκομεῖα. Ἰδρυσε μετ' ἄλλων δε-σποινίδων τὸ «Ἀσυλὸν Παιδιοῦ Βόλου» καὶ διετέλεσε Γραμματεὺς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Ἐγκατασταθεῖσα ἐν Ἀθήναις, ἐγένετο ἐπό-πτρια τῆς Ἑργασίας, παρακολουθοῦσα τὰς συνθήκας τῆς ἐργασίας τῶν γυναικῶν ἐν γένει.

τοῦ Λυκείου ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἰδρύ-σεώς του, ἐργασθεῖσα ἐπωφελῶς καὶ ἀναπτύξασα τὸν σκοπὸν τοῦ ἰδρύμα-τος. Θεωρεῖται ὡς μία τῶν πρωτερ-γατῶν πάσης κοινωνικῆς καὶ κοινω-φελούς δράσεως ἐν Βόλῳ δι' ὃ ἀγα-πᾶται καὶ ἐκτιμᾶται παρὰ τῇ κοινω-νίᾳ Βόλου, ἡ δὲ πρωτοβουλία τῆς διὰ κάθε κοινωνικὴν κίνησιν καὶ φιλανθρωπικὴν δράσιν εἶναι μεγίστη.

Η Α. Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄

Τὴν 5 Μαΐου 1938 ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος Β΄ συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν κ. Ἰωάννου Δουρέντη καὶ τῆς ἀκολουθίας του ἐπεχείρησε ταξίδιον ἀνά τὴν Θεσσαλίαν καὶ τὴν δυτικὴν Μακεδονίαν, ἀρχόμενος τοῦ ταξιδίου του ἀπὸ τὸν Βόλον, ἔνθα τοῦ ἐγένετο ἐνθουσιώδης ὑποδοχὴ ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ τόσο τῆς πόλεως Βόλου ὅσον καὶ

ΑΝΑ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΝ

τῶν χωρικῶν τῶν διαφόρων χωρίων τοῦ Πηλίου, οἱ ὅποιοι συνέρρευσαν εἰς Βόλον πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ Ὑψηλοῦ Ἐπισκόπου. Εἰς Βόλον παρέμεινε ἐπὶ ἓν εἰκοσιτετράωρον καὶ ἐπεσκέφθη πλεῖστα χωρία τοῦ Πηλίου. Εἰς τὰς παρατιθεμένας φωτογραφίας ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς διακρίνεται ἐν μέσῳ τῶν ἐπισήμων ἐν Βόλῳ καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τῆς κωμοπόλεως Πορταριάς.

